

**ŠTYRI POJMY DUCHOVNEJ
ŠTRUKTÚRY STVORENIA**

Peter Daniel Francuch, Ph.D.

**ŠTYRI POJMY DUCHOVNEJ
ŠTRUKTÚRY STVORENIA**

Peter Daniel Francuch, Ph.D.

Anglický originál vydaný:

TMH Publishing, Ltd 1983 Santa Barbara, California

Library of Congress Cataloging in Publication Data

Library of Congress Catalog Card Number 82-62630

ISBN 0-939386-05-4

Francuch, Peter Daniel 1934 - 2001

FOUR CONCEPTS OF THE SPIRITUAL STRUCTURE OF CREATION

1. Spiritual Life 2. Philosophy 3. Metaphysics

Copyright © 1983 Peter D. Francuch, Ph.D.

Všetky práva sú vyhradené. Žiadnu časť tejto publikácie nie je dovolené bez písomného súhlasu tohto vydavateľa reprodukovať ani šíriť nijakým spôsobom, či už elektronicky alebo mechanicky, vrátane fotokópií, prepisov, nahrávok alebo kópií vyhotovených pomocou záznamových informačných systémov.

Vydané vydavateľstvom TMH Publishing, Ltd v Spojených Štátoch Amerických.

Prvé vydanie.

(Preložené v roku 2010 a distribuované knižne i v elektronickej verzii s písomným súhlasom vydavateľa. Publikácia obsahuje 97 strán.)

Preložil: Ján Béreš

Redigoval: Ing. Michal Miko

OBSAH

Stručný úvod	i
KAPITOLA PRVÁ:	
Duchovná teória Univerzálnej Multidimenzionálnej Zóny Vymiestnenia	1
KAPITOLA DRUHÁ:	
Duchovné princípy stredného stanoviska	22
KAPITOLA TRETIA:	
Princípy duchovnej metafyziky	34
KAPITOLA ŠTVRTÁ:	
Ľudská vôľa a úmysly a ich viacnásobná reinkarnácia	73

STRUČNÝ ÚVOD

Knižka, ktorá je vám týmto prezentovaná, pozostáva zo štyroch samostatných, aj keď navzájom súvisiacich pojmov, týkajúcich sa duchovnej štruktúry a povahy Stvorenia. Tieto pojmy sú poväčšine čisto metafyzické.

Prvý pojem vysvetľuje takzvané Zóny Vymiestnenia, ktoré sprevádzajú paralelným spôsobom všetky vesmíry a ich rôzne regióny.

Druhý pojem sa zdanlivo metafyziky netýka. Zaoberá sa však dôležitými záležitosťami ohľadne toho, ako by mali byť ponímané, chápané a interpretované rôzne pojmy, udalosti a diania vo vesmíre a v sentientnom živote. Toto je dôvod, prečo je sem zahrnutý.

Tretí pojem je jadrom tejto knižky, pretože sa priamo týka princípov duchovnej metafyziky, zaoberajúc sa štruktúrou a povahou Stvorenia.

Štvrtý pojem sa týka povahy vôle a úmyslov, ktoré dávajú impulz k bytiu a existencii a ktoré udržiavajú celé Stvorenie v jeho správnej funkcii.

Všetky tieto pojmy možno považovať za aktualizáciu, rozpracovanie, ďalšie rozvinutie a transcendentné chápanie ideí, ktoré boli zjavené a opísané v knihách „Základy ľudskej duchovnosti“ (1982) a „Posolstvá z vnútra“ (1982), z ktorých tieto vychádzajú. Tieto dve knihy boli publikované vydavateľstvom Spiritual Advisory Press.

Nakoľko sa tu pojednáva o veľmi zložitej téme, počas vysvetľovania týchto pojmov nie je jednoduché zachovať požadovanú jasnosť a jednoduchosť. Nutné sú časté opakovania a abstrakcie, aby sa zaistilo správne chápanie prezentovaných ideí. Keď však budú čítané pozorne, s pozitívnym postojom a s túžbou po hlbšom chápaní duchovnej štruktúry a povahy Stvorenia, celú knižku si bude možné prejsť s pocitom pozitívneho výsledku.

Pojmy, formulované v tejto knižke, sú dané k úvahe len tým, ktorí majú o ne záujem. Nie sú tu kladené žiadne požiadavky alebo nároky. Treba sa rozhodnúť zo svojej vlastnej slobodnej vôle a s dobrým a pozitívnym úmyslom, v akej miere bude kto súhlasiť alebo nesúhlasiť s čímkoľvek, čo sa uvádza v tejto knižke.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Na záver by som chcel vyjadriť svoju hlbokú vďaku a ocenenie tým, ktorí mi pomáhali pri redigovaní a korektúrach anglického rukopisu. Sú to: Irv a Paerl McCallum z La Jolly v Kalifornii (kapitoly 1 a 2) a Gayle Gillespie z Ventury v Kalifornii (kapitoly 3 a 4).

Peter D. Francuch, Ph.D.
Santa Barbara, Kalifornia

KAPITOLA PRVÁ

DUCHOVNÁ TEÓRIA VESMÍRNEJ MULTIDIMENZIONÁLNEJ ZÓNY VYMIESTNENIA

5-7 augusta 1982

Najvyšší mi zjavil nasledovné pojmy a idey. Tieto presahujú všetko, čo bolo v tomto ohľade zjavené predtým.

To, čo nasleduje, možno správne pochopiť len pri oboznámení sa s knihami „Základy ľudskej duchovnosti“ a „Posolstvá z vnútra“ (publikovanými vydavateľstvom Spiritual Advisory Press v roku 1982).

Je čas zjaviť a stručne si opísať Vesmírnu Multidimenzionálnu Zónu Vymiestenia a jej duchovnú teóriu, pôvod a funkciu.

Ako bolo zdôraznené vo vyššie uvedených knihách, v bytí a existencii je len jedna realita — duchovná realita — ktorá dáva pocit reality všetkému ostatnému. Duchovnú realitu možno ponímať nasledovne: Najvyšší, Ktorý/Ktorá je jedinou Realitou, cez Absolútne Princípy Svojej Božskej Lásky a Božskej Múdrosti, zo Seba Samého/Samej a Samotný/Samotná neustále dáva vznik, tvorí, udržiava a zdokonaľuje všetko v bytí a existencii, ako aj samotné bytie a existenciu. Táto nesporná axióma a jej prijatie všetkými v Stvorení je princípom umiestnenia každého v Stvorení Najvyššieho. Stupeň, rámec, rozsah a kvalita uvedomia si, prijatia a aplikovania tohto faktu vo svojom živote a v živote každej spoločnosti, národa, planéty, slnečnej sústavy, galaxie či vesmíru určuje ich patričné umiestnenie v hierarchii duchovného usporiadania Stvorenia Najvyššieho. Také patričné umiestnenie zas určuje stupeň, rámec, rozsah a kvalitu aktivácie a manifestácie ich Vnútorých myslí, a následne kvalitu, manifestáciu a funkciu ich prostredných a vonkajších myslí. (Poznámka: je správne ponímať existenciu Vnútornej Mysle, a tiež prostrednej a vonkajšej mysle nie iba v nejakom jedincovi, ale aj v spoločnosti, v národe, v sentientných entitách ako celkoch nejakej planéty, slnečnej sústavy, galaxie alebo vesmíru, vo všetkých ich príslušných dimenziách, úrovniach, krokoch, stupňoch, časoch a paračasoch.)

Toto životne dôležité duchovné pravidlo Stvorenia Najvyššieho určuje každého presné miesto, pozíciu, podmienky, stav a proces v Stvorení.

Jednoduchým, základným a podstatným duchovným princípom je to, aký typ stanoviska, postoja a postavenia sa kto rozhodne mať voči Stvoriteľovi, Jeho/Jej Prirodzenosti a voči všetkým duchovným princípom, pochádzajúcim z Najvyššieho. Kľúčovým slovom je tu slovo „rozhodne sa“. Toto slovo znamená

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

svoju vlastnú slobodu voľby prijať a inkorporovať tento princíp a jeho dôsledky do svojho života, alebo poprieť, odmietnuť, skresliť alebo prekrútiť jeho platnosť a jeho charakter a existenciu.

Prijatie a aplikovanie tohto princípu (1) poskytuje jedincovi postavenie a umiestnenie vnútri Stvorenia Najvyššieho — pričom kvalita, stupeň, rámec a rozsah prijatia a aplikovania určuje, v ktorej dimenzii, vesmíre, galaxii, slnečnej sústave, na ktorej planéte, v ktorom čase či paračase sa prejaví alebo kde sa inkarnuje; (2) určuje lehotu, počas ktorej taká špecifická a jedinečná kvalita a kvantita prejavu sa vyčerpá svoju užitočnosť a účel a jedinec je pripravený postúpiť na vyšší špecifický a jedinečný stupeň; a (3) určuje rozsah a ocenenie tohto duchovného princípu, čo spôsobí nové inkarnovanie sa a prejavenie sa daného jedinca v inom stave, podmienkach, na inom mieste, v inom procese, dimenzii, atď. Stvorenia. Tento proces pokračuje nepretržite do večnosti, súc princípom duchovného pokroku všetkých v Stvorení Pána.

Čo sa však stane, ak niekto, nejaká skupina ľudí, alebo nejaká spoločnosť na planéte sa rozhodne ako celok zo svojej vlastnej slobodnej vôle poprieť, odmietnuť, skresliť, alebo prekrútiť tento základný a životne dôležitý duchovný princíp? Taký čin spustí opozíciu voči všetkému, čo sa nachádza vnútri Stvorenia Najvyššieho a voči všetkým duchovným princípom Stvorenia.

Presne v tom momente, ako je učinené také rozhodnutie, samotným aktom toho rozhodnutia dôjde u všetkých, ktorí učinia také rozhodnutie, k drastickému duchovnému posunu. Tento drastický posun spôsobí okamžité vysídlenie alebo premiestnenie všetkých takých ľudí von zo Stvorenia, čo vedie k objaveniu sa novej Vesmírnej Multidimenzionálnej Zóny, ktorá je vonku zo Stvorenia alebo vymiestnená zo zvyšného Stvorenia.

Proces tohto vymiestnenia má ďalekosiahle dôsledky a implikácie nielen pre tých, ktorí sa podieľali na tomto akte, ale aj pre celé Stvorenie.

Ďalším základným a životne dôležitým duchovným princípom je, že každý jedinec je verným obrazom celého Stvorenia, relatívnym k Najvyššiemu, a že každý v sebe obsahuje Vnútornú Mysle, prostrednú myseľ a vonkajšiu myseľ. Preto, keď sa objaví, postúpi a nastane toto vytlačenie alebo vymiestnenie, objaví sa, postúpi a nastane na všetkých úrovniach Mysle. Pretože vesmír a jeho duchovná, prostredná alebo duševná a vonkajšia alebo fyzická dimenzia a ich príslušné prostredia sú výsledkom ideí a konceptov Mysle, Zóna Vymiestnenia sa objaví vo všetkých svetoch simultánne a synchronne. Odtiaľ teda multidimenzionalita tejto Zóny.

Keďže všetko v tejto Zóne Vymiestnenia odporuje duchovným princípom Stvorenia, všetko, bez akejkoľvek výnimky, je v tejto Zóne postavené na hlavu. Preto v momente vytlačenia alebo vymiestnenia sú Vnútorne Mysle všetkých vysídlených ľudí a ich príslušné Zóny uzavreté a uvedené do stavu nečinnosti a deaktivácie, a len nekonečne malá časť tejto Mysle zostáva otvorená, výlučne za účelom udržiavania minimálneho životného podporného systému v Zóne Vymiestnenia. Avšak podľa pseudo-princípov vymiestnenia (kde je všetko postavené na hlavu a otočené naopak) táto maličká časť Vnútornej Mysle je nútená byť v podriadenom postavení voči vonkajšej mysli. Podľa toho istého pseudo-princípu vymiestnenia vonkajšia myseľ sa teraz plne aktivuje a zaujíma postavenie dominancie a kontroly vnútri tejto Zóny. Tak sa začína vlada vonkajška. Keďže vo vonkajšej mysli, pokiaľ je oddelená od Duchovnej, Vnútornej Mysle, niet žiadneho pravdivého, pôvodného a skutočného poznania a chápania, vonkajšia myseľ si musí vyfabrikovať ilúziu reality, ilúziu poznania a ilúziu chápania. Takže všetko a každý, čo/ kto existuje v tej Zóne Vymiestnenia, sa nachádza v neustálom skreslení reality, poznania, chápania a vnímania seba, ostatných, vesmíru, celého Stvorenia a Najvyššieho. Kvôli ich na hlavu postavenej pozícii všetko, čo je skutočne reálne, považujú za neskutočné a všetko, čo je neskutočné, považujú za skutočné. Toto platí pre všetko v Zóne Vymiestnenia.

V globálnom a veľmi všeobecnom zmysle sú vo Vesmírnej Multidimenzionálnej Zóne Vymiestnenia v podstate dva stavy a rozporenia. Jeden stav a rozporenie a jeho proces odvodzuje svoj pôvod z aktivácie negatívneho stavu a procesu vôľou ľudí (princípom slobodnej voľby) a uvedením negatívneho stavu do vládnucej a dominujúcej kondície a postavenia. Tento konkrétny stav Zóny Vymiestnenia je aktívne obývaný predovšetkým tými ľuďmi, ktorí ho aktivovali svojou slobodnou vôľou a slobodnou voľbou; a potom je obývaný sentientnými entitami, ktoré sa dobrovoľne rozhodli z nejakých veľmi dôležitých duchovných dôvodov inkarnovať sa do tejto Zóny. Vo fyzickom alebo prírodnom stupni Zóny Vymiestnenia sa táto situácia obmedzuje na planétu Zem, jej slnečnú sústavu a jej časť galaxie, známu ako Mliečna dráha. V medzisvete sa obmedzuje na špeciálnu oblasť určenú pre tých, ktorí tam idú po svojom odchode z fyzického stupňa tejto Zóny na ich Posledný súd a pre ďalšie určenie ich osudov. V duchovnom svete všetko zo Zóny Vymiestnenia tvorí to, čo sa nazýva Peklá.

Druhý stav a rozporenie tejto Zóny Vymiestnenia pochádza z potenciálnosti bytia a existencie negatívneho stavu, ako alternatíva k pozitívnemu stavu a rozporeniu. V tomto stave je negatívny stav vo svojej prirodzenej nečinnnej a neaktívnej kondícii. Keďže každý, kto je vo vnútri Stvorenia Pána, je na základe slobodného rozhodnutia v pozitívnom stave, u nich nemôže dôjsť k žiadnej aktivácii negativity a k žiadnemu drastickému presunu do Zóny Vymiestnenia. Preto táto časť tejto Zóny nie je vcelku obývaná žiadnou sentientnou entitou. Len príležitostne je niektorým negatívnym duchom z Pekieli dovolené túlať sa Zónou

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Vymiestnenia a vybiť si svoju zúrivosť, násilnosť, útočnosť a vyfabrikovať kataklizmatické udalosti, ktoré nemôžu nikomu ublížiť (príklad: nechajúc vymiestnené slnká zmeniť na novu a supernovu, atď.). Pre týchto duchov nie je nijako možné preniknúť do Zóny Umiestnenia, kde existuje pozitívny stav. Prechod zo Zóny Vymiestnenia do pravého Stvorenia je možný len zmenou vôle, čo si vyžaduje zmenu povahy celej svojej mysle.

Každý, kto sídli v Zóne Vymiestnenia, je schopný rozoznávať a vnímať len tú Zónu, a jej udalosti a javy len v jednej dimenzii (to znamená, že ľudia v prírodnom alebo fyzickom regióne tej Zóny nevidia ani nevnímajú ostatné dimenzie dokonca ani vo svojej vlastnej Zóne, ako napríklad Peklá, atď., a naopak). No ľudia vnútri Stvorenia Pána sú schopní rozoznávať a vnímať udalosti a javy v Zóne Vymiestnenia, ak si to želajú, bez toho, aby boli v nej fyzicky prítomní. Z usporiadaného a zákonného stavu vesmíru možno ľahko rozoznávať a vnímať to, čo je neporiadne, bezzákonné a vymiestnené. Avšak na základe povahy vymiestnenia a neporiadku tí, ktorí sa nachádzajú vo vymiestnenej a neporiadnej modalite bytia a existencie, nie sú schopní rozoznávať a vnímať zo svojej pozície to, čo je poriadne a zákonné. Dôvodom je to, že títo ľudia považujú vymiestnenie a neporiadok za normálne, prirodzené, poriadne, správne a za jediné realitu. Popieranie bytia a existencie akejkoľvek inej reality znemožňuje rozoznávanie a vnímanie akýchkoľvek udalostí, javov a dianí inde alebo **v inom čase** v Stvorení.

Toto je dôvod, prečo vcelku ľudia na Zemi nijako navonok zmyslovo nevnímajú a nerozoznávajú realitu duchovných, intermediárnych a pravých fyzických svetov. Zvláštnosťou tejto situácie je, že väčšina ľudí na planéte Zem správne nevnímajú, nechápe a nerozoznáva ani fyzickú realitu, nehovoriac o duchovnej a intermediárnej realite. V skutočnosti, súc v stave a procese aktivovaného a dominujúceho negatívneho stavu, ľudia na planéte Zem sú vytlačení aj z pravej reality fyzického vesmíru. To, čo vidia vo vonkajšom vesmíre z tej časti planéty Zem, ktorá je umiestnená vo Vesmírnej Multidimenzionálnej Zóne Vymiestnenia, nie je pravý fyzický vesmír, ba dokonca ani samotná pravá fyzická Zem, ale len vymiestnená či vytlačená zóna toho vesmíru a Zeme, ktorá obsahuje všetky skreslenia a ilúzie reality.

Z hľadiska týchto faktov nie je prekvapením, že ľudia na Zemi vidia len negatívne, zlé, nevraživé, neobývané, kruté, pusté, mrazivé, kataklizmatické aspekty vesmíru, ktorý nie je pravým vesmírom, ale len jeho vytlačenou zónou, ktorá (ako bolo uvedené predtým) sa objavila v momente, ako si sentientné entity uvedomili, že mali a majú alternatívu negovať, odmietnuť a skresliť pravú realitu duchovnosti a jej duchovných princípov. Také uvedomenie, na základe princípu uskutočnenia sa ideí, dáva impulz k objaveniu sa Zóny, ktorá je odlišná od pravého Stvorenia a ktorá je mimo neho. Inými slovami, je úplne vymiestnená.

Takže keď sa ľudia na planéte Zem pozerajú na rôzne planéty vo svojej slnečnej sústave a pozorujú javy a udalosti na nich, vidia buď zúrivé peklo (ako napríklad na Venuši, Jupiteri, atď.), alebo neživé, zmrznuté, pusté, nehostinné a jedovaté miesta (ako napríklad na Marse, Saturne, atď.). Ľudia si však neuvedomujú, že nevidia tieto planéty a galaxie v ich pravej a prirodzenej fyzickej realite a v ich korešpondujúcich duchovných a intermediárnych svetoch, ale že registrujú, merajú, pozorujú a skúmajú len svoju vlastnú vymiestnenú Zónu, ktorá odpovedá negatívnemu stavu a procesom.

Z aktivovanej a dominujúcej vonkajšej, senzorickej mysle a s jej nástrojmi skúmania (vedeckými nástrojmi) je nemožné vidieť čokoľvek z pravej reality. Z tejto pozície každý vždy zostáva v Zóne Vymiestnenia negatívneho stavu, ktorý nie je ničím iným než násilným, zúrivým peklom katastrof, katakliziem, nehostinnosti, mrazu a pustoty.

Nebolo by prekvapením, keby ľudia na planéte Zem z ich súčasného stavu, ktorý je stavom skreslenej a falošnej vonkajšej duchovnosti, alebo popieraním duchovnosti, mali cestovať na rôzne miesta v ich pseudo-vesmíre (považovaného nimi za pravý vesmír) a nenašli nikde život typu a formy, ktoré oni považujú za život!

Aby boli schopní vidieť skutočný vesmír a skutočný život, museli by zmeniť svoju vôľu a svoju povahu a uviesť vonkajšiu myseľ a negatívny stav späť do podriadenej, nečinnnej a neaktívnej kondície, a namiesto toho aktivovať svoje Vnútorne Mysle a svoje prostredné mysle, umožniac im prijať pravú duchovnú realitu Stvorenia od Najvyššieho. Neexistuje žiadny iný spôsob, ako napraviť túto situáciu.

Jedným zo spôsobov napravenia tejto situácie je proces duchovného znovuprebudenia, znovupoučenia, reštrukturalizácie a transformácie pomocou takých prostriedkov, ako je intenzívna duchovná hypnoterapia, opísaná v knihe „Intenzívna duchovná hypnoterapia“, a podobné metódy.

Proces vytlačenia či vymiestnenia negatívneho stavu a tých, ktorí ho aktivovali svojou slobodnou vôľou, možno ponímať nasledovne:

Keď sa objaví táto aktivácia, dochádza k ohromnej poruche a spúšťa v štruktúre diskkrétnej a spojitaj priestorovo-časovej Zóny bytia a existencie. Treba si pamätať, že všetky zákony priestorovo-časovej Zóny sú závislé od sentientnej mysle a sú ňou ovplyvňované. Takže všetko, čo sa udeje v sentientnej mysli, sa odzrkadlí na priestorovo-časovom kontinuu a na diskkrétnej fáze priestorovo-časovej modalitaj. Náhlaj intenzívny odpor voči duchovným princípom, ktoré udržiavajú poriadok a zákonnosť vo všetkých Zónach bytia a existencie, spôsobuje podivnú

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

priestorovo-časovú búrku a deformáciu nezvyčajnej veľkosti. Tí, ktorí taký odpor iniciovali, sú touto búrkou a deformáciou strhnutí. V tomto procese sa udejú dve veci: v dôsledku tejto búrky dôjde k objaveniu sa novej, diskkrétnej a spojitej priestorovo-časovej Zóny, ktorá je vymiestnená z normálnej, poriadnej a zákonnej pozície Stvorenia; a tí, ktorí zo svojej slobodnej vôle iniciovali tento proces, vypadnú zo zvyšku Stvorenia do tejto novej Zóny Vymiestnenia, kde za zabývajú a kde prosperujú v anti-duchovnom alebo pseudo-duchovnom spôsobe bytia a existencie.

Táto nová Zóna Vymiestnenia je na základe jej procesu príchodu do bytia a existencie vyhodенá mimo akéhokoľvek zosúladenia so zvyškom Stvorenia, pretože niet žiadnych spoločných kontaktných bodov, ktoré by umožňovali akékoľvek rozumné premostenie s ostatnými Zónami Umiestnenia v bytí a existencii. Toto je ďalší dôvod, prečo ľudia, ktorí sú polapení zo svojej vlastnej slobodnej voľby v Zóne Vymiestnenia, nie sú schopní vidieť, počuť, vnímať, správne pochopiť a priamo komunikovať so skutočnými duchovnými, intermediárnymi a fyzickými svetmi, ktoré sú vo svojom správnom usporiadaní, umiestnení a postavení.

Také vnímanie a komunikácia sú možné len na základe: (1) odlúčenia sa od vonkajška, ktorý ovláda a ktorý riadi Zónu Vymiestnenia; (2) obrátenia sa dovnútra, do vnútornej, subjektívnej reality bytia a existencie Vnútornej Mysle, ktorá je otvorená do rôznych dimenzií. Toto možno dosiahnuť napríklad uvedením sa do plenárneho stavu hypnózy alebo do iných podobných stavov. Tieto metódy však väčšina ľudí považuje za abnormálne a to, čo je počas takýchto stavov zažívané, je označované za halucinácie, preludy, ilúzie, aktívne imaginácie, rozdvojenie osobnosti, alebo za podobné patologické alebo neskutočné kategórie, ktoré mimo jedincových vlastných predstáv vo svojej vlastnej realite nie sú a neexistujú. Tento záver, samozrejme, má za následok fakt, že všetko v Zóne Vymiestnenia je postavené na hlavu. V skutočnosti je pravdou presný opak.

Keď sa jedinec zo Zóny Vymiestnenia obráti na svoje vnútro, aby nadviazal spojenie s inými dimenziami, je vystavený určitým nebezpečenstvám postrádania správnych bodov kontaktu. V takom prípade namiesto skontaktovania sa s pravou Zónou Umiestnenia dostáva sa do kontaktu s ostatnými úrovňami, oblasťami a dimenziami Zóny Vymiestnenia, ako napríklad s Peklami, alebo s Ničotou, alebo s Medzisvetom Zóny Vymiestnenia, alebo s podobnými stavmi, podmienkami a miestami. Nebezpečenstvo tejto situácie spočíva v považovaní týchto falošných bodov kontaktu za pravú bránu do reality Stvorenia vo vnútri Zóny Umiestnenia. Takýmto spôsobom je jedinec kŕmený všemožnými lžami, skresleniami, dezinterpretáciami, nesprávnymi pojmami, preludmi, atď., namiesto toho, aby dostával skutočné pravdy, prichádzajúce od Najvyššieho alebo od Jeho/Jej predstaviteľov.

Preto predtým, než sa jedinec obráti na taký kontakt, je nutné preskúmať vnútorné úmysly a motivácie, ktoré ho vedú k túžbe po uskutočnení takého kontaktu. Taktiež, než sa uskutoční taký kontakt, treba si najskôr vyriešiť všetky svoje problémy, pochopiť dôvody inkarnovania sa do Zóny Vymiestnenia, a urobiť náležité nápravy a zmeny vo svojej vôli, úmysloch, motiváciách a chápaní života. Pokiaľ sa neurobí najskôr toto, s najväčšou pravdepodobnosťou nedôjde ku kontaktu s pravou Duchovnou Realitou Stvorenia Najvyššieho, ale namiesto toho bude jedinec zavádzaný a uvádzaný do falošnej viery, že falošné kontakty, ktoré sa mu podarilo nadviazať, sú pravé kontakty s Najvyšším.

Iná cesta, ako zvrátiť drastický posun, ktorý dostal daného jedinca do Zóny Vymiestnenia a ako opätovne obnoviť jeho patričné umiestnenie v Stvorení Najvyššieho, nie je možná, len cez také skúmanie a overovanie, aké je opísané vyššie a v knihe „Posolstvá z vnútra“. Princípom je, že všetko, čo sa dokáže vymiestniť zo Stvorenia, dokáže sa aj vrátiť na svoje pôvodné miesto, kde to bolo pred vymiestnením. A keďže k vymiestneniu došlo tým, že jedinec aktívne svojou slobodnou vôľou zmenil svoj duchovný postoj a orientáciu, k obnoveniu jeho patričného pôvodného umiestnenia v Stvorení môže dôjsť tiež len ak aktívne svojou slobodnou vôľou zmení svoj duchovný postoj a orientáciu a prijme a aplikuje všetky duchovné princípy Stvorenia Najvyššieho. Inej cesty niet.

V procese vypadnutia z reality pravého Stvorenia Najvyššieho, cez špeciálnu priestorovo-časovú deformáciu, v diskkrétnej a spojitej modalite bytia a existencie, vznikla obrovská duchovná, mentálna a fyzická priepasť, ktorá oddeľuje celú Multidimenzionálnu Zónu Vymiestnenia od zvyšku Stvorenia. Ako bolo uvedené predtým, medzi jednou a druhou stranou tejto priepasti neexistuje žiadny priamy kontakt.

Táto situácia je pekne odzrkadlená v podobenstve Ježiša Krista o Abrahámovi, Lazarovi a bohatom mužovi, ktorý bol v Peklách.

Doslovný zmysel tohto podobenstva vytvára z hľadiska Zóny Vymiestnenia finalistický dojem, že taká situácia je konečná, uzatvorená a nezmeniteľná. Takýto sa javí byť celý doslovný zmysel Biblie. Toto platí o všetkom v Zóne Vymiestnenia. Čokoľvek, čo je povedané v duchovnom svete alebo niekým z duchovného sveta, ako to zostupuje dolu do ľudského chápania, mení sa to na kategórie, idey a pojmy vonkajšej mysle, ktorá vládne Zóne Vymiestnenia. A nakoľko toto je miesto vytlačenia alebo vymiestnenia, celý zmysel takých posolstiev je tiež posunutý alebo vymiestnený a je vyjadrený v termínoch finalnosti, nezmeniteľnosti a večnej stagnácie v uzamknutej pozícii. Toto je jazyk Zóny Vymiestnenia. Toto je ilúzia, ktorá privádza život do Zóny Vymiestnenia. S touto Zónou je však ten problém, že všetky také ilúzie sú považované za pravú realitu a všetko je brané doslovne, a nie potenciálne a duchovne. Nakoľko pravá

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

duchovná realita nie je v Zóne Vymiestnenia možná (inak by nebola vymiestnená), z pozície vonkajšej mysle ľudia, ktorí lipnú na vonkajších formách, výrazoch, dojmoch a chápaniach ich Zóny Vymiestnenia, nedokážu rozoznať žiadne pravé duchovné chápanie takých doslovných vyhlásení, ako je vyššie uvedené podobenstvo.

Pravý duchovný význam tohto podobenstva o Abrahámovi, Lazarovi a boháčovi je jasný. Pokiaľ nie sú uznané, dodržiavané a aplikované duchovné princípy Stvorenia Najvyššieho (v tomto podobenstve tieto princípy odpovedajú Mojžišovi a jeho prorokom, respektíve ich zákonom a vyhláseniami), nič iné nedokáže zmeniť súčasnú situáciu. Popretie, odmietnutie, skreslenie a prekrútenie týchto duchovných princíпов fabrikuje túto priepasť, ktorú nemožno prekročiť zo žiadneho smeru. Jej prekročenie možno dosiahnuť len zmenou vôle a postoja. Nič iné nebude fungovať. Žiadne vonkajšie zázraky nemôžu pre nikoho nič urobiť. Toto podobenstvo tiež veľmi jasne naznačuje, že žiadna reinkarnácia ľudí do Zóny Vymiestnenia nedokáže priniesť žiadne zmeny ani iným, ani tomu, kto sa tam údajne reinkaroval, pretože sa odohráva vo vonkajšku a v Zóne Vymiestnenia, ktorá je ovládaná a kde panuje vonkajšok. Zákony, pravidlá a normy vonkajška a Zóny Vymiestnenia neplatia nikde inde v Stvorení. Pre všetko a pre každého v Stvorení Najvyššieho, čo sa nepodieľa na Zóne Vymiestnenia, sú totálne a kompletne rozporuplné, neskutočné, abnormálne a neprirodzené. Z tohto hľadiska je jasné, že proces viacnásobného doslovného reinkarnovania sa toho istého ducha do Zóny Vymiestnenia je nezákonný, neprirodzený, kontraproduktívny a úplne márný. Takým procesom nemožno dosiahnuť nič užitočné. Jediné, čo by ním bolo možné dosiahnuť, by bola väčšia kontaminácia, zašpinenie a otrávenie ducha a jeho mysle ilúziami, nereálnosťou, lžami, zlami a skresleniami, ktoré sú životom tejto Zóny. Toto by len dodávalo pohonné látky bytiu a existencii Zóny Vymiestnenia, čo je aktivovaným a vládnucim negatívnym stavom a procesom.

Celý duchovný zmysel vyššie uvedeného podobenstva je teda vo vyhlásení, že jedinec môže potenciálne vo svojom stave a rozpoložení zostať naveky, pokiaľ si neželá zmeniť sa. Všimnite si, prosím, že boháč v Pekle nežiadal o pomoc preto, aby zmenil svoju vôľu a svoj životný štýl, ale len kvôli zmierneniu svojho utrpenia, aby bolo pre neho ľahšie byť tam, kde je, aby tak mohol bez akýchkoľvek prekážok pokračovať vo svojom negatívnom životnom štýle, ktorý ho držal v Zóne Vymiestnenia. Preto mu Abrahám odpovedá hovoriac, že také niečo nemožno dosiahnuť za existujúcich podmienok. A to isté platí pre boháčovu prosbu, aby sa niekto reinkaroval späť do domu jeho príbuzných, aby títo neprišli do duchovnej Zóny Vymiestnenia, čo je Peklo, po ich fyzickom odchode z fyzickej Zóny Vymiestnenia. Taká udalosť nemôže iniciovať nijakú zmenu, lebo je vynútená a prichádza z vonkajška. Len z vnútra a len uznaním, prijatím, dodržiavaním a aplikovaním — zo svojej vlastnej slobodnej vôle — duchovných princíпов

Stvorenia Najvyššieho možno zmeniť svoje status quo a vymaniť sa zo súčasného stavu a rozpoloženia, nech sú akékoľvek, kdekoľvek a kedykoľvek.

Táto novoodhalená duchovná teória Vesmírnej Mulidimenzionálnej Zóny Vymiestnenia, zjavená v tomto čase Najvyšším, má zo zrejmých dôvodov ohromné dôsledky a ďalekosiahle konzekvencie pre všetky oblasti ľudského života. Po prvé, poukazuje na fakt, že nič v ľudskom živote na planéte Zem nie je pravé, pravdivé a správne. V ľudskom ponímaní života, duchovnosti, náboženstva, filozofie, vedy, atď., niet ničoho, čo by nebolo znečistené, kontaminované a otrávené skresleniami, klamstvami a externalizovaním.

Nezáleží na tom, ako dobre a Božsky vyzerajú ľudské konceptualizácie alebo ako milo a pravdivo znejú, všetky sú predmetom nespočetného množstva skreslení, pretože sú všetky koncipované z pozície Zóny Vymiestnenia. Preto sú všetky vymiestnené mimo reality Stvorenia Najvyššieho a mimo pravdy a duchovných princípov Najvyššieho. Preto sa odporúča nevkladať svoju vieru, dôveru a sebaistotu do žiadneho z existujúcich pojmov, ideí, doktrín, náboženstiev, filozofií, vied, atď. Po druhé, uvedomenie si, uznanie a prijatie tohto faktu je nevyhnutným predpokladom pre prípadné iniciovanie zmeny existujúceho rozpoloženia. Doposiaľ ľudstvo v Zóne Vymiestnenia (pseudo-ľudstvo) nebolo duchovne pripravené mať toto dôležité uvedomenie. Len čo je však toto priamo Najvyšším zjavené (a len Najvyšší môže zjaviť tento fakt), každý, kto si to želá, môže zahájiť proces zmeny. Tento proces začína úplným dištancovaním sa a vzdaním sa všetkých pojmov, ideí, filozofií, vier, náboženských doktrín, spoločenských mravov, tradícií, zvyklostí, konvencií a kultúr, ktoré sú súčasťou jedincovej vôle, jeho myslenia, cítenia, postojov, úmyslov, motivácií, správania sa a životného štýlu. U tejto požiadavky nie sú možné žiadne výnimky.

Jedinec musí ukázať svoju dobrú vôľu urobiť tak svojou slobodnou voľbou bez ohľadu na to, či sú jeho náboženstvo, filozofia, životný štýl, atď., dobré a pozitívne. Musí byť ochotný vzdať sa a úplne sa zrieknuť navždy všetkého, čo sa naučil, získal a čo vlastní. Strnulé lipnutie na čomkoľvek v tomto ohľade totálne znehodnocuje jeho snahu o zmenu. Len potom, ako preukáže dobrú vôľu, na základe svojho vnútorného postoja, vzdať sa všetkého alebo sa všetko odučiť, môže začať byť krok za krokom uvádzaný do pravej reality Stvorenia Najvyššieho. V čase, keď si osvojí dostatok patričných poznatkov, právd, vôle a postojov pre ich realizáciu vo svojom živote, dôjde k reverznému drastickému posunu, ktorý preniesie dotyčného jedinca zo Zóny Vymiestnenia, bez ohľadu na to, v ktorej dimenzii tejto Zóny sa v danom čase nachádza, do Zóny Umiestnenia, ktorá je pozitívnym stavom a procesom Stvorenia Najvyššieho.

Nakoniec tento proces môže viesť k dobe, keď sa Vesmírna Multidimenzionálna Zóna Vymiestnenia stane opäť raz neobývanou a zostane

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

nečinnou, zostanúc len ako potenciálnosť, ako možná voľba k Zóne Pozitívneho Stav. Toto by vlastne malo byť jej miestom do večnosti.

Odtiaľ by sa odporúčalo ponímať štruktúru Stvorenia nasledovným spôsobom:

A. Vesmírna Multidimenzionálna Zóna Umiestnenia pozostáva (1) z nekonečného počtu a rozmanitosti duchovných svetov pozitívnych stavov a procesov, bežne známych ľuďom ako Nebesia; (2) z nekonečnej rozmanitosti a počtu medzisvetov pozitívnych stavov a procesov; a (3) z nekonečnej rozmanitosti a počtu fyzických svetov pozitívnych stavov a procesov. Všetky tieto svety tvoria spolu Stvorenie Najvyššieho.

B. Vesmírna Multidimenzionálna Zóna Vymiestnenia pozostáva z mnohých úrovní vymiestnenia alebo vytlačenia z pravých duchovných svetov v aktívnej a neaktívnej modalite výskytu. Neaktívna Zóna Vymiestnenia sa vyskytuje ako sprievodný jav ideí, pojmov a schopností sentientných entít mať slobodnú voľbu vzdať sa pozitívneho stavu a odmietnuť duchovné princípy. Také idey, pojmy a schopnosti vykonať to zachovávajú každého slobodnú vôľu. Ich neustála prítomnosť v uvedomení univerzality-toho-všetkého je dostatočná na to, aby dala impulz k existovaniu Špeciálnej Vesmírnej Multidimenzionálnej Zóny Vymiestnenia, ktorá je neobývaná a bez akéhokoľvek sentientného života, ak nie bez života vo všeobecnosti. Táto Zóna sa objavuje na všetkých úrovniach bytia a existencie: v duchovných svetoch, v intermediárnych svetoch a vo fyzických svetoch.

Aktívna a osídlená Zóna Vymiestnenia je výsledkom slobodnej voľby sentientných entít aktivovať negatívny stav a proces a uviesť ho do dominantnej pozície. Logicky, jej stav odporuje všetkým skutočným princípom duchovnosti a duchovného pokroku.

Aktívna Zóna Vymiestnenia je ľuďmi v duchovnom svete nazývaná — Peklo.

Aktívna Zóna Vymiestnenia v intermediárnom svete alebo medzisvete pozostáva z ľudí, ktorí sú v procese prechodu z fyzickej Zóny Vymiestnenia, pred ich priradením buď k potenciálne trvalému stavu vymiestnenia (z ich slobodnej voľby), alebo k potenciálne trvalému stavu umiestnenia v Stvorení Najvyššieho (ak si zvolia, že sa zo svojej slobodnej vôle zmenia, alebo ak sa vracajú domov z ich špeciálnej misie, ktorú mali od Najvyššieho v aktívnej Zóne Vymiestnenia.)

A napokon, aktívna fyzická Zóna Vymiestnenia, ktorá je vytlačenou alebo vymiestnenou Zónou pravej fyzickej planéty Zem, obývanou ľuďmi, ktorí sa tam inkarnovali buď z tých druhých Zón Vymiestnenia, alebo ktorí svojou slobodnou voľbou prijali špeciálnu úlohu a poslanie v tej Zóne.

Z hľadiska tohto faktu, ľudia na planéte Zem **neobývajú** skutočnú fyzickú planétu Zem, ktorá je vnútri pravého Stvorenia Najvyššieho, ale obývajú len vymiestnenú Zónu planéty Zem a vymiestnené Zóny ich slnečnej sústavy, galaxie a vesmíru. Nemajú žiadny fyzický prístup ku skutočnej Zemi, skutočnej slnečnej sústave, alebo skutočnej galaxii či vesmíru. Ako bolo uvedené vyššie, sú mimo nich, vyhodení mimo zoskupenia so zvyškom Stvorenia. Všetky ich vysielania a prijímania sú takpovediac na úplne odlišných vlnách než u všetkých ostatných v Stvorení. Oni nie sú nijako naladení na zvyšok Stvorenia, ale namiesto toho sú naladení len na vytlačené či vyhodené Zóny Vymiestnenia. Toto je dôvod, prečo nevedia nič o tom, čo sa deje v skutočnom Stvorení.

Swedenborg bol jeden z mála ľudí, ktorému bolo počas jeho života v tejto vyšinutej Zóne planéty Zem dovolené v obmedzenej miere byť v kontakte s rôznymi inými Zónami Umiestnenia tak v duchovných, intermediárnych či medziľahlých, ako aj vo fyzických svetoch. Keď Swedenborg opísal rôznych obyvateľov fyzických planét tejto slnečnej sústavy a ostatných miest vesmíru, fakticky opisoval skutočné fyzické planéty, a nie ich vymiestnené Zóny, ako ich vidí väčšina ľudí s ich súčasným duchovným, duševným, fyzickým a vedeckým uvedením.

Preto Swedenborgov Merkúr, Venuša, Mars, Jupiter, Saturn, atď. boli živé, obývané duchovne, mentálne a fyzicky vyvinutými sentientnými entitami aj vo fyzickej forme. On ich videl v ich skutočnej dimenzii v Zóne Umiestnenia. Naproti tomu zvyšok ľudí zo Zóny Vymiestnenia planéty Zem nevidí na tých či iných planétach nijakú možnosť existencie pravých životných foriem, nehovoriac už o sentientnom živote. Situácia by bola iná, ak by ľudia tých iných planét mali aktivovať svojou slobodnou voľbou negatívny stav a umožniť mu, aby bol riadiacou silou ich životov. V tom prípade by drastickým posunom v priestorovo-časovej štruktúre diskretna a kontinua došlo k náhlej deformácii, ktorá by ich vyhodila von z ich pravého a skutočného vesmíru a oni by vypadli do Zóny Vymiestnenia svojej planéty. V tom prípade by začali byť rozoznatelní a zistiteľní pre ľudí vymiestnenej Zóny planéty Zem.

Pravdou je však aj opak. Ľudia, ktorí sa zo svojej slobodnej vôle alebo slobodnej voľby obrátia dovnútra, k svojmu skutočnému vesmíru, počas svojho hlbokého stavu meditácie a plenárneho stavu hypnózy sú schopní presiahnuť dočasne Zónu Vymiestnenia, ak majú správny úmysel a motiváciu. Toto im umožňuje zažiť a zahliadnuť iné svety, dimenzie a sentientné entity, ktoré sú naozaj skutočné. Dokonca sú s nimi schopní komunikovať a dozvedieť sa o odlišných spôsoboch nazerania na realitu a o odlišnom chápaní reality.

Filozofický rozdiel medzi neaktívnou a aktívnou Vesmírnou Multidimenzionálnou Zónou Vymiestnenia závisí od toho, v akom rozsahu sú aktivované

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

a uskutočnené idey a pojmy slobodnej voľby odmietnuť alebo skresliť duchovné princípy Stvorenia Najvyššieho. V prípade neaktívneho stavu sú idey slobodnej voľby odmietnuť alebo skresliť duchovné princípy neustále v procese výskytu, no **nikdy nie** v procese postúpenia a nastatia. Aby vyskytujúce sa idey postúpili a nastali, musia byť tými, ktorí tieto idey majú, prijaté kvôli ich stotožneniu sa s nimi. Každá idea môže postúpiť a stať sa, keď už sa raz vyskytne, len cez a len prostredníctvom stotožnenia sa s ňou u tých sentientných entít, v ktorých sa také idey objavujú. Ak u sentientných entít nedôjde k žiadnemu takému stotožneniu sa s objavenými sa ideami, tieto nemôžu postúpiť a skutočne sa stať. V tomto prípade sa idey len naďalej objavujú. Proces objavovania sa je však aktívny proces. Aktivita toho procesu nepretržite generuje a vyžaruje energie a sféry, ktoré sa svojím obsahom nemôžu uchytiť v zákonom Stvorení Najvyššieho, pretože sú neporiadne či mimo poriadku. Namiesto toho vypadnú, spôsobiac objavenie sa Vesmírnej Multidimenzinálnej Zóny Vymiestnenia. Keďže v týchto Zónach niet žiadnych postúpení a nastatí na základe aktu stotožnenia sa s takými ideami sentientných entít a ich Zón, v tých Zónach nežijú žiadne sentientné entity.

Naproti tomu aktívne Zóny Vymiestnenia sú plné sentientného života z tých sentientných entít, ktoré aktom svojej slobodnej vôle učinili slobodnú voľbu odmietnuť, poprieť, skresliť alebo prekrútiť duchovné princípy Stvorenia Najvyššieho; následne sa plne stotožňujú s objavujúcimi sa ideami takého odmietnutia, popierania, skreslenia a/alebo prekrútenia, atď., a aktom takého stotožnenia sa umožňujú tým ideám, aby postúpili a stali sa. Prví ľudia, ktorí to učinili, boli takzvaní pseudo-tvorcovia, opísaní v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“.

Keďže také negatívne idey nemajú žiadne možné miesto na prežitie vnútri zákonnej Vesmírnej Zóny Umiestnenia Stvorenia Najvyššieho, vypadávajú z nej von, spolu s tými, ktorí sa s tými ideami stotožňujú, dávajúc vznik Aktívnym Zónam Vymiestnenia. Takto teda ľudia týmto aktom učinili negatívny stav a proces skutočnými v Aktívnej Vesmírnej Multidimenzionálnej Zóne Vymiestnenia.

Ako bolo uvedené vyššie, prvé sentientné entity, ktoré sa rozhodli poprieť, odmietnuť a prekrútiť pravé duchovné princípy Najvyššieho, boli takzvaní pseudo-tvorcovia. V tom čase obývali fyzickú realitu planéty Zem. Oni si boli vedomí existencie neaktívnej Zóny Vymiestnenia z vyskytujúcich sa ideí slobodných volieb, a najmä z idey opačnej voľby k voľbe zostať v pozitívnom stave. Vedia, že nie sú z nutnosti, naveky uväznení v pozitívnom stave, pokiaľ si to tak nezvolia, rozhodli sa experimentovať s uplatnením opačnej voľby. Využili neaktívnu Zónu Vymiestnenia ako experimentálny priestor pre svoje plány, manipulujúc časopriestorovým kontinuumom a diskretnou či nespojitou modalitou Stvorenia, vyvolajúc dimenzionálne deformácie, až napokon uspeli v aktivácii negatívneho stavu. Pôvodne v takej manipulácii nebol obsiahnutý žiadny zlý úmysel. Potreba

experimentovať a bádať pramenila zo zmyslovej zvedavosti, že čo bude negatívny stav zač, keď bude aktivovaný a uvedený do dominantného postavenia. Časový interval, ktorý uplynul od momentu, keď pseudo-tvorcovia pôvodne začali experimentovať s uskutočňovaním opačných volieb, do momentu plnej aktivácie negatívneho stavu, trval z hľadiska fyzického pozemského času viac miliónov rokov. Počas tohto experimentovania sa počiatočná zmyslovo-vedecká zvedavosť postupne zmenila na zlý úmysel. Keď sa niekto hrá s ohňom, v jednom momente bude mať tendenciu popáliť sa. Avšak, v momente konečnej úspešnej aktivácie negatívneho stavu, keď sa negatívny stav stal plne dominantným — cez totálne stotožnenie sa pseudo-tvorcov s ním prostredníctvom ich vôle — nastal drastický posun, búrka a deformácia v celej štruktúre priestorovo-časového kontinua a diskontinua, čo ich vyhodilo von z pravej Zóny Umiestnenia Stvorenia Najvyššieho; doslovne vypadli von a spadli dolu do Zóny Vymiestnenia so všetkým, čo vlastnili.

Pseudo-tvorcovia vedeli, že dôjde presne k tejto situácii a fakticky ju uvítali. V tom bode boli tak totálne a kompletne stotožnení s aktivovaným negatívnym stavom, že stratili akúkoľvek túžbu byť na tom istom mieste a v tom istom stave ako tí, ktorí mali z Najvyššieho pozitívne a dobré sklony. Potrebovali sa dostať von z pravého Stvorenia Najvyššieho, aby sa mohli postaviť proti Najvyššiemu a Jeho/Jej pozitívnemu stavu a jeho duchovným princípom, ktoré v tom bode pseudo-tvorcovia vášnivo nenávideli (taká nenávisť je nevyhnutným dôsledkom aktivácie negatívneho stavu). V Stvorení Najvyššieho sa nemôže nikto stavať proti duchovným princípom, pretože tieto im dávajú život, motiváciu, slobodu, kreativitu, nezávislosť a možnosti voľby. Preto pseudo-tvorcovia najskôr nadobudli intenzívnu túžbu dostať sa von zo Stvorenia Najvyššieho, aby sa mu mohli postaviť bez akýchkoľvek prekážok, zábran či zasahovania zo strany princípov Života.

Tou intenzívnou túžbou, chcením a želaním sa v skutočnosti úplne oddelili od všetkých ostatných v Zóne pravého Stvorenia a spôsobili vyššie opísaný drastický posun, ktorý im umožnil vyfabrikovať Peklá (Zónu Vymiestnenia Duchovného Sveta) a osídliť rôzne Vesmírne Multidimenzionálne Zóny Vymiestnenia, ktoré boli do toho momentu úplne neaktívne.

Ako jasne vidieť, toto kontraproduktívne úsilie pseudo-tvorcov, ktorí aktivovali negatívny stav, prišlo z úrovne prírodného stupňa Stvorenia, z jeho najvonkajšej oblasti. Najvonkajšia oblasť prírodného stupňa Stvorenia je relatívne najbližšie k neaktívnej Zóne Vymiestnenia. Čím je niekto ďalej od najvonkajšej oblasti prírodného stupňa, tým je menšia pravdepodobnosť, že sa vyskytne túžba učiť voľbu postaviť sa proti pozitívnemu stavu, a naopak.

V tomto ohľade predstava padlého Anjela alebo Lucifera, ktorý bol údajne na veľmi vysokej úrovni v hierarchii duchovnej organizácie Pána, je skreslením pravej

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

reality. V alegorickej forme a vo finalistických termínoch táto predstava opisuje dostupnosť rozmanitých volieb a slobodu každého — bez akejkoľvek výnimky — meniť do večnosti svoj stav. Situácia ako táto generuje na okraji jedincovho uvedomenia idey, že nemusí byť tam, kde momentálne je. Potenciálnosť zmeny svojho stavu, alebo presnejšie povedané, neustále uvedomovanie si takej možnosti, spôsobuje neustále objavovanie sa toho iného miesta, kde možno ísť.

Teda, toto je presne to, čo znamená alegória o Padlom Anjelovi. Neznamená doslovne, že skutočná osoba na vysokom duchovnom poste a postavení v Stvorení Najvyššieho sa rozhodla postaviť proti duchovným princípom Najvyššieho, a následne spadla dolu alebo vypadla do Zóny Vymiestnenia, stanúc sa zloduchom, Diablom alebo Satanom, atď.. Namiesto toho táto alegória znamená, že existuje neustále sa vyskytujúca idea každého slobodnej voľby zostať pozitívny, alebo sa stať negatívnou a zlou osobou. Dokonca aj keby bol niekto stvorený Najvyšším ako úplne prvá entita v Stvorení, zaujímajúc najvyššie možné postavenie a miesto v hierarchii duchovnej organizácie, taký jedinec umožňuje a udržiava vždy v stave dostupnosti Vesmírnu Multidimenzionálnu Zónu Vymiestnenia, do ktorej môže a dokáže vypadnúť, ak sa rozhodne urobiť tak svojou slobodou voľby. Bez existencie takej Zóny by neexistovalo žiadne vedomie slobody voľby. Bez neustáleho uvedomovania si tejto slobody voľby by nemohol byť udržiavaný žiadny život a celé Stvorenie by zahynulo.

Problémom nie je to, že taká Zóna Vymiestnenia existuje ako dôsledok neustále sa vyskytujúcej idey slobody voľby byť alebo nebyť súčasťou Stvorenia Najvyššieho. Problém sa začína len vtedy, keď sa niekto rozhodne využiť svoju slobodu voľby postavením sa proti duchovným princípom Najvyššieho a proti Najvyššiemu Samotnému/Samotnej; týmto činom aktivuje Zónu Vymiestnenia, uvedúc do dominancie negatívny stav. Od toho momentu sa začnú prejavovať, sprítomňovať a uskutočňovať dôsledky a výsledky dominujúceho negatívneho stavu, privedúc k životu a do reality všetko, čo odporuje láske a múdrosti, dobrou pravde, viere a dobročinnosti, a spravodlivosti a súdnosti.

Od večnosti do večnosti nikto v duchovnom svete pozitívneho stavu nikdy nechcel či nechce aktivovať negatívny stav z idey slobody voľby zostať tam alebo odísť. Taká túžba je nepredstaviteľná pre niekoho, kto je v pozitívnom stave duchovnej reality a duchovnej dimenzie. Preto sa nikto z triedy duchov, anjelov, archanjelov, ani z iných vyšších rádov sentientných entít Neba nikdy nerozhodol zameniť svoje miesto v pozitívnom stave za miesto v negatívnom stave, čiže zmeniť sa na zloducha. Toto však nevylučuje zmenu svojho stavu a miesta vnútri pozitívneho stavu Stvorenia Najvyššieho. Ani to nevylučuje nikoho dobrovoľný zostup alebo inkarnovanie sa na dobu dĺžky jedného života do aktivovanej fyzickej Zóny Vymiestnenia, aby tam vykonal špeciálnu dôležitú duchovnú misiu a úlohu, ktorú má od Najvyššieho.

Túžba experimentovať s negatívnym stavom a so Zónou Vymiestnenia sa teda môže objaviť len u niekoho, kto pôvodne začal svoje bytie a existovanie na najvonkajšej úrovni Stvorenia — v prírodnom alebo fyzickom stupni, obzvlášť v jeho najvonkajšej oblasti (najvonkajšie z najvonkajšieho). Dôvod, prečo Najvyšší dovolil také experimentovanie s aktiváciou negatívneho stavu, bol zjavený v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“, na ktorú sa čitateľ tejto teórie odkazuje.

II.

Ako bolo uvedené veľakrát v knihách „Základy ľudskej duchovnosti“ a „Posolstvá z vnútra“, Absolútna Božská Prozreteľnosť Najvyššieho pracuje nepretržite mnohými spôsobmi a prostriedkami, aby priviedla všetkých ľudí, ktorí sú v Zóne Vymiestnenia, späť do Zóny Umiestnenia, bez porušenia ich slobodnej voľby buď zostať v negatívnom stave, alebo sa stať pozitívnym.

Vo všetkých aktívnych Zónach Vymiestnenia prebieha neustále vytváranie a uskutočňovanie cieľ, lží, skreslení, prekrútení, zavádzaní a balamutení, na zvečňovanie, napájanie a zachovanie na hlavu postavenej pozície života a jeho pseudo-princípov. Z takej záplavy negativity by nikto nikdy nebol schopný vrátiť sa na svoje pôvodné miesto v Stvorení Najvyššieho.

Preto, aby sa napravila táto situácia a poskytol sa spoľahlivý tok skutočných právd z pravého Stvorenia Najvyššieho, Najvyšší vyhľadáva špeciálnych dobrovoľníkov z pozitívneho stavu Stvorenia, aby sa inkarnovali alebo zostúpili do Zóny Vymiestnenia, aby sa stali spojením, poslami a emisármi pre Najvyššieho na prenos a zjavovanie mnohých rozmanitých aspektov povahy duchovnosti, Najvyššieho, duchovného sveta, iných dimenzií Stvorenia a pravej, nemaskovanej povahy samotnej Zóny Vymiestnenia.

Rôzne časy a rôzne postavenia ľudstva v Zónach Vymiestnenia si vyžadujú zjavenia a prenosi rôznych aspektov a úrovní pravdy z Absolútneho Zdroja — Najvyššieho. Nikto v celom Stvorení nemôže pojať, pochopiť a prejaviť Absolútnu Pravdu a byť Absolútne Dobrý, lebo taká schopnosť by naznačovala, že taký jedinec je nestvorený a absolútny. Len Najvyšší je Absolútny a Nestvorený. Preto je nevyhnutné si uvedomiť, že po celom Stvorení, vo všetkých dimenziách, úrovniach, stupňoch, oblastiach a krokoch, vrátane najvyšších úrovní duchovného sveta, sa uskutočňujú nepretržite zjavenia početných rozmanitých aspektov právd a dobra, ktoré sa viac a viac približujú Absolútnemu Dobru a Absolútnej Pravde Najvyššieho. Stupeň, obsah a rozsah takých zjavených právd a ich dober sa vždy týka aktuálneho duchovného stavu, potrieb a pripravenosti tých, ktorým je ten či onen konkrétny aspekt a úroveň pravdy a jej dobra zjavený.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Napríklad to, čo je zjavené v každom danom čase členom najvnútornejšej Nebeskej spoločnosti alebo Novej Nebeskej Spoločnosti, niekedy nazývanej nebesko-kozmickej spoločnosť, sa bude líšiť a bude prevyšovať čokoľvek, čo bude zjavené na ostatných úrovniach Nebies, alebo na rôznych úrovniach duchovných, intermediárnych alebo fyzických svetov.

V tomto ohľade budú každej spoločnosti, národu, krajine alebo skupine ľudí v Nebesiach, v intermediárnom svete a vo fyzickom svete, ako aj po celých aktívnych a obývaných častiach Zóny Vymiestnenia, zjavené iné aspekty a úrovne pravdy a jej dobra, než akýmkoľvek iným spoločnostiam. Z toho dôvodu každá z týchto spoločností má členov, zvlášť určených Najvyšším, ktorí dobrovoľne súhlasili, že budú informačnými kanálmi alebo nástrojmi v rukách Najvyššieho, cez ktorých Najvyšší zjavuje rôzne aspekty a úrovne pravdy a jej dobra, týkajúce sa potrieb, podmienok, stavov a pripravenosti všetkých tých spoločností, národov, atď., v medziach tempa a kvality nimi zvoleného duchovného pokroku a presiahnutia poznatkov, chápania a aplikovania pravdy a dobra predchádzajúceho kroku. Takí členovia zo svojej vlastnej slobodnej vôle súhlasili, že budú informačnými kanálmi Najvyššieho na tento dôležitý účel nie preto, že sú zvláštnjší alebo iní než ostatní, ale preto, že súhlasili, že prijmú túto konkrétnu úlohu a že budú patrične Najvyšším vybavení takým stupňom múdrosti, poznania, intuície a preniknutia do podstaty, ktorý musí byť vždy minimálne krok pred ostatnými. Avšak všetci ostatní, v ich vlastných špecifických úlohách a jedinečných príspevkoch k spoločnému dobru, rastu, zlepšovaniu sa a pokroku, sú rovnako výnimoční a rovnako dôležití ako tí, ktorí majú túto špecifickú úlohu prenosu nových zjavení, nových poznatkov, nových aspektov a úrovni pravdy a jej dobra od Najvyššieho.

Je veľmi dôležité uvedomiť si, že schopnosť vnímať, akceptovať a aplikovať rozličné početné zjavené aspekty, stupne a úrovne pravdy a jej dobra závisí od jedincovho slobodne zvoleného postavenia, stanoviska, postoja a miesta v Stvorení Najvyššieho a v hierarchii duchovnej organizácie. Čím viac sa približuje Prirodzenosti Najvyššieho a čím viac je stotožnený s Podobou a Obrazom Božím, tým väčší, hlbší, vyšší a rozsiahlejší a intenzívnejší stupeň, úroveň a krok pravdy a jej dobra bude vlastniť a zdieľať. A naopak: čím je vzdialenejší od toho bodu priblíženia sa a stotožnenia sa, tým menšiu a nižšiu úroveň a aspekt a tým užší a slabší stupeň, kvalitu a krok pravdy a jej dobra bude vlastniť a zdieľať. Toto je však len relatívne porovnanie, lebo každý stupeň, úroveň, krok a aspekt zjavenej pravdy a jej dobra je rovnako dôležitý a potrebný v celkovom súhrne všetkých zjavených právd na všetkých úrovniach hierarchie duchovného usporiadania Najvyššieho. Taký celkový súhrnný súčet sa najviac približuje Absolútnej Pravde a Jej Absolútnemu Dobru Najvyššieho. Jedna úroveň nemôže existovať bez druhej úrovne a každá úroveň odvodzuje svoje bytie a existenciu z nejakej ďalšej —

závisiac od jej pravdy a dobra — aby na nej budovala a postupovala ďalej k vyššiemu chápaniu, vnímaniu a aplikácii pravdy a jej dobra.

Avšak u tých, ktorí sú v Aktívnej Časti Zóny Vymiestnenia, je situácia iná. Oni nie sú „vnútri“, ale „vonku“ zo Stvorenia Najvyššieho. Lepšie povedané, sú vymiestnení zo Stvorenia Najvyššieho. Preto, keby boli ponechaní sami na seba, vôbec by patrične nerozlišovali a nechápali žiadny stupeň pravdy a žiadnu túžbu konať dobro. Taká situácia by nakoniec viedla k ich úplnému zničeniu, lebo aby prežili, je pre nich nevyhnutné vlastniť určitý stupeň a úroveň pravdy a jej dobra, hoci i v skreslenej forme (napokon, skreslená pravda je skreslená pravda; čiže pramení z počiatočného určitého pravého aspektu a úrovne pravdy, ktorý sa následne skreslí a prekrúti), s akousi túžbou po dobre.

Avšak, obyvatelia Aktívnej Zóny Vymiestnenia by zo svojej podivnej pozície nikdy neboli schopní získať žiadne prostriedky a spôsoby na odhalenie pravdy a dobra z vnútra, kde je skutočná pravda a dobro, pretože si svojím postavením svoje „vnútro“ zablokovali.

Preto Absolútna Prozreteľnosť Najvyššieho poskytuje obyvateľom Vymiestnenej Zóny mnohé rozličné príležitosti, aby videli, pochopili a aplikovali určitý obmedzený stupeň a úroveň pravdy a aby túžili po dobre, nie z ich vnútra, ale z vonkajška, vonkajšími prostriedkami ako napríklad cez rôzne učenia, spisy, kázne, diskusie, atď..

Aby boli také učenia, spisy, kázne a príležitosti k diskusiám vždy k dispozícii ľuďom v Zóne Vymiestnenia, Najvyšší posielala v príhodnom čase do každej oblasti špeciálnych dobrovoľníkov, ktorí sa inkarnujú alebo zostupujú do aktívnych Zón Vymiestnenia, aby fungovali ako informačné kanály, prenášatelia, agenti, poslovia a emisári pre Najvyššieho. V jednom bode histórie Vymiestnených Zón sa Najvyšší Sám/Sama inkaroval vo forme Ježiša Krista na vymiestnenú Zem, a za takým účelom, ako aj za mnohými inými účelmi, tiež zostúpil do Pekiel. Títo dobrovoľníci formou oznamovacích kanálov sprostredkujú od Najvyššieho také učenia, spisy, kázne, atď.. Inkarnovanie sa uskutočňuje len do vymiestnenej Zóny fyzickej Zeme. Ostatní vyslanci, do ďalších Zón Vymiestnenia (ako napríklad do Pekiel, atď.), kde nie je pre nich nutné sa inkarnovať, do týchto Zón zostupujú.

Vždy existuje určitý počet takých agentov, poslov, emisárov, atď., ktorí sú prítomní v každej dobe na všetkých úrovniach a vo všetkých vrstvách Zóny Vymiestnenia a ktorí sú pripravení a ochotní preniesť rôzne aspekty a úrovne právd a ich dobier, zhodných s potrebou, stavom, kvalitou a kondíciou každej doby a oblasti, v ktorých sú umiestnení a ktoré sú im určené Najvyšším. Ich počet sa mení v súlade s duchovnou situáciou a stupňom pripravenosti každého regiónu tejto Zóny. Vždy je tam však niekto prítomný.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

V súčasnosti sú v Zóne vymiestnenia planéty Zem (z ktorej je písané toto zjavenie) v podstate dva spôsoby, ktorými je nepretržite zaist'ovaná prítomnosť rôznych aspektov pravdy a jej dobra. Úroveň, aspekt a krok pravdy a jej dobra je závislý na tom, čo môže byť do akej miery pojaté a pochopené. Okrem toho, na túto vymiestnenú Zem sa inkarnujú takisto aj falošní proroci, aby zaistili rovnováhu tejto Vymiestnenej Zóny.

Najvyšší používa tento určitý malý počet Svojich špeciálnych agentov, poslov alebo emisárov v tejto Zóne na prenos zjavení, opisov, ponímaní, spisov a kázní. Títo agenti sa delia aj o rôzne aspekty a rôzne úrovne pravdy a jej dobra od Najvyššieho. Každému takému agentovi alebo poslovi je na prenos alebo k intuitívnemu zisteniu a zdieľaniu pridelený iný aspekt a úroveň pravdy a jej dobra. Žiadny agent nie je dôležitejší než ostatní agenti. Sú si vo všetkých ohľadoch rovní tým, že aspekt a úroveň pravdy a jej dobra, ktorý je cez niektorého z nich zjavovaný a prenášaný v každej danej dobe, tak ako vyvstáva potreba, je tak životne dôležitý a potrebný ako ktorýkoľvek iný aspekt a úroveň pravdy a jej dobra, ktorý je zjavovaný cez nejakého iného agenta alebo posla, aj keď niektoré aspekty a úrovne pravdy a jej dobra sa zdajú byť, alebo dokonca sú transcendentné vzhľadom k iným, alebo vyzerajú byť jednoduché a samozrejmé. Všetky tieto životne dôležité, fundamentálne a podstatné aspekty a úrovne zjavenej pravdy a jej dobra z Absolútneho Zdroja sú prispôbené stupňu, úrovni a schopnostiam ľudí oblasti alebo časti vymiestnenej Zeme — v ktorej sa tí agenti nachádzajú — pochopiť, prijať a aplikovať ich. Niektoré regióny, respektíve ich ľudia, sú schopní hlbšieho a vyššieho chápania, akceptovania a aplikovania než iní. To ich však nečiní zvláštnejšími, lepšími, výnimočnejšími alebo záslužnejšími. Oni všetci plnia ten istý konečný účel a potrebu — ukázať a demonštrovať ľuďom, polapeným z ich slobodnej voľby v Zóne Vymiestnenia, spôsoby a prostriedky, ako sa dostať z tejto Zóny von do pravého Stvorenia Najvyššieho.

Existuje však jeden spoločný menovateľ pre všetky tieto rozmanité aspekty a úrovne pravdy a jej dobra z Absolútneho Zdroja, prenesené týmito špeciálnymi poslami alebo agentmi Najvyššieho. Všetky sú charakterizované princípmi duchovnej homogenity, ktoré boli formulované v knihe „Posolstvá z vnútra“, ktorá bola napísaná z Najvyššieho takým agentom Najvyššieho. Tieto princípy sú každému k dispozícii ako kľúč pre rozpoznanie skutočnej platnosti a hodnoty akýchkoľvek učení, spisov, kázní a diskusií o duchovných záležitostiach, bez ohľadu na ich rozdielnosti. Treba si pamätať, že každý posol Najvyššieho zjavuje iný aspekt a úroveň pravdy o Najvyššom a o povahe duchovnosti. Preto môžu byť, čo sa týka ich vonkajšej podoby, popisu a rituálov, veľmi rozdielne, alebo dokonca opačné — alebo aspoň nerovnaké, ak sú videné z pohľadu nejakého iného posla. No všetky uniformne v tej či onej forme zdôrazňujú princípy duchovnej homogenity. V takom zdôrazňovaní je ich absolútna duchovná hodnota.

Najvyšším mi bolo povedané, že v súčasnosti je na Zemi približne 44 takých špeciálnych agentov, poslov a emisárov Najvyššieho. Väčšina z nich má veľmi slabý profil. Nie sú príliš známi a ich učenia, spisy, kázne alebo myšlienky majú, nanešťastie, veľmi obmedzený počet nasledovníkov počas ich životnej fázy v tejto Zóne.

Existuje aj ďalšia kategória ľudí v tejto Zóne Vymiestnenia, ktorí nie sú týmito špeciálnymi agentmi, poslami či emisármi; namiesto toho ich Najvyšší využíva kvôli ich dobrým úmyslom a túžbe byť duchovní. Prispievajú k poznaniu alebo aspoň k správnej interpretácii pravdy a jej dobra. Títo ľudia nemajú priame zjavenie od Najvyššieho, tak ako ho majú špeciálni posli; namiesto toho sú buď v kontakte s niektorými špeciálnymi agentmi na Zemi, alebo s niektorými špeciálnymi duchovnými entitami z duchovného sveta. Vo väčšine prípadov ich poznanie a preniknutie do podstaty vecí ohľadom duchovnosti pochádza z učení a spisov, ktoré sa zaoberajú duchovnými záležitosťami, Bohom a Stvorením, zaznamenanými v rôznych svätých knihách, ako je napríklad Biblia. Títo ľudia sú oddaní šíreniu dobrých zvestí a ideí, obsiahnutých v takých spisoch, tak ako ich chápu oni, z pozície a platformy doktrín prijatých rôznymi náboženstvami, odvodených zo Svätých kníh. Kvôli tejto situácii správne chápanie duchovných záležitostí, obsiahnutých v tých knihách, je predmetom početných skreslení, ktoré pochádzajú z lojálnosti tých ľudí voči nimi zvoleným náboženským preferenciám. Medzi členmi cirkvi sú títo populárni, počúvajú a nasledujú ich mnohé tisícky a milióny členov, ktorí smädia po duchovnosti.

Táto situácia nielenže je dovoľená a tolerovaná Najvyšším, ale využíva ju, aby držal ľudí v určitom stupni duchovného uvedomenia v Zóne Vymiestnenia, čo je oveľa lepšie než totálne popieranie duchovných princípov, alebo prijatie ateizmu. V kázňach a učeniach týchto vodcov a kazateľov sa nachádzajú mnohé zrnká čistých duchovných právd, zaodetých v skresleniach nimi prijatých konvenčných, obyčajových, tradičných a kultúrnych náboženských doktrín. Duchovné postavenie, stanovisko a osud týchto vodcov závisí od ich úmyslov a motivácií a od stupňa stotožnenia sa s tými zrnkami čistých duchovných právd a/alebo skreslení. Čím lepšie úmysly a motivácie a čím väčšie stotožnenie sa skôr s tými zrnkami pravdy než so skresleniami, tým väčšiu šancu majú po opustení tej Zóny a po príchode do duchovného sveta vzdať sa skreslení a byť poučení, vedení a inštruovaní o skutočnej pravde a jej dobre, prijmúc ich do svojich životov. To isté platí aj pre ich nasledovníkov. Ak veria svojim vodcom a nimi kázaným doktrínam kvôli Bohu, Dobrote, Láske a kvôli duchovnosti vo všeobecnosti, nemajú po svojom príchode do duchovného sveta príliš veľa problémov, keď sa chcú vzdať prijatých skreslení.

Tu ide o to, že duchovná úroveň tohto druhu ľudí je taká, že v čase ich pozemského života v Zóne Vymiestnenia Zeme nie sú vybavení tak, aby lepšie,

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

hlbšie alebo skutočnejšie cháпали a akceptovali rôzne aspekty a úrovne neskreslených právd. Pre nich je z takého či onakého dôvodu ľahšie prijať skreslenia pravdy, ktoré v sebe obsahujú zrnká skutočných právd. S prijatím tých skreslení mimovoľne prijímajú aj zrnká skutočných právd. Tieto zrnká skutočných právd sú schopné ujať sa v ich duchovných ja, pokiaľ sú ich motivácie a úmysly pozitívne a dobré, a postupne viesť k otvoreniu určitých úrovní ich Vnútornej Mysle. Vnútna Myseľ ich v malých krôčikoch pripravuje na konečné prijatie tých skutočných právd a ich dobier z Najvyššieho a na odstránenie a zbavenie sa všetkých ich skreslení.

Pánom mi bolo povedané, že v súčasnosti je na planéte Zem (vymiestnená Zóna) približne 3 333 učiteľov, kazateľov, duchovných a spisovateľov, ktorí odvodzujú svoje učenia zo svätých kníh a duchovných vodcov. Títo zachovávajú určitý stupeň duchovného uvedomenia pre ľudí v tejto Zóne Vymiestnenia, vychádzajúceho zo Svätých Kníh alebo zo sprostredkovania rôznych posolstiev od pozitívnych duchov — iných, než sú priame zjavenia od Najvyššieho. Títo ľudia sú zvyčajne v televízii, v rádiu, na zhromaždeniach, v kazateľniciach v kostoloch a na podobných verejných miestach. Zo zrejmých dôvodov majú početných nasledovníkov, v porovnaní so skutočnými a pravými poslami, agentmi a emisármi Najvyššieho, ktorí zvyčajne pripravujú ľudstvo ako celok na nasledovný krok v ich duchovnom vývoji a ktorí sú zriedkavo uznávaní a plne akceptovaní počas ich pobytu v Zóne Vymiestnenia. V mnohých prípadoch títo špeciálni agenti Najvyššieho sú vyobcovaní, perzekvovaní, vysmievaní, považovaní za šialencov, zbavovaní členstva v cirkvách a/alebo považovaní za vedených zlými duchmi alebo za posadnutých démonmi.

Samozrejme, aktivátori a zvečňovatelia Zóny Vymiestnenia nespia alebo nedovolia pozitívnym silám prevziať a zrušiť aktívny stav tejto Zóny. Vynakladajú neustálu snahu zachovať status quo tejto Zóny. Preto majú svojich vlastných agentov, poslov a emisárov zo Zóny Vymiestnenia, zvanej Peklo. Tento druh agentov zvyčajne prenáša a vyučuje pekelné doktríny, koncepcie a „filozofie“. Najnebezpečnejším typom týchto „poslov“ sú tí, ktorých možno nazvať falošní proroci, ktorí používajú meno Božie, meno Veľkého Ducha, či nejaké iné zdanlivo duchovné meno, aby zviadli, zmiatli, zavádzali a zničili ľudí a duchovnosť. Krmia ľudí všemožnými falošnými náboženskými, špiritistickými a kultovými ohavnosťami; stávajú sa zakladateľmi a prenášateľmi rôznych temných kultov Satana, Diabla, atď., čiernej mágie, čarodejníctva a podobných praktík, ktoré vzývajú temné sily, veľmi často pod maskou služby Bohu (ich falošnému Bohu).

Najvyšším je mi povedané, že v súčasnosti máme na vymiestnenej Zemi asi 44 takých falošných prorokov a Antikristov, ktorí pracujú na rozkladaní všetkých snáh pozitívnych agentov a poslov z pozitívnej strany a ich síl, a na nastolení úplnej

a totálnej vlády Pekiel nad všetkým Stvorením, spôsobiac, aby celé Stvorenie vypadlo do Zóny Vymiestnenia.

Vychádzajúc z týchto falošných prorokov a Antikristov a ich falošných učení, doktrín a spisov, existuje asi 3 333 pseudo-učiteľov, pseudo-spisovateľov, pseudo-kazateľov, pseudo-duchovných a pseudo-vodcov, ktorí šíria falošné evanjelium ateizmu, bolševizmu, komunizmu, marxizmu, materializmu, agnosticizmu, panteizmu, terorizmu, svätuškárske náboženské formy a kultu.

Každý, kto je zaujatý a fascinovaný takými pseudo-duchovnými alebo ateistickými, materialistickými a agnostickými koncepciami a podporuje ich, je nasledovníkom, zvečňovateľom a aktivátorom negatívneho stavu a dodáva život do Zóny Vymiestnenia. Na Zemi je mnoho miliónov ľudí v tejto situácii a má takýto postoj.

Z hľadiska týchto faktov, zjavených priamo Najvyšším, veľmi naliehavo sa odporúča v pokore a skromnosti svojho srdca požiadať Pána Boha Ježiša Krista, ktorý je Najvyšším, o múdrosť, vedenie, intuíciu a správne vnímanie, aby bol jedinec schopný rozpoznať, zistiť, rozlíšiť a oddeliť tých, ktorí prichádzajú skutočne od Boha, Najvyššieho, ktorí sú priamymi zjavovateľmi rôznych aspektov a úrovní pravdy a jej dobra, a tých ktorí sú učiteľmi a rozsievачmi zriek pravdy v skreslenej forme, od tých, ktorí sú skutočne falošnými prorokmi, Antikristami a pseudo-vodcami, ktorí veľmi často využívajú náboženstvo a duchovnosť na to, aby zničili alebo prekrútili skutočnú pravdu a jej dobro z Najvyššieho. Niekedy to nie je jednoduché, lebo falošní proroci a ich nasledovníci sú sladkí rečníci a sľubovači, ktorí sú majstrami podvodu a majstrami vo vzbudzovaní sklonov v ľuďoch, ktoré sú príjemné a slastné pre každodenný život a ktoré často znejú bohabojne a pravdivo a sú dokladané všemožnými živými príkladmi a udalosťami (ako napríklad naplnenie niektorých doslovných proroctiev, zaznamenaných v Biblii, alebo vykonávanie rôznych takzvaných zázračných skutkov).

Pokiaľ sa jedinec obracia na Najvyššieho priamo zo svojho srdca a mysle, v poctivosti a skromnosti svojho srdca, s dobrými úmyslami a pozitívnou motiváciou slúžiť všetkým, byť skutočne duchovným a žiť životom, ktorý by ho vyviedol zo Zóny Vymiestnenia, celkom určite nebude zavádzaný či pomýlený, bez ohľadu na úroveň, stupeň a krok duchovného uvedomenia, alebo miesto, dimenziu či oblasť Zóny Vymiestnenia, v ktorej sa v danom čase nachádza. Keď bude správny čas a keď naplní účel svojho bytia v tejto Zóne, bude privedený späť do pravej reality Stvorenia Najvyššieho, pokiaľ si tak zvolí, kde mu bude poskytovaná neustála príležitosť k večnému duchovnému pokroku a konaniu osohu v záujme spoločného prospechu, spoločného dobra a zdieľania so všetkými v Stvorení Najvyššieho.

KAPITOLA DRUHÁ

DUCHOVNÉ PRINCÍPY STREDNÉHO STANOVISKA

27-28 augusta 1982

Najvyšší požiadal, aby boli sformulované a prenesené nasledovné duchovné princípy Stredného Stanoviska, k úvahe tým, ktorí majú záujem o duchovné záležitosti.

Po celom Stvorení a v aktívnej Vesmírnej Multidimenzionálnej Zóne Vymiestnenia majú niektoré sentientné entity a ľudia tendenciu chápať a interpretovať pojmy, idey, udalosti a diania v extrémistických termínoch. Táto situácia a tendencia trvá už tisícročia. Každý extrém má svojich vlastných zjavovateľov, filozofov, interpretátorov a početných nasledovníkov.

V tomto ohľade možno rozlíšiť v podstate dva extrémny, ktoré sú veľmi často nezmieriteľné vo svojom prístupe a náhľadoch. Jeden extrém má výraznú tendenciu vidieť a interpretovať všetko v Stvorení a v Zóne Vymiestnenia v čisto spiritualistických termínoch. Správnosť tohto postoja pramení z fundamentálneho duchovného princípu Stvorenia, ktorý hovorí, že všetko, čo sa deje v celom Stvorení a jeho častiach, je vždy výsledkom duchovného stavu vecí. To znamená, že — objavia sa duchovné idey, ktoré postúpia k svojmu nastatiu, a procesom svojho prejavu sa a uskutočnenia v objektívnej duchovnej realite spôsobia objavenie sa udalostí. Pre obhajcov tohto extrému duchovná realita je jedinou realitou v bytí a existencii. Všetko ostatné v Stvorení a mimo Stvorenia je považované za málo významné alebo za bezvýznamné. Napriek tomu, že toto je správny pohľad, ignorovanie iných realít, ktoré vychádzajú z duchovnej reality a majú svoj vlastný život, je nesprávnym aspektom tohto extrémneho spiritualistického stanoviska.

Ten druhý extrém má zas výraznú tendenciu vidieť a interpretovať všetko v Stvorení a v Zóne Vymiestnenia v čisto lokálnych, naturalistických a v takzvaných doslovných termínoch, vnímajúc všetko spôsobom, ktorý je obmedzený a ktorý je izolovaný od zvyšku Stvorenia. Správnosť tohto postoja pramení z fundamentálneho duchovného princípu Stvorenia, ktorý hovorí, že každá duchovná idea, pojem alebo myšlienka, keď sa objaví, má tendenciu postúpiť k svojmu nastatiu, aby sa stala svojím vlastným dôsledkom a výsledkom vo svojom prejavení sa, sprítomnení, uskutočnení a v konkretizácii všade a **v každej dobe** v Stvorení a mimo Stvorenia, najmä v prírodnom stupni a vo fyzickom prostredí, kde zaujme plnosť svojho bytia a existencie.

Nesprávnosť tohto extrémneho naturalistického a doslovného postoja je vo fakte, že jeho obhajcovia majú tendenciu vidieť tieto dôsledky a výsledky ako nezávislé od ich zdroja. Iným slovami, obhajcovia tohto extrému ich vidia ako samopričinné, vnútorné udalosti lokálnej prírodnej, politickej, ekonomickej, spoločenskej a enviromentálnej súhry a konštelácie, bez akéhokoľvek kauzálneho spojenia s čímkoľvek iným v Stvorení. No všetko v Stvorení je vzájomne prepojené na všetkých úrovniach, dimenziách, stupňoch a krokoch bytia a existencie. Dokonca aj Zóna Vymiestnenia udržiava svoj životný podporný systém cez svoje spojenie so skutočným Stvorením Najvyššieho a cez špeciálnych agentov, poslov, emisárov a ich nasledovníkov, ktorí sú schopní premostiť onú priepasť špeciálnymi duchovnými prostriedkami.

V náboženských interpretáciách možno tieto extrémny vidieť napríklad v spôsobe, akým ľudia chápu a interpretujú obsah prorociev, ktoré sú zaznamenané v kresťanskej Biblii. Väčšina kresťanov interpretuje tieto prorockvá v doslovnom, lokalistickom zmysle, bez akéhokoľvek ohľadu na ich hlbší, vnútorný, čisto duchovný význam a zmysel, ktorý opisuje udalosti v rôznych duchovných dimenziách a v rôznych stavoch, kvalitách, úrovniach, stupňoch, krokoch, atď. dobra a pravdy, zla a ľží a ich bojov. Na druhej strane, veľa ľudí v duchovnom svete a menšina na Zemi má tendenciu interpretovať tieto prorockvá úplne a čisto na spiritualistickej úrovni, bez akéhokoľvek ohľadu na ich doslovný význam a možnosť ich doslovného naplnenia sa, ako je to opísané v politických, spoločenských, ekonomických či kataklizmatických normálnych pojmoch v Biblii.

Tieto dve extrémne chápania, interpretácie a ponímania spôsobujú veľký zmätok v duchovnom svete, intermediárnom svete, prírodnom svete a v Zóne Vymiestnenia (na veľké potešenie a radosť negatívnych duchov a všetkých ich Pekiel).

Teraz je čas túto situáciu napraviť, odstrániť zmätok a sprístupniť vhodnejšie chápanie novej praktickej duchovnosti všetkým, ktorí sú k tomu otvorení.

Ani jedno z opísaných extrémnych stanovísk nie je samostatne a samo osebe správne. Len v kombinácii, spojení a zjednotení oboch možno múdro objaviť skutočnú pravdu a dielo Absolútnej Božskej Prozreteľnosti Najvyššieho. Preto, ak sa na ne nazerá oddelene, možno povedať, požíjúc termíny ľudskej štatistickej pravdepodobnosti, že každé stanovisko samostatne, bez akéhokoľvek ohľadu na to druhé stanovisko, je správne asi na 50% v každom danom čase a stave, pokiaľ ide o jeho interpretáciu a pravdepodobnosť naplnenia sa.

Dobry príklad tejto situácie možno nájsť v prorockých predpovediach, založených na doslovnom zmysle prorociev biblických prorokov, ktoré možno počuť a vidieť v televíznych a rozhlasových programoch, ako je napríklad program

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

„Velebte Pána“. Podľa týchto programov všetky tieto interpretácie a predpovede sú čisto doslovné, miestne a izolované, týkajúce sa len politických, ekonomických, spoločenských, náboženských a vonkajších udalostí na Zemi (toto možno nazvať separatistickým stanoviskom). Berie sa malý, alebo sa neberie žiadny ohľad na vnútorné duchovné významy, týkajúce sa duchovného sveta a jeho udalostí, ktoré sa ako dôsledky a výsledky prejavujú v Pozemských udalostiach.

Na druhej strane, mnohí ľudia v duchovnom svete a niektorí Swedenborgiáni, v tom, ako oni chápu a interpretujú Swedenborgove Pozemské spisy, zaujímajú opačný extrém a majú tendenciu interpretovať všetko v čisto spiritualistických termínoch, s malým ohľadom alebo bez ohľadu na fakt, že jestvuje 50%-ná šanca a pravdepodobnosť, že doslovné aspekty takých duchovných udalostí a ideí sa môžu skutočne prejavovať **aj** v čisto doslovnom zmysle, tak ako sú opísané v Biblii. V tomto zmysle kazatelia v takých programoch ako „Velebte Pána“ môžu mať 50%-nú pravdu vo svojich interpretáciách doslovného zmyslu proroctiev v Biblii.

Presvedčivý príklad takého doslovného naplnenia sa týchto proroctiev možno vidieť v histórii niektorých Pozemských národov. Napríklad Babylon, Ninive a mnoho iných duchovne znamenajú, ako to zjavil Swedenborg, sebalásku v bohoslužbe, alebo všetko, čo je nečisté a poškvrnené a tých, ktorí pripravujú ostatných o poznanie a uznanie pravdy (Babylon). V Novej zmluve Babylon značí rímsko-katolícke náboženstvo, pokiaľ ide o jeho dogmy a doktríny. Značí tiež výslovný nedostatok dober a právd viery. Ninive značí, podľa duchovného chápania, lži doktrinálnych vecí z argumentácií, vymyslené sebeckom; značí tiež lži z klamania zmyslov pri nezrozumiteľnosti neosvieteného chápania, alebo ignoranstvo. No tí, ktorí sa nazývajú Swedenborgiánmi, spolu s mnohými v duchovnom svete, majú tendenciu presne tu skončiť a brániť sebe samým, aby dovideli ďalej, hlbšie a široko otvoreným spôsobom, ignorujúc akýkoľvek doslovný zmysel. Ako je však všetkým známe, doslovný zmysel proroctiev o Babylone, Ninive a o mnohých iných sa naplnil **aj** doslovne a tie národy, ktoré reprezentovali vyššie zmienený duchovný význam, boli fyzicky zničené a doslovne vymazané z povrchu Zeme (presne ako je to opísané v doslovnom zmysle biblických proroctiev).

No a kazatelia a ich nasledovníci v programe „Velebte Pána“ a podobní interpretátori majú opačnú tendenciu: vidia len doslovný aspekt tej situácie, len pre dané miesto a izolujú tie udalosti len na tie národy na planéte Zem. Neberú do úvahy žiadny duchovný zmysel alebo význam, ako ho opísal napríklad Swedenborg.

Z hľadiska týchto faktov možno jasne vidieť, že samostatne nie je ani jedno stanovisko kompletne, úplné a vyčerpávajúce. Úplnosť, kompletnosť a vyčerpávajúci charakter môže vzniknúť len z múdrosti takzvaného stredného

stanoviska, ktoré v sebe obsahuje plnosť pôsobenia Absolútnej Božskej Prozreteľnosti Najvyššieho.

V tomto ohľade možno stredné stanovisko definovať ako stanovisko, ktoré spája, kombinuje, zjednocuje, zahrnuje a distribuuje rovnomerne všetky významy, pojmy, udalosti a ich dôsledky, výsledky a prejavy ku každému jednému a od každého jedného stanoviska, úrovne, dimenzie, stupňa, kroku a času Stvorenia Najvyššieho a Zóny Vymiestnenia, od najvnútornejšieho až po najkrajnejší a najvonkajší stupeň bytia a existencie, bez zveličovania, ignorovania či podceňovania ktoréhokoľvek aspektu, postavenia či stanoviska.

Z hľadiska niekoho, kto je v Zóne Vymiestnenia, ako aj hocikde inde a **v hociktorom inom čase**, táto definícia platí len s pochopením, že prírodné alebo fyzické dôsledky a výsledky duchovného stavu vecí sa budú sprítomňovať a uskutočňovať — tak, ako je predpovedané — v závislosti na aktuálnych voľbách, ktoré učinia národy, krajiny, spoločnosti, ľudia a jednotlivci pri každom kroku fyzickej fázy ich životov.

Ide o to, že duchovné stavy a procesy sú extrémne fluidné, progresívne, premenlivé, pohyblivé a flexibilné. U nich niet ničoho finalistického.

Ako sa táto situácia odzrkadľuje vo svete a v Zóne, ktorá je relatívne fixná, stacionárna, finalistická, strnulá a ťažko sa meniaci? Odzrkadľuje sa v schopnostiach ľudí zmeniť akúkoľvek situáciu z ich slobodnej vôle tým, že sú im poskytované neustále príležitosti urobiť nové voľby. Vykonaním určitých volieb môžu ľudia zmeniť opísané doslovné dôsledky a výsledky každého duchovného stavu či udalosti, akejkolvek predpovede, nakoľko každý duchovný stav a proces je koniec-koncov fluidný a flexibilný a obsahuje v sebe **všetky možné alternatívy** svojich dôsledkov, výsledkov a materializácie. Takže bez ohľadu na voľbu jedinca, alternatíva každej špecifickej voľby a jej dôsledok sú obsiahnuté v jej duchovnom stave a procese. Vykonaním určitých volieb pri každom kroku ľudia spúšťajú dôsledky a materializovanie sa zodpovedajúcich alternatív celkových duchovných stavov a udalostí.

Správne chápanie tajomstva tejto vzájomnej spojitosti možno nájsť len v tom, že každý pozitívny duchovný stav a duchovný svet bude vnímaný a ponímaný ako fluidná, pohyblivá a flexibilná kondícia bytia a existencie. Každý pozitívny duchovný stav **obsahuje v sebe všetky predstaviteľné alternatívy**, ktoré sú vždy v stave pripravenosti uskutočniť sa a konkretizovať sa na základe volieb ľudí vo všetkých svetoch. V tomto ohľade nie je prekvapením zistenie, že ten istý duchovný stav či udalosť, objavujúci sa v duchovnom svete, sa bude prejavovať a uskutočňovať v rôznych svetoch a Zónach odlišným spôsobom, v závislosti na

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

tom, aké alternatívy každého takého duchovného stavu či udalosti boli spustené tými Zónami, voľbami ľudí a spoločnosťami, relevantnými pre tie svety.

Kým nie je pochopená táto štruktúra duchovnosti a povahy Stvorenia Najvyššieho, vždy tu bude tendencia upadnúť späť do extrému tej interpretácie, ktorá ignoruje tento životne dôležitý a fundamentálny princíp duchovnosti.

Takže napríklad doslovný zmysel biblických proroctiev a predpovedí sa môže, ale aj nemusí naplniť, v závislosti od duchovných volieb, ktoré urobia ľudia na Zemi. Také voľby určujú, ktoré duchovné alternatívy sa prejavujú v ich fyzických životoch a na ich planéte. Nakoľko spoločnosti a národy, ako aj jednotlivci, si veľmi často volia alternatívy zhodné s doslovným zmyslom biblických proroctiev, také proroctvá sa doslovne naplnia.

Ľudský jazyk vonkajška, ktorý vládne v tejto Zóne Vymiestnenia, čo sa prejavuje v použití striktného doslovného zmyslu Biblie, nemôže obsahovať synchronnosť a súbežnosť všetkých nekonečných počtov a variácií alternatív, dostupných v každom duchovnom pojme, stave, procese či udalosti. Ľudský jazyk je strnulý a lineárny. Preto musí opisovať udalosti v ich finalistických extrémoch. Duchovný jazyk naproti tomu nie je lineárny a on skutočne má vo svojom obsahu všetky také alternatívy. Preto to, čo v doslovnom zmysle Biblie znie ako definitívne, nezvratné, nezmeniteľné a uväznené v stave a podmienkach, vo svojom duchovnom zmysle je písané ako potencialita pre všetky alternatívy takého duchovného stavu, aby mali tie alternatívy **rovnaké** príležitosti a šance byť spustené a stať sa.

Hore uvedený opis a vysvetlenie, ktoré nie je ľahké pochopiť ľudskou lineárnou myslou, možno považovať za skutočný filozofický základ pre prístup k týmto záležitostiam v zmysle stredného stanoviska. Z tohto stanoviska pôsobí a funguje Absolútna Božská Prozreteľnosť Najvyššieho.

Aj keď Najvyšší predvída všetky voľby, ktoré ľudia urobia behom celého bytia a existencie až do večnosti, nepredurčuje ich, ale namiesto toho dáva ľuďom všetky alternatívy na zváženie z ich vlastnej slobodnej vôle, bez akéhokoľvek zasahovania, vnučovania, nátlaku, násillia či podmienok. Každá zvolená alternatíva v sebe obsahuje všetky svoje dôsledky a výsledky. Nakoľko sú všetky Najvyššiemu známe, mimo časopriestorového kontinua lineárnej manifestácie, za súčasnej prítomnosti všetkých časov a priestorov od večnosti do večnosti, nemôže byť pred Najvyšším nič skryté a Najvyšší vie, čo si idú ľudia zvoliť v každom momente svojej manifestácie v lineárnom časopriestorovom kontinuu svojho bytia a existencie. Na základe takého poznania Najvyšší poskytuje každému príležitosti nielen naplniť dôsledky a výsledky každej voľby, ale aj uvedomenie a schopnosť zmeniť tieto výsledky a následky. To, čo v lineárnosti časopriestorového kontinua

vyzerá byť ako nevyhnutnosť, v synchronnosti a simultánnosti diskkrétnej modalite bytia a existencie také nie je. Tu to má rovnaké možnosti a šance byť alebo nebyť premietnuté k naplneniu sa v lineárnej modalite bytia a existencie. Toto je dôvod, prečo nemožno nikdy na 100% predpovedať osud ľudí, ich voľby a dôsledky a výsledky tých volieb — lebo sa nachádzajú v lineárnych aspektoch bytia a existencie a v ich vonkajšku. Pravdepodobnosť naplnenia sa takých predpovedí a prorocietv nemôže nikdy prevýšiť 50%, čo sa týka presnosti, kvôli ľudskému faktoru, ktorý je fakticky duchovným faktorom — pohyblivosťou, fluiditou, premenlivosťou a flexibilitou, ktoré sú vrodené esencii a substancii duchovnej prirodzenosti Stvorenia. Pokiaľ je niekto nažive, to je jedno kde, kedy a za akých podmienok, je duchovnou bytosťou, pretože život pochádza z Absolútneho Zdroja Života — z Najvyššieho. Toto je duchovným faktorom života každého. Toto je odzrkadlením Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho — Absolútnej Slobody a Absolútnej Nezávislosti. Z takej Prirodzenosti sa nič nenariaďuje a nepredurčuje. Preto ľudia dokážu a môžu meniť svoje osudy — učením odlišných volieb.

Majúc slobodu a nezávislosť, relatívne k Absolútnej Slobode a Nezávislosti Najvyššieho, všetkým sentieným entitám a ľuďom je poskytnutý dostatočný priestor a sloboda v ich životoch, aby sa realizovali nekonečne rozmanitými spôsobmi. V tomto ohľade a kvôli tomuto voľby sentientných entít a ľudí a ich dôsledky sú v konečnom zmysle nepredvídateľné z hľadiska lineárnosti priestorovo-časového kontinua. No v Absolútnom Stave a Kondícii bezpriestorovo-bezčasovej synchronnosti a simultánnosti všetky voľby a ich dôsledky sú známe, pretože sa vyskytujú synchronne v celistvosti svojho bytia a existencie na diskkrétnej úrovni Stvorenia. V tejto modalite Stvorenia niet žiadneho času a žiadnej lineárnosti. Je však iným príbehom, keď sú premietnuté do lineárnej modalite bytia a existencie. Tu sa všetky voľby, osudy, údely, atď. stávajú v podstate nepredvídateľnými, alebo predvídateľnými len na úrovni 50%-nej presnosti, pretože rôzne alternatívy duchovných stavov, ktoré odpovedajú takým voľbám a ich dôsledkom, sa nemôžu manifestovať synchronne a simultánne, ale len postupne, alebo vôbec nie (pokiaľ je učená odlišná voľba).

Tento prístup možno považovať za skutočný prístup v zmysle stredného stanoviska. Odzrkadľuje duchovnú filozofiu potenciálností a volieb, ktorá vždy poskytuje rovnaké príležitosti pre uskutočnenie sa alebo naplnenie sa všetkých alternatív duchovných stavov a procesov na rôznych úrovniach a Zónach.

Kvôli lepšiemu pochopeniu filozofie stredného stanoviska je nutné formulovať jeho nasledovné duchovné princípy.

1. Pochopenie, ponímanie, interpretácia a správne vnímanie každého javu nemožno dosiahnuť z extrémnej pozície, pretože táto je jednostranná, obmedzená, lokalizovaná a týka sa singulárneho aspektu. Najvyšší nepôsobí z krajných pozícií,

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

ale od stredu k obvodu, simultánnym, kontinuálnym a synchronným spôsobom. Preto každý jav musí mať simultánnu, kontinuálnu a synchronnú dopad naskrz všetkými svojimi významami, zmyslami, dimenziami, úrovňami, stupňami, krokmi, časmi a paračasmi v bytí a existencii. Ani jednému aspektu alebo strane či významu nie je daná žiadna prednosť, pretože sú všetky vzájomne prepojené v jednote a jedinstve funkcií a všetky sú rovnako dôležité a potrebné v celistvosti Stvorenia Najvyššieho a v celistvosti jeho bytia a existencie. Preto môže byť skutočná realita akéhokoľvek javu náležite pochopená len z pozície stredného stanoviska. Toto stanovisko berie do úvahy všetky možnosti rovnako, bez jednostranného zdôrazňovania ktoréhokoľvek jednotlivého aspektu či jednotlivej úrovne jeho manifestácie.

2. Udalosti v Stvorení nie sú nikdy obmedzené len na jednu úroveň alebo aspekt, preto nemôžu mať nikdy len izolovanú, miestnu dôležitosť, dopad a implikácie, bez akejkoľvek spojitosti a bez akýchkoľvek dôsledkov pre zvyšok Stvorenia. Všetko, čo sa stane na jednom mieste alebo stave Stvorenia, vyvolá dominový efekt po celom Stvorení, bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia niečoho. Je pravda, že vždy je tu prvotný jav, ktorý sa udeje bez výnimky na duchovnej úrovni — ktorá je zdrojom každého javu — a ten dáva popud k dominovému efektu. No jav bez svojho postúpenia a nastatia nemá žiadnu užitočnosť a platnosť, žiadnu bázu a základ, presne tak, ako sa postúpenie k nastatiu nemôže udiať bez svojho prvotného javu. Ani nastatie nie je možné bez postúpenia svojho prvotného javu. Realitu nie je možné vidieť náležite a správne len z pozície samotného prvotného javu, alebo len jeho postúpenia, alebo len jeho nastatia, súc vzájomne nezávislé. Také stanovisko by bolo extrémistické, okrádajúc jedinca o videnie vecí v celistvosti ich manifestácie, sprítomňovania sa a uskutočňovania sa po celom Stvorení. Len z pozície stredného stanoviska možno objaviť princíp dominového efektu, ktorý poskytuje pocit kompletnosti a celistvosti každého objavenia sa, postúpenia a/alebo nastatia a ich vzájomnej spojitosti a vzájomnej závislosti.

3. Jestvuje niekoľkonásobná úroveň vzájomnej spojitosti a vzájomnej závislosti všetkého a každého v bytí a existencii. Jedna taká úroveň je ovplyvnená procesom spojitosti v lineárnej modalite a forme. Ďalšia úroveň je ovplyvnená procesom simultánnosti v diskkrétnej modalite a forme, od najvnútornejšieho po najvonkajšie. No každá úroveň je súbežne a súčasne nespojitá a i spojitá naraz. Nespojitý či diskrétny aspekt bytia a existencie sa samostatne a sám osebe nemôže uchytiť v realite bez svojej kontinuálnosti, tak ako ani spojitý aspekt bytia a existencie nemá žiadnu reálnosť bez svojho diskrétneho aspektu. Diskrétny aspekt možno ponímať ako ducha bytia a existencie či ako ich duchovný aspekt, zatiaľ čo kontinuálny aspekt možno ponímať ako telo či ako formu bytia a existencie. Diskrétny aspekt, duch, je objavením sa či javom; kontinuálny aspekt, forma, je nastatím. Do oboch týchto úrovní zasahuje postupovanie javu smerom k nastatiu. Toto je medziúroveň alebo intermediárna úroveň, ktorú možno ponímať

ako dušu či mentalitu bytia a existencie. Ani jedna z týchto úrovní nie je celistvá bez ostatných a samostatne, separátne by im chýbala akákoľvek pevná realita.

Preto, videnie vecí buď z extrémneho duchovného stanoviska, alebo z extrémneho naturalistického stanoviska značne znehodnocuje všetky závery o povahe udalostí a diania v bytí a existencii, ako aj o samotnom bytí a existencii. Len v strednom stanovisku, ktoré berie do úvahy všetky možnosti a alternatívy rovnako, možno nájsť najviac sa realite približujúce chápanie povahy udalostí a diania, ako aj ich dôsledkov.

4. Všetko v bytí a existencii je v neustálom pohybe, napredovaní a vývoji. V dôsledku takej povahy bytia a existencie nemôže mať žiadna udalosť či dianie, alebo jej dôsledky konečnú alebo absolútnu platnosť, vedúc k situácii nemennosti a stagnácie. Absolútnu Pravdu možno nájsť len v takom chápaní, že nič okrem Najvyššieho nie je absolútne a nevyhnutné. Namiesto toho je všetko v bytí a existencii meniace sa a pohyblivé. Taká povaha si vyžaduje, aby všetko v bytí a existencii bolo mnohostranné, znásobujúce sa, prejavujúce sa a rovnako reálne, potrebné a dôležité. Toto dáva všetkému a každému neustálu príležitosť nepretržite sa zdokonaľovať, rásť, zlepšovať sa, napredovať a rozvíjať sa. V takej povahe je jej mobilnosť, flexibilita, pohyblivosť a premenlivosť.

Extrémistické stanovisko je vždy jednostranné, prehliadajúce túto skutočnú prirodzenosť vecí v bytí a existencii. Preto je jeho platnosť obmedzená len na jeden aspekt, ktorý sám osebe a samostatne nemá žiadnu reálnosť a život. Len stredné stanovisko, ktoré berie do úvahy rovnaké možnosti prejavení sa všetkých aspektov na všetkých úrovniach, môže sa náležite a správne priblížiť skutočnej povahe reality.

5. Jedným z hlavných princípov bytia a existencie a ich života je princíp slobody. Charakter slobody vychádza zo schopnosti zvoliť si z nekonečného počtu a rozmanitosti alternatív. Bez takých alternatív by neexistovala žiadna sloboda. Aby boli také alternatívy neustále k dispozícii pre ich zvolenie, všetky alternatívy sú nepretržite prítomné cez ich rovnaké, simultánne a synchronne rozdistribuovanie v celom bytí a existencii, na všetkých úrovniach, stupňoch, krokoch a vo všetkých ich dimenziách tak v diskkrétnej, ako aj v kontinuálnej modalite. Len takýto typ usporiadania poskytuje všetkým sentientným entitám a ľuďom slobodu voľby, od ktorej závisí ich život. Nikto v bytí a existencii by nemohol prežiť ani zlomok sekundy bez tejto slobody a alternatív, z ktorých sa dá vybrať. Tieto alternatívy sú neustále v stave pripravenosti — byť voľbou uvedené do činnosti. Stav pripravenosti je aktívnym, pohyblivým stavom. Je to stav neustálej aktualizácie a realizácie. Keďže všetky alternatívy sú rovnako rozdelené po celom bytí a existencii, manifestujú sa vo svojich rôznych aspektoch a formách na všetkých úrovniach, stupňoch, krokoch, atď. bytia a existencie relevantne podľa povahy

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

a stavu každej úrovne, stupňa, kroku, atď. bytia a existencie. Takže všetky sa objavujú všade a **v každej dobe** — vo forme a prirodzenosti, týkajúcej sa, potrebnej a vhodnej pre každý jednotlivý aspekt bytia a existencie. Pravú realitu každej takej alternatívy možno nájsť len v úplnosti všetkých jej aspektov, foriem a obsahov, ako sa konkretizuje synchronným, simultánnym a kontinuálnym spôsobom po všetkých úrovniach bytia a existencie.

No extrémistické stanovisko berie do úvahy len jednu možnosť pre také manifestovanie sa ktorejkoľvek alternatívy. Také stanovisko porušuje životne dôležitý a fundamentálny princíp slobody, izolovaním a obmedzením každej alternatívy, pokiaľ ide o jej úroveň či jej aspekt, len na jednu či jeden. Len v strednom stanovisku možno nájsť najviac sa skutočnosti približujúci náhľad a chápanie reality slobody a alternatív, pretože len stredné stanovisko je skutočne slobodné. Extrémne stanovisko nemôže byť nikdy slobodné, kvôli jeho sebaizolácii a jednostrannosti.

6. Pôsobenie Absolútnej Božskej Prozreteľnosti Najvyššieho sa uskutočňuje z pozície centra, ako v guľovej sfére. Len z takej pozície možno správne vládnuť celistvosti bytia a existencie a nepretržite ju udržiavať a pridávať k nej. Stred tej guľovej sféry je simultánne a synchronne rovnako prítomný v každej jej časti či oblasti, súc vždy stredom či centrom každej časti či oblasti, tvoriac tú guľovú sféru bytia a existencie. Preto každá aktivita stredom sa v každom danom momente simultánne, synchronne a kontinuálne odzrkadľuje v každej časti či oblasti tej guľovej sféry. Nič nemôže byť nikdy vynechané či zostať neovplyvnené, pretože život tej guľovej sféry pochádza z jej stredom.

Každé extrémistické stanovisko je naklonené na jednu stranu a nevychádza zo stredom. Porušuje princíp rovnej distribúcie dopadov aktivít stredom po celom bytí a existencii. Len v strednom stanovisku možno nájsť najviac sa realite približujúce chápanie toho, ako pôsobí Absolútna Božská Prozreteľnosť Najvyššieho a ako vládne celému Stvoreniu.

7. Teoreticky by bolo možné celé Stvorenie ponímať ako obrovskú budovu a Najvyššieho ako zakladateľa a staviteľa tejto budovy, súc jej základom a podkladom. Táto obrovská budova má mnoho úrovní, poschodí, miestností, oddelení a úsekov. V nich všetkých prebiehajú nepretržite neutíchajúce aktivity. Celá budova so všetkými jej časťami stojí a — čo sa týka jej správnej funkcie — je závislá na svojom základe. Všetko, čo sa deje v jej základe, má okamžitý dopad na všetky úrovne, poschodia, miestnosti, oddelenia a úseky tej budovy a celú jej konštrukciu. Všetko bez výnimky je ovplyvnené takými aktivitami základu. Reakcia na také aktivity a dopad takých aktivít sa bude meniť podľa kvality a blízkosti každej úrovne a časti tej budovy k základu. No bez ohľadu na túto blízkosť a kvalitu, všetky budú do určitej miery a v určitom rozsahu ovplyvnené.

V tejto konotácii je nemožné izolovať jednu úroveň alebo poschodie tejto budovy a prehlásiť, že nie je takou aktivitou ovplyvnené, alebo na druhej strane prehlásiť, že tá miestnosť či to poschodie je jediné, ktoré je ovplyvnené základom, a že všetko ostatné v tej budove nemá s tým základom a jeho aktivitami nič spoločné. A presne toto robí extrémistické stanovisko. Preto čím viac sa kto vzdá takého stanoviska a prijme princíp stredného stanoviska, ktoré vidí veci v ich celistvosti a rovnosti ich aspektov a alternatív, tým viac duchovne rastie.

8. Vzťahová korelácia rôznych sentientných entít je založená na nekonečnom počte a rozmanitosti typu, kvality, množstva a obsahu ich vzťahov. Aby sa nadviazali také vzťahy, je nevyhnutné mať vedomosť o rozličných možnostiach a ich výsledkoch a o stupni užitočnosti, ktorému môže každý vzťah slúžiť. Taká vedomosť sa získa spojením so všetkými alternatívami nejakej voľby, a tak so všetkými sentientnými entitami a ľuďmi v bytí a existencii, cez prítomnosť Najvyššieho vo Vnútornej Mysli každého. Najvyšší je Centrom každého. Toto je spoločným menovateľom všetkých sentientných entít a ľudí v bytí a existencii. Dokonca aj v Zóne Vymiestnenia Najvyšší je Centrom Vnútornej Mysli jej obyvateľov. Rozdiel medzi prvou a druhou situáciou je postoj k tomuto faktu a jeho uznanie. Zatiaľ čo ľudia v pozitívnom stave bytia a existencie uznávajú, prijímajú a uplatňujú tento fakt, ich náprotivky v Zóne Vymiestnenia ho popierajú, odmietajú alebo skresľujú (s výnimkou tých, ktorí sú v tej Zóne na zvláštnej misii od Najvyššieho). Ale dokonca aj obyvatelia Zóny Vymiestnenia sú spojení s pozitívnym stavom prostredníctvom prítomnosti toho Streda v ich Vnútornej Mysli, Streda, ktorým je Najvyšší. Táto spojitosť je nevyhnutná kvôli tomu, aby bola alternatíva, opačná k pozitívnemu stavu, ktorú reprezentujú negatívni ľudia v Zóne Vymiestnenia. Táto situácia poskytuje pozitívnemu Stvoreniu príležitosť vedieť skúsenostne, cez negatívny stav, čo by sa nemalo voliť. A takto každý v Stvorení a v Zóne Vymiestnenia slúži pozitívnemu úžitku. Vedomosť o tom, čo by sa nemalo voliť, je sama osebe pozitívnou vedomosťou. Najprv treba vedieť toto, aby sa vyhlo vykonaniu nesprávnych volieb.

Z toho dôvodu čokoľvek, čo sa stane v pozitívnom stave, má dopad nielen naskrz pozitívnym stavom bytia a existencie, ale aj naskrz negatívnym stavom, mimo bytia a existencie, v Zóne Vymiestnenia. Z tejto spoluúčasti nie je nikto vylúčený; jediným rozdielom je, že všetko, čo je prijímané v Zóne Vymiestnenia, je okamžite skreslené a/alebo sa to javí byť naruby. Nadviazanie náležitého a užitočného vzťahu všetkých sentientných entít by bolo nemožné, ak by boli spojené len s jednou izolovanou, výlučnou, lokálnou úrovňou bytia a existencie, ako to tvrdí extrémistické stanovisko. Toto by malo za následok ohromné ochudobnenie všetkých sentientných entít a obmedzenie ich slobody prejavu, vyjadrenia sa a voľby. Takú situáciu by nemohli prežiť.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Z tohto možno vidieť nebezpečenstvo extrémistických názorov alebo stanovísk a múdrosť stredného stanoviska, ktoré poskytuje vyvážené príležitosti pre nadviazanie všetkých možných vzťahov v celom bytí a existencii.

9. A napokon, a čo je najdôležitejšie, pokiaľ by extrémistické názory a stanoviská boli správne, žiadny správny vzťah sentientných entít s najdôležitejším a najrozhodujúcejším aspektom ich života — s ich Absolútnym Zdrojom vo vnútri — s Najvyšším, by nebolo možné nadviazať.

Najvyšší je rovnako prítomný, prejavujúci sa a aktívny po celom Jeho/Jej Stvorení a jeho bytí a existencii. So žiadnou časťou Stvorenia sa nezaobchádza prednostne, lebo všetky rovnako vznikli z Najvyššieho a sú časťami jedného Celku. Zanedbávanie jednej časti by bolo nebezpečné pre celý celok a malo by za následok zanedbanie Seba. Napokon, Najvyšší je prítomný v jednej časti v takej miere, ako v ktorejkoľvek inej časti, a v takej miere, ako v celistvom Celku. Nerovnaká distribúcia prítomnosti Najvyššieho naskrz celistvosťou celku by mala za následok nevyváženosť a porušenie princípu rovnováhy, ktorá udržiava život v tom celku. Taká situácia by skončila trvalým kolapsom takého Celku. Stvorenie by prestalo existovať.

Okrem toho, cez rovnakú prítomnosť Najvyššieho v každej časti celku môže byť nevyčerateľná Prirodzenosť Najvyššieho manifestovaná a zdieľaná so všetkými časťami, nakoľko každá časť odzrkadľuje iný aspekt Prirodzenosti Najvyššieho. Neexistuje však žiadny aspekt Prirodzenosti Najvyššieho, ktorý by bol nadradený alebo podriadený nejakému inému. Najvyšší je Najvyšším bez ohľadu na to, v akom aspekte; a úplnosť Jeho/Jej Prirodzenosti sa odzrkadľuje v jedinečnosti toho aspektu. Ak by to nebola pravda, sentientné entity a ľudia by boli nebezpečne obmedzení pri ich voľbách manifestovať rôzne aspekty Prirodzenosti Najvyššieho a nadviazať vzťah s Najvyšším z úrovne a stupňa, ktorý im najviac vyhovuje v každom danom momente ich duchovného rozvoja a pokroku.

Také obmedzenie na jediný alebo na pár aspektov voľby by zastavilo akýkoľvek pokrok, pretože sentientné entity by sa už ďalej nepribližovali viac a viac Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Keby to nemohli robiť, nemohli by prežiť. Preto je nevyhnutné, aby boli sentientným entitám a ľuďom pre vzťah k dispozícii všetky aspekty Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, rovnakým spôsobom a rovnako rozložené po celom bytí a existencii. Len na takom základe možno nadviazať akýkoľvek zmysluplný vzťah.

Každé extrémistické stanovisko má nebezpečnú tendenciu klásť dôraz len na jeden alebo len na pár obmedzených aspektov a prejavov Prirodzenosti Najvyššieho, vyhlasujúc ich za najdôležitejšie, najvýznamnejšie a za jediné

prijateľné. Také stanovisko je netolerovateľné a je porušením slobody voľby mať vzťah k iným, rovnako životne dôležitým aspektom Prirodzenosti Najvyššieho.

Len v strednom stanovisku, ktoré je stanoviskom Centra, možno nájsť patričnú a správnu tendenciu poskytnúť rovnakú príležitosť a rovnakú šancu každému mať vzťah k Najvyššiemu z akejkol'vek úrovne, k akémukoľ'vek aspektu, s rovnakou mierou a kvalitou významu a dôležitosti než z ktorejkoľ'vek inej úrovne. V takom stanovisku možno nájsť správnu vyváženosť a rovnováhu, ktorá udržiava rovnomerné distribuovanie života z Najvyššieho po všetkých úrovniach bytia a existencie.

Preto možno s istotou prísť k záveru, že u všetkých záležitostí možno nájsť skutočnú múdrosť jedine v strednom stanovisku. Taká múdrosť pramení zo skutočnej, rovnakej a bezpodmienečnej lásky Najvyššieho ku všetkým v Stvorení Najvyššieho, a nezáleží na tom, v ktorej dimenzii, úrovni, stupni, kroku či Zóne sa manifestujú.

KAPITOLA TRETIA

PRINCÍPY DUCHOVNEJ METAFYZIKY

2-4 októbra 1982

Najvyšší požiadal, aby bolo prenesené nasledovné zjavenie, na zváženie všetkým, ktorí majú záujem o pozdvihnutie a obohacovanie svojej duchovnosti.

Je čas niečo zjaviť o povahe a štruktúre Stvorenia. To, čo nasleduje, prevyšuje všetko, čo bolo v tomto ohľade zjavené doposiaľ. Nebude to ľahké pochopiť.

Moderní teoretickí fyzici na Zemi matne chápu, že každá jedna častica hmoty je akýmsi spôsobom spojená s každou jednou časticou, nachádzajúcou sa niekde inde v celom fyzickom vesmíre. Títo vedci si uvedomujú, že toto spojenie a vzťah je nelokálnej povahy. To znamená, že tieto častice akýmsi spôsobom obchádzajú známe zákony časopriestorového kontinua fyzického vesmíru a nadväzujú synchronne, simultánne a nespojité vonkajšie a vnútorné spojenie, takže čokoľvek, čo sa stane jednej častici v jednej konkrétnej lokalite, má okamžitý dopad na všetky jej náprotivky po celom fyzickom vesmíre.

Túto teóriu možno považovať za istým spôsobom správnu do tej miery, do akej ju pozemskí vedci sú schopní chápať a formulovať. Táto teória má však dva hlavné problémy a obmedzenia:

Po prvé, táto teória je jednodimenzionálna, obmedzená len na fyzický vesmír. Berie sa len malý, alebo sa neberie žiadny ohľad na multidimenzionálnu spojitosť a súvislosť. Táto teória uznáva, že taká vzájomná spojitosť a súvislosť jestvuje len vo fyzickom vesmíre. Existencia čohokoľvek iného, než je fyzický vesmír, nie je braná v úvahu. A hoci pozemskí vedci uznávajú fakt, že táto vzájomná spojitosť sa riadi akýmisi tajomnými, im neznámymi zákonmi a že pojem nepretržitého plynutia alebo lineárnosti už viac nie je udržateľný, napriek tomu opomínajú vziať do úvahy najdôležitejší faktor takej situácie — duchovný faktor. Tento duchovný faktor tvrdí, že spojitosť a súvislosť všetkých javov a fenoménov v celom Stvorení nie je obmedzená na jednodimenzionálnu oblasť, ale má multidimenzionálny charakter. To znamená, že každá častica vo fyzickom vesmíre je spojená a vytvára vzťah nielen s každou ďalšou časticou vo fyzickom vesmíre, ale čo je najdôležitejšie, aj s jej súvzťažiacimi náprotivkami v intermediárnom či duchovno-prírodnom vesmíre, a tiež vo vnútornom alebo duchovnom vesmíre. Táto vzájomná spojitosť a vzájomná súvislosť má diskretný, synchronný a simultánny charakter, zatiaľ čo je súčasne aj kontinuálnej povahy, pokiaľ ide o vnútornú spojitosť a súvislosť.

Aj keď pozemskí vedci postulujú štyri dimenzie, toto postulovanie je obmedzené len na fyzický vesmír. Je to teda jednorozmerné stanovisko, pretože vnútri každej dimenzie si možno zaviesť perцепčné dimenzie, ktoré sa týkajú skôr subjektívneho vnímania dimenzie, v ktorej si jedinec zriaďuje svoje aktuálne bytie a existenciu, než iných dimenzií reality.

Druhým problémom s hore uvedenou teóriou je fakt, že pozemskí vedci sa pokúšajú definovať všetko z pozície svojho vlastného fyzického vesmíru, vesmíru, ktorý v skutočnosti nie je reálnym fyzickým vesmírom, ale vymiestnenou zónou toho skutočného fyzického vesmíru (viď prvá kapitola tejto knižky). S touto situáciou je ten problém, že to, čo vedci považujú za hmotu, realitu, častice, atď., nie je pravá hmota, pravá realita, pravé častice, atď., ale v skutočnosti je to odpad, zbytky a vymiestnenie hmoty, reality, častíc, atď.. Tento odpad a zbytky sú výsledkom neustáleho uvedomenia si sentientných entít, že majú k dispozícii voľbu, ktorá je proti realite pozitívneho stavu a realite duchovných princípov. Také uvedomenie, ktoré je stálym, nepretržitým uvedomením si, že jedinec má večne k dispozícii voľbu poprieť, odmietnuť či skresliť duchovnú realitu pozitívneho stavu, produkuje anti-myšlienky, anti-idey, anti-vnímanie a anti-pojmy, ktoré sú vedľajším produktom existencie tejto voľby. Pojem antihmota, antivesmír, atď. fakticky pochádza z existencie takej voľby.

V tomto ohľade možno kľudne špekulovať nad tým, že Zóny Vymiestnenia (z ktorých sa pozemskí vedci pokúšajú pochopiť vesmír) tvoria antivesmír, antihmotu a antičastice, ktoré sú vedcami vnímané prevráteným spôsobom ako skutočný vesmír, skutočná hmota a skutočné častice. Takže zákony, princípy a kategórie, vychádzajúce z takej pozície alebo stanoviska, nemajú nič spoločné so zákonmi, princípmi a kategóriami skutočného vesmíru. Platia len v Zóne Vymiestnenia.

V tomto bode je nevyhnutné uznať, že vesmír je riadený a ovládaný určitými súbormi zákonov a princípov, ktoré majú univerzálnu aplikovateľnosť a všeobecnú platnosť. Z týchto všeobecných typov zákonov a princípov vychádzajú odlišné súbory zákonov a princípov, ktoré majú len miestnu aplikovateľnosť a platnosť.

Možno to ponímať tak, že existujú všeobecné zákony a princípy, ktoré ovládajú a riadia fyzický vesmír. Z nich vychádzajú zákony a princípy, ktoré ovládajú a riadia určitú fyzickú galaxiu. Z nich zas vychádzajú zákony a princípy, ktoré riadia a ovládajú určitú fyzickú slnečnú sústavu. Z tých zas vychádzajú zákony a princípy, ktoré riadia a ovládajú určitú fyzickú planétu.

Zákony a princípy, ktoré riadia a ovládajú špecifickú planétu, sú platné a aplikovateľné len vo sfére tej planéty. Keďže však tieto zákony a princípy vychádzajú vo všeobecnom zmysle zo zákonov a princípov príslušnej slnečnej sústavy tej planéty, všetky planéty tej sústavy sú vzájomne prepojené a navzájom

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

súvisia. Zákony a princípy takej konkrétnej slnečnej sústavy sú zas platné a aplikovateľné len v tej konkrétnej slnečnej sústave. Keďže však vo všeobecnom zmysle vychádzajú zo zákonov a princípov ich príslušnej fyzickej galaxie, všetky slnečné sústavy tej príslušnej galaxie a ich planéty sú navzájom prepojené a vzájomne súvisia. A, samozrejme, keďže všetky zákony a princípy jednej fyzickej galaxie vychádzajú vo všeobecnom zmysle zo zákonov a princípov svojho príslušného fyzického vesmíru, všetky galaxie, ich slnečné sústavy a ich planéty a ostatné telesá sú v stave a procese neustálej vonkajšej a vnútornej spojitosti a vzťahu.

Ako však už bolo uvedené vyššie, toto je jeden obmedzený aspekt vzájomnej vonkajšej a vnútornej spojitosti a vzťahu a tento typ spojitosti a vzťahu možno ponímať ako kontinuálnu a simultánnu modalitu.

Aj keď taká modalita kontinuálnej a simultánnej spojitosti a vzťahu je životne dôležitá pre prežitie každého vesmíru zo svojho vnútra, nie je dostatočná pre prežitie zo svojho vonkajška.

Platí tu princíp, že všetky zákony a princípy, ktoré riadia a ovládajú jeden príslušný fyzický vesmír, súvisia a sú spojené so zákonmi a princípmi všetkých ostatných fyzických vesmírov, ktoré existujú v odlišných priestorovo-časových kontinuách. Ony všetky sú vzájomne závislé. Ale dokonca ani táto situácia nie je dostatočná pre ich správne fungovanie a prežitie. Akékoľvek zákony a princípy akéhokoľvek fyzického vesmíru s jeho galaxiami, slnečnými sústavami, planétami a telesami vychádzajú z ešte všeobecnejších zákonov a princípov intermediárnych alebo duchovno-prírodných vesmírov a ich príslušných galaxií, slnečných sústav, planét a telies. Štruktúra a charakter tohto intermediárneho sveta nemá nič spoločné so štruktúrou a charakterom fyzického sveta, s výnimkou toho, že spolu súvzťahia. Žiadny zo zákonov a princípov fyzických vesmírov nie je aplikovateľný a platný v intermediárnych vesmíroch, aj keď odvodzujú svoje všeobecné bytie a existenciu z princípov a zákonov intermediárnych vesmírov. A však kvôli tejto odvodzovanej povahe zákony a princípy intermediárnych vesmírov prekonávajú vo všetkých ohľadoch všetky zákony a princípy fyzických vesmírov, tak ako zákony a princípy jedného fyzického vesmíru prekonávajú zákony a princípy ktorejkoľvek svojej galaxie, a ako zákony a princípy jednej galaxie prekonávajú zákony a princípy každej jednotlivéj fyzickej slnečnej sústavy. To isté platí ohľadom zákonov a princípov každej planéty či nebeského telesa, ktoré sú prekonávané zákonmi a princípmi, ktoré riadia a ovládajú ich príslušnú slnečnú sústavu.

Kvôli faktu, že všetky zákony a princípy fyzických vesmírov, so všetkými ich galaxiami, slnečnými sústavami, planétami a telesami, vychádzajú v konečnom zmysle zo zákonov a princípov, ktoré riadia a ovládajú intermediárne vesmíry a ich príslušné galaxie, slnečné sústavy, planéty a telesá, všetky sú vo vzájomnom

vzťahu a vzájomne prepojené vo všetkých ohľadoch a žiadnu udalosť či fenomén na jednom mieste vesmíru nemožno správne pochopiť a vysvetliť bez jej spojitosti a vzťahu s korešpondujúcim miestom v ktoromkoľvek inom vesmíre, tak v kontinuálnom zmysle, ako aj v diskretnom a synchronnom zmysle.

Jestvuje nekonečný počet a rozmanitosť fyzických vesmírov, existujúcich v rôznych časových líniah a priestorovej synchronnosti, a jestvuje nekonečný počet a rozmanitosť intermediárnych vesmírov, existujúcich v rôznych stavoch a procesoch. Nakoľko všetky zákony a princípy, ktoré riadia a ovládajú jeden fyzický vesmír, vychádzajú zo zákonov a princípov intermediárnych vesmírov, každá udalosť, jav, fenomén a dianie hociktorého konkrétneho fyzického vesmíru, na hociktorom jeho mieste, je spôsobená objavením sa korešpondujúcej udalosti a javu v príslušnom intermediárnom vesmíre a jeho príslušnom mieste, stave a procese.

Ale dokonca ani toto usporiadanie nie je dostatočné pre prežitie, udržiavanie, progresiu a proces oboch týchto všeobecných dimenzií — fyzickej dimenzie, s jej nekonečným počtom a rozmanitosťou fyzických vesmírov a ich nekonečným počtom a rozmanitosťou galaxií, slnečných sústav, planét a rôznych telies; a duchovno-prírodnej alebo intermediárnej dimenzie, s jej nekonečným počtom a rozmanitosťou intermediárnych vesmírov a ich nekonečným počtom a rozmanitosťou galaxií, slnečných sústav, planét a telies.

Treba si uvedomiť, že tak ako zákony a princípy fyzickej dimenzie (s jej nekonečným počtom a rozmanitosťou poddimenzií) odvodzujú svoje bytie a existenciu zo zákonov a princípov intermediárnej dimenzie (s celým jej nekonečným počtom a rozmanitosťou poddimenzií), tak isto aj všetky zákony a princípy, ktoré riadia a ovládajú intermediárnu dimenziu, odvodzujú vo všeobecnom zmysle svoj pôvod, bytie a existenciu zo zákonov a princípov, ktoré riadia a ovládajú duchovnú dimenziu; táto dimenzia sa rovnako skladá z nekonečného počtu a rozmanitosti duchovných vesmírov, so všetkými ich nekonečnými počtami a rozmanitosťou duchovných galaxií, slnečných sústav, planét a telies. Štruktúra a charakter tejto duchovnej dimenzie nemá nič spoločné so štruktúrou a charakterom ani intermediárnej dimenzie, ani fyzickej dimenzie. Avšak všetky navzájom súvzťazia.

Kvôli odvodzovaniu všetkých zákonov a princípov intermediárnej dimenzie zo zákonov a princípov duchovnej dimenzie, sú tieto všetky spojené a súvisia so všetkými zákonmi a princípmi duchovnej dimenzie. Z toho dôvodu v konečnom zmysle každá jedna udalosť, príhoda, fenomén či jav, ktoré sa udejú v intermediárnej dimenzii, sú výsledkom, dôsledkom a následkom takých korešpondujúcich javov v duchovnej dimenzii. Bez takých javov v duchovnej dimenzii by sa v intermediárnej dimenzii nemohlo nič prihodiť. A keďže každá

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

udalosť, fenomén či dianie vo fyzickej dimenzii je výsledkom a následkom jej korešpondujúceho javu v intermediárnej dimenzii, následne by sa nič neobjavilo či neudialo ani vo fyzickej dimenzii.

Takže každá jednotlivá častica fyzickej dimenzie, ako aj celá fyzická dimenzia, s celým jej nekonečným počtom a rozmanitosťou fyzických vesmírov a ich príslušným nekonečným počtom a rozmanitosťou galaxií, slnečných sústav, planét a telies, je neustále, kontinuálne, simultánne a synchronne spojená a vo vzťahu, cez intermediárnu dimenziu a všetky jej vesmíry, galaxie a svety, s duchovnou dimenziou a celým jej nekonečným počtom a rozmanitosťou vesmírov, galaxií, slnečných sústav, planét a telies.

Tu možno vidieť, pokiaľ sa chce, ako je všetko v Stvorení prepojené a vo vzťahu so všetkým ostatným a ako nič nemôže byť a existovať samostatne a samo osebe, bez takého vzťahu a spojitosti.

Táto štruktúra, charakter a hierarchia usporiadania Stvorenia tiež poukazuje na fakt, že v celom Stvorení, bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia čohokoľvek, východiskové faktory akýchkoľvek udalostí, javov, dianií, atď., postupujú vždy z duchovného do prírodného či fyzického, čo je zvnútra von, a nikdy nie zvonka dovnútra, nikdy nie z prírodného do duchovného, s výnimkou spätnej väzby ohľadom prijímania, vnímania, reakcie a prežívania.

Avšak táto situácia nie je celkom dostačujúca na prežitie, udržiavanie, funkciu, rozvoj a progres Stvorenia.

S celou touto štruktúrou je ten problém, že všetky jej princípy, zákony a kategórie, ktoré riadia každú jednu dimenziu, sú trvale relatívne k niečomu inému a vychádzajú z nejakých iných vyšších poriadkov, zákonov a princípov, ktoré sú tiež len relatívne k ešte vyšším zákonom a princípom, atď., ad infinitum.

(Termín „dimenzie“ v celej tejto rozprave znamená duchovnú dimenziu s celým jej nekonečným počtom a rozmanitosťou duchovných vesmírov a ich príslušným nekonečným počtom a rozmanitosťou duchovných galaxií, slnečných sústav, planét a telies; intermediárnu alebo duchovno-prírodnú dimenziu s celým jej nekonečným počtom a rozmanitosťou intermediárnych vesmírov a ich príslušným nekonečným počtom a rozmanitosťou intermediárnych galaxií, slnečných sústav, planét a telies; a fyzickú dimenziu s celým jej nekonečným počtom a rozmanitosťou fyzických vesmírov a ich príslušným nekonečným počtom a rozmanitosťou fyzických galaxií, slnečných sústav, planét a telies.)

Taká cyklická vzájomná spojitosť a vzájomný vzťah, pri ich relativite funkcií a vzájomnej závislosti, by bola logicky relatívna k nejakému stavu, procesu a kondícii, ktorý nie je relatívny k ničomu.

Preto, na základe tohto nevyhnutného a logického záveru, je nutné postulovať nejaký Absolútny Stav, Proces a Kondíciu, ktorý nemá Sám Osebe a Sám od Seba žiadnu relativitu, ale vytvára a súčasne zahŕňa celý nekonečný počet a rozmanitosť relatív v bytí a existencii. Súhrnný súčet takého nekonečného počtu a rozmanitosti relatív tvorí jeho Absolútny Stav, Proces a Kondíciu.

Avšak na základe logiky tejto záležitosti je nepredstaviteľné vytvoriť čokoľvek Absolútne z čohokoľvek relatívneho, dokonca ani v súhrnnom súčte všetkých relatív. Súhrnný súčet všetkých relatív by bol ešte stále relatívny.

V tomto ohľade je jasné, že jediným možným poradím objavení sa, postúpení a nastatí je z Absolútneho Stav, Procesu a Kondície k relatívnemu. Absolútne sa neobjavuje, nepostupuje a nenastáva, pretože vždy je Samo od Seba a Samo Osebe.

Preto všetky zákony, princípy a kategórie, ktoré riadia a ovládajú ich príslušné dimenzie a ich príslušné vesmíry a svety, by museli v konečnom zmysle pochádzať z Absolútnych Zákonov, Princípov a Kategórií, ktoré ovládajú a riadia tento Absolútny Stav, Proces a Kondíciu.

V tomto ohľade potom všetko, čo sa objaví v ktorejkoľvek dimenzii a jej vesmíroch a svetoch, je konečným dôsledkom, výsledkom a manifestáciou korešpondujúcich javov v Absolútnom Stave, ktorý nie je relatívny k ničomu.

Pretože Absolútny Stav nie je relatívny k ničomu, je nestvorený a vždy je mimo akýchkoľvek časopriestorových podmienok. Časopriestorové podmienky indikujú svoj relatívny charakter. V Absolútne niet ničoho relatívneho, napriek faktu, že všetky relatíva postupujú z Absolútna. Preto v Absolútne niet ničoho z času a priestoru, napriek faktu, že čas a priestor postupujú z Bytia a Existencie Absolútna.

Nakoľko každá jednotlivá vec v Stvorení a vo všetkých jeho dimenziách, bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia čohokoľvek, pochádza v konečnom zmysle z toho Nestvoreného Absolútneho Stav, Procesu a Kondície, každá jednotlivá vec v bytí a existencii je v stave, procese a kondícii vzájomného prepojenia, vzájomnej súvislosti a vzájomnej závislosti.

Tento Absolútny Stav, Proces a Kondíciu možno s istotou ponímať ako Absolútne Centrum Stvorenia, z ktorého sa neustále šíria vlnovým spôsobom kruhy, vzdalujú sa smerom von tak kontinuálnym, ako aj diskretným a synchronným a simultánnym spôsobom. Bez toho, aby boli samé osebe centrami, všetky tieto kruhy bytia a existencie pochádzajú z Absolútneho Centra, ktoré nepochádza z ničoho. Pretože pochádzajú z tohto Centra, sú k nemu vždy relatívne, a cezeň aj k sebe navzájom. Avšak nakoľko toto Centrum je niečo, čo vždy je samo

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

od seba a samo osebe, všetko ostatné môže byť a môže existovať len z takého Centra, a nikdy nie samo od seba a samo osebe.

Toto usporiadanie sa príslušne odzrkadľuje v štruktúre všetkých dimenzií a ich jednotlivých vesmírov ako presná kópia Absolútneho Stav, Procesu a Kondície.

Nie tak dávno sa astronómom a astrofyzikom na Zemi dostalo do pozornosti, že v strede každej galaxie sa nachádza akýsi singulárny objekt, ktorý, ako sa zdá, preukazuje vlastnosti čohosi, čo je vágne známe ak čierna či biela diera, alebo podobný objekt. Charakter takého objektu je pre pozemských vedcov neuchopiteľný. Vedcom nie je známe, čo predstavuje alebo znamená tento singulárny objekt vo vzťahu ku galaxii.

S istotou možno postulovať, že taký singulárny objekt existuje v strede každej jednej dimenzie; každého jedného vesmíru; každej jednej galaxie; každej jednej slnečnej sústavy; každej jednej planéty a telesa. V konečnom zmysle možno s istotou a správnosťou postulovať také Definitívne a Absolútne Centrum — Singulárny Objekt — pre celé Stvorenie.

Medzi všetkými týmito singulárnymi objektmi-centrami je presná a dokonalá súvzťažnosť, a tiež nich všetkých k tomuto Absolútnemu, Definitívnemu Singulárnemu Centru a tohto Centra k nim všetkým, v celom rozsahu až po singulárny objekt-centrum jednotlivej planéty alebo nebeského telesa. Tieto singulárne objekty-centrá sú priamo prepojené, súvisiace a vzájomne závislé a dohromady sú všetky spojené, vo vzťahu a závislé na Absolútnom, Definitívnom Zdroji-Centre.

Cez tieto a pomocou týchto singulárnych objektov-centier, prostredníctvom nastolených zákonov a kategórií, Absolútny Singulárny Objekt-Centrum riadi a ovláda celé Stvorenie. Tieto zákony a kategórie sú rovnomerne roz distribuované po celom Stvorení a sú náležite zrovnané z ich pozície s Absolútnym Zdrojom-Centrom.

Teda, pozemskí vedci majú tendenciu nazývať tieto singulárne objekty čiernymi alebo bielymi dierami. Tieto termíny sú skreslením skutočnej povahy takého objektu. Je pravda, že tento objekt pohlcuje všetko v jeho dosahu, vrátane svetla. Avšak také pohlcovanie nie je kataklizmatické, ako si myslia vedci, ale je to redistribúciou, opätovným zrovnaním, opätovným vyvážením a obnovením prvkov príslušnej dimenzie (fyzickej, intermediárnej alebo duchovnej), v súlade s duchovným princípom rovnováhy. Avšak funkcia takého objektu nie je obmedzená len na taký proces. Jeho hlavnou funkciou je vyvažovanie toho, čo je pridelené jeho oblasti Stvorenia, a udržiavanie spojenia, spojitosti so všetkými

vesmírmí, galaxiami, slnečnými sústavami, planétami a nebeskými telesami v jeho vlastnej dimenzii a vo všetkých jej subdimenziách, časových líniách a paračasoch.

Takže taký singulárny objekt možno považovať, medziiným, za spojovací článok alebo bránu do všetkých ostatných modalít bytia a existencie v jeho dimenzii a tiež, cez súvzťažnú súvislosť a vzťah s jeho náprotivkami-centrami v tých ďalších dimenziách, za spojovací článok a bránu do intermediárnej, respektíve duchovnej dimenzie. Kvôli takej povahe a štruktúre tento singulárny objekt v sebe obsahuje nielen všetky zákony a princípy, ktoré riadia a ovládajú jeho vlastnú oblasť a dimenziu, ale aj všetky zákony a princípy, ktoré ovládajú a riadia všetky ostatné oblasti a dimenzie.

Takže keby sa niekto mohol priblížiť k takému objektu a vojsť doň, a keby mal náležité poznanie súvzťažností, ktoré riadia a ovládajú také centrá, bol by schopný cestovať alebo objaviť sa v momente **kdekoľvek** a **kedykoľvek** v celom Stvorení.

Kvôli nevedomosti, ktorá existuje na Zemi, vytvorenej aktivovaným negatívnym stavom a procesom, si ľudia na Zemi nevedomujú, že nič nie je ľahšie než toto. A nielen to, ale ak by bol niekto schopný objaviť tieto zákony a princípy súvzťažností a manipulovať nimi, ľahko a bez námahy by si mohol postaviť taký singulárny objekt takpovediac na svojom vlastnom dvore, a prekročiť cezeň a objaviť sa na akomkoľvek mieste a v ktoromkoľvek čase v Stvorení, kde by si len želel, a po tejto návšteve by mohol prísť späť domov, do svojho vlastného času, bez toho, aby medzitým uplynul nejaký čas.

Toto poznanie bolo z každého na Zemi a z každého v celej obývanej Zóne Vymiestnenia vymazané, aby ľudia, ktorí sú pod vplyvom negatívneho stavu, nezničili seba a celé Stvorenie svojimi zlými úmyslami.

Ako možno vidieť, tieto singulárne objekty sú v istom zmysle vyvažujúcim, vládnucim a riadiacim princípom ich príslušných oblastí a galaxií.

Tento stav možno považovať za vonkajšiu, externú alebo fyzickú štruktúru Stvorenia („fyzický“ v tejto konotácii neznamená „hmotný“, ale len formálne usporiadanie vecí vo vnútri rôznych dimenzií a medzi nimi).

Avšak štruktúra a prirodzenosť Stvorenia nie je obmedzená len na jeho formálne alebo vonkajšie usporiadanie a nie je ním ohraničená. Bytie alebo existencia rôznych foriem Stvorenia nie je samoučelná a zameraná sama na seba. Tie rôzne formy sú tu na to, aby slúžili ako a aby boli obalmi svojho **obsahu**; tento **obsah** dáva a určuje účel, význam, život a cieľ Stvorenia a všetkých jeho foriem. Bez tohto obsahu by Stvorenie s jeho formami bolo prázdnu nádobou, neslúžiacou žiadnemu úžitku. Taká situácia je v Stvorení netolerovateľná. Všetky formy Stvorenia boli stvorené na to, aby pojímali obsah Stvorenia.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Aký je ale charakter tohto obsahu? Ako možno definovať tento obsah?

Kvôli náležitému pochopeniu obsahu Stvorenia sa v tomto prípade musí začať od Absolútneho a Konečného Zdroja a Centra celého Stvorenia a jeho Absolútneho Obsahu.

Samotná esencia a substancia tohto Absolútneho Obsahu pozostáva z celého nekonečného počtu a rozmanitosti Absolútnych Ideí, Princípov, Kategórií, Myšlienok a Predstáv celého Stvorenia od večnosti do večnosti. Táto oblasť Absolútneho Centra sa nazýva Absolútny Duch Absolútneho Zdroja. Prirodzenosť tohto Absolútneho Ducha sa skladá z Čistej Absolútnej Lásky a Čistej Absolútnej Múdrosti. Nakoľko je to oblasť všetkých ideí, princípov, kategórií, myšlienok a predstáv bytia a existencie, je tiež Absolútnym Stavom a Absolútnym Procesom týchto ideí, princípov, kategórií, myšlienok a predstáv. Ich Absolútny Stav a Proces obsahuje aj Absolútnu Ideu Absolútneho Uvedomenia a Absolútneho Sebauvedomenia a Seba-Predstavy; z týchto Absolútnych Ideí vznikajú a pochádzajú všetky relatívne idey uvedomenia, sebauvedomenia a seba-predstavy.

Absolútneho Ducha Absolútneho Zdroja alebo Absolútneho Centra možno ponímať ako jeho Absolútnu Vnútornú Mysel'. Stav a proces tejto Absolútnej Vnútornej Mysle je Absolútne Premennivý, Progresívny, Dynamický a Tvorivý, odvodzujúc Svoju Prirodzenosť z Absolútnej Lásky a Absolútnej Múdrosti. Pretože táto Absolútna Vnútorná Mysel' je v stave a procese neustálej činnosti, výmeny a vzájomného vzťahu, takou kondíciou nepretržite produkuje Absolútne Duchovné Energie, ktoré prúdia a vyžarujú dvomi synchronnými, súbežnými a súvislými smermi. Jeden smer možno ponímať ako dejúci sa z Absolútneho Vnútra do Absolútneho Vnútra. Druhý smer možno ponímať ako dejúci sa z Absolútneho Vnútra do relatívneho vonkajška.

Smer zvnútra dovnútra je smerom z Absolútneho do Absolútneho. Ako postupuje synchronným a diskretným spôsobom, bez času a priestoru, dáva súbežný obsah druhej oblasti Absolútneho Zdroja a jeho Absolútneho Ducha; túto oblasť možno ponímať ako Absolútnu Prostrednú Mysel' Absolútneho Zdroja. Absolútny Obsah tejto Absolútnej Prostrednej Mysle pozostáva zo všetkých postupovaní Absolútnych Ideí, Pojmov, Kategórií, Princípov, Myšlienok a Predstáv, atď., ktoré sa tu absolútne prejavujú ako Absolútna Duševnosť Absolútneho Zdroja. Tu dochádza v Absolútnom Duchu alebo v Absolútnej Vnútornej Mysli k súvislej Absolútnej Transformácii tých Absolútnych Ideí, atď., aby tak nadobudli formu Absolútnej Duševnej Činnosti v takých stavoch a procesoch ako Absolútny Myšlienkový Proces, Absolútny Vôľový Proces a Absolútny Duševný Proces a všetky ich Absolútne Odvodeniny.

Druhý smer neustáleho vyžarovania a prúdenia Absolútnej Duchovnej Energie, zvnútra von, je smerom z Absolútneho do relatívneho. Ako táto duchovná energia vyžaruje a prúdi z Absolútnej Vnútornej Mysle von, formuje prvý kruh okolo Absolútneho Centra, kruh, ktorý možno ponímať ako duchovnú dimenziu Stvorenia. Keďže Absolútna Vnútorná Myseľ pozostáva z nekonečného počtu a rozmanitosti Absolútnych Ideí, Myšlienok, Pojmov, Princípov, Kategórií a Predstáv Bytia a Existencie, z toho dôvodu duchovná dimenzia presne korešponduje s týmito Absolútnymi Stavmi a Procesmi s nekonečným počtom a rozmanitosťou duchovných vesmírov a ich príslušných duchovných galaxií, slnečných sústav, planét a všetkých ostatných duchovných telies. A keďže Absolútny Zdroj je vo svojom Absolútnom Duchu ako Absolútna Vnútorná Myseľ Absolútne Sebauvedomelý a Sebavnímajúci, zvnútra dovnútra a zvnútra von, celý obsah duchovnej dimenzie je takisto sebauvedomelý a sebavnímajúci vo všetkých svojich aspektoch, stupňoch a singularitách. Je tu teda stála vnútorná a vonkajšia spojitosť a vzťah všetkých singularít duchovnej dimenzie medzi sebou navzájom i vo vzťahu k ich Absolútnemu Zdroju, z ktorého odvodzujú svoje sebauvedomenie, vlastnú podobu, vlastné bytie a vlastnú existenciu.

Pretože duchovná dimenzia priamo pochádza z Absolútnej Vnútornej Mysle Absolútneho Zdroja, na základe **tejto** a z **tejto** pozície, vzťahu a spojitosti jej obsah tvorí samotnú Vnútornú Myseľ alebo Centrum celého Stvorenia. Takže Vnútorná Myseľ celého Stvorenia v konečnom zmysle pochádza priamo z Absolútnej Vnútornej Mysle Absolútneho Zdroja. Keďže každá singularita duchovnej dimenzie obsahuje v sebe svoju vlastnú Vnútornú Myseľ alebo svoje vlastné centrum, odvodené z celkovej Vnútornej Mysle svojej jednotlivej dimenzie, všetky Vnútorné Mysle všetkých singularít v duchovnej dimenzii spolu súvisia a sú vo vzťahu tak medzi sebou navzájom, ako aj vo vzťahu k Absolútnej Vnútornej Mysli svojho Absolútneho Zdroja.

A teraz, Absolútna Prostredná Myseľ Absolútneho Zdroja zo svojej Absolútnej Vnútornej Mysle vo svojom procese Absolútnej Duševnej Činnosti generuje v súhrnnom súčte ohromné energie duchovného a duševného typu, ktoré neustále vyžarujú a sálajú svoje vlastné sféry vo dvoch smeroch, synchronným, simultánnym a kontinuálnym spôsobom — smerom z Absolútneho Vnútra do Absolútneho Vnútra a smerom z Absolútneho Vnútra do relatívneho vonka.

V prvom prípade (z Absolútneho Vnútra do Absolútneho Vnútra) je neustále generovaná Absolútna Vonkajšia Myseľ Absolútneho Zdroja, súc synchronná, simultánná a diskretná voči Absolútnemu Bytiu a Absolútnej Existencii Absolútnej Vnútornej Mysle a Absolútnej Prostrednej Mysle. Obsah Absolútnej Vonkajšej Mysle pozostáva zo všetkých manifestácií, konkretizácií, aktualizácií a realizácií všetkých objavení sa Absolútnej Vnútornej Mysle a všetkých postúpení Absolútnej Prostrednej Mysle.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

V Absolútnej Úplnosti a Absolútnom Obsahu týchto troch vnútorne i navonok navzájom spojených, súcich vo vzťahu a závislých Absolútnych Myslí možno nájsť Absolútny Zmysel Absolútneho Bytia a Absolútnej Existencie Absolútne Jedinej Absolútnej Singulárnej Inteligentnej alebo Sentientnej Entity alebo Bytosti, ktorú ľudia na Zemi označujú takými termínmi ako Boh, Ježiš Kristus, Duch Svätý, a mnohými podobnými termínmi. Pre účely tejto knižky táto Entita bude nazývaná Najvyšším.

Tento Absolútny Zmysel Absolútneho Bytia a Existencie Najvyššieho je skutočným Obsahom Absolútneho Zdroja alebo Centra a skutočným odvodeným obsahom celého Stvorenia.

V druhom prípade (smer z Absolútneho Vnútra do relatívneho vonkajška) je formovaný druhý kruh okolo Absolútneho Centra, v synchronnosti, simultánnosti a diskretnosti Tvorivého Úsilia Najvyššieho. Tento druhý kruh možno ponímať ako intermediárnu dimenziu Stvorenia. Keďže Absolútna Prostredná Mysel' pozostáva z nekonečného počtu a rozmanitosti postupujúcich ideí, myšlienok, pojmov, kategórií, predstáv, atď., v procese ich manifestácie jestvuje nekonečný počet a rozmanitosť intermediárnych vesmírov, ich príslušný nekonečný počet a rozmanitosť intermediárnych galaxií, slnečných sústav, planét a telies, ktoré sú v dokonalej súvzťažnej súvislosti, vzťahu a závislosti na Absolútnej Prostrednej Mysli Najvyššieho a na zvyšku Stvorenia a všetkých jeho singularitách. Pretože však prostredná dimenzia pochádza z Absolútnej Prostrednej Mysle Najvyššieho, cez duchovnú dimenziu, ktorá je Vnútorou Mysľou Stvorenia, spojenou s Absolútnou Vnútorou Mysľou Najvyššieho, všetko v tejto dimenzii je tak spojené, vo vzťahu a závislé na Absolútnej Vnútornej Mysli Najvyššieho, v postupnom poradí cez Absolútnu Prostrednú Mysel'. V tomto zmysle prostrednú dimenziu možno ponímať ako prostrednú myseľ celého Stvorenia. Keďže každá singularita intermediárnej dimenzie je odvodená z tejto štruktúry a povahy, každá taká singularita musí v sebe obsahovať Vnútorú Mysel' a prostrednú myseľ, ktoré sú navzájom navonok i vnútorne prepojené, vo vzťahu a závislé jedna na druhej i na Absolútnom Zdroji, v postupnom poradí cez prostrednú myseľ až po Vnútorú Mysel'. Takže Vnútorá Mysel' každej singularity, alebo každej planéty, slnečnej sústavy, galaxie, vesmíru a dimenzie je konečným zdrojom všetkého v Stvorení, tak ako je Absolútna Vnútorá Mysel' Najvyššieho Absolútnym Zdrojom všetkých Vnútorých Myslí v ich súhrnnom bytí a existencii, a cez Vnútoré Mysle aj všetkých ich príslušných prostredných mysli.

Teda Absolútna Vonkajšia Mysel' Najvyššieho je v Absolútnom Stave a Procese manifestácie, aktualizácie a realizácie, od večnosti do večnosti, všetkého od a z Absolútnej Prostrednej Mysle a Absolútnej Vnútornej Mysle, vo všetkých dimenziách, pričom Najvyšší je ich Absolútnym Zdrojom alebo Centrom. Táto situácia je výsledkom celkových súhrnných súčtov všetkých objavujúcich sa

a postupujúcich energií z Absolútnych Aktivít Absolútnej Vnútornej Mysle a Absolútnej Prostrednej Mysle, spolu s Absolútnymi Aktivitami Absolútnej Vonkajšej Mysle (vo forme Nastávania); táto Vonkajšia Mysle produkuje svoje vlastné energie. Tento nezvyčajný, absolútne aktívny, produktívny a tvorivý stav a proces Absolútnej Vonkajšej Mysle Najvyššieho vyžaruje a sála neustále a nepretržite energie, ktoré idú dvoma smermi — z Absolútneho Vnútra do Absolútneho Vnútra, spôsobom Absolútnej Spätnej Väzby ohľadom povahy a zažitia všetkých manifestácií, konkretizácií, aktualizácií a realizácií Absolútneho Tvorivého Úsilia Najvyššieho; a z Absolútneho Vnútra do relatívneho vonkajška.

Smer z Absolútneho Vnútra do relatívneho vonkajška formuje tretí kruh okolo Absolútneho Zdroja alebo Centra — Najvyššieho. Tento tretí kruh možno ponímať ako fyzickú dimenziu, dimenziu, ktorú možno zas ponímať ako vonkajšiu myseľ celého Stvorenia Najvyššieho. Dokonale a presne korešponduje s Absolútnou Vonkajšou Mysľou Najvyššieho, a cez ňu s Absolútnou Prostrednou Mysľou Najvyššieho, a cez ňu s Absolútnou Vnútorou Mysľou Najvyššieho. A pretože Absolútna Vonkajšia Mysle Najvyššieho obsahuje celú nekonečnú rozmanitosť a počet uskutočnených, konkretizovaných, aktualizovaných a manifestovaných Absolútnych Myšlienok, Ideí, Pojmov, Kategórií a Predstav, vo fyzickej dimenzii jestvuje odpovedajúci nekonečný počet a rozmanitosť fyzických vesmírov, a ich príslušný nekonečný počet fyzických galaxií, slnečných sústav, planét a ostatných telies.

Proces Stvorenia v tejto konotácii postupuje vždy z vnútra von, v postupnosti a sprostredkovane či medzičlánkovo, ale súčasne synchronne, simultánne a diskkrétne či nespojito. To znamená, že z Absolútneho Zdroja — Najvyššieho — obzvlášť z Absolútnej Vnútornej Mysle Najvyššieho, je stvorená duchovná dimenzia. Z tejto duchovnej dimenzie a z Absolútnej Prostrednej Mysle Najvyššieho je stvorená intermediárna dimenzia. Z tejto intermediárnej dimenzie a z Absolútnej Vonkajšej Mysle Najvyššieho je stvorená fyzická dimenzia. Toto je postupný a sprostredkovaný či medzičlánkový sled Stvorenia.

Avšak nakoľko každá dimenzia pramení z Najvyššieho, každá dimenzia je stvorená z Najvyššieho, Najvyšším a cez Najvyššieho, Ktorý/Ktorá používa každý predchádzajúci krok Stvorenia ako odrazový mostík pre nasledujúci krok Stvorenia, využívajúc všetky dostupné energie každého predchádzajúceho kroku.

Na druhej strane, proces Stvorenia je nelineárny a neodohráva sa v časopriestorovom kontinuu. Namiesto toho sa odohráva ako synchronne, simultánne a diskkrétne objavenie sa, postúpenie a nastatie. Počas tohto procesu sú do každej dimenzie a ich príslušných vesmírov a svetov zavedené rôzne časové a priestorové prvky a kategórie. Tri hlavné dimenzie sa jedna od druhej nekonečne líšia, no súčasne sú navzájom prepojené, vo vzájomnom vzťahu a vzájomne

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

závislé, cez ich príslušné singulárne centrá, prostredníctvom nich a z nich. Tieto singulárne centrá sú zas všetky vzájomne prepojené, vo vzájomnom vzťahu a vzájomne závislé bez ohľadu na dimenziu, vesmír, galaxiu, slnečnú sústavu, planétu, časovú, paračasovú či priestorovú líniu, z ktorej pochádzajú. A ešte ďalej, ako celok sú všetky tieto singulárne centrá, ktoré riadia a ovládajú svoje príslušné oblasti, dokonale spojené, vo vzťahu a závislé na Jednom Absolútnom Zdroji a Centre — Najvyššom, Ktorý/Ktorá cez tieto singulárne centrá ovláda, riadi, udržiava, rozvíja, tvorí, posúva vpred a udržiava v rovnováhe celé Stvorenie.

Ako však bolo uvedené predtým, táto štruktúra a povaha Stvorenia pochádza z Absolútnej Štruktúry a Prirodzenosti Najvyššieho. Najvyšší bol definovaný, medzi mnohým iným, ako Absolútne Sebauvedomelá, Sebavnímajúca, Sebaopoznáajúca a Absolútne Vedomá Sentientná Entita a Bytie. Preto, z takejto Absolútnej Prirodzenosti, Najvyšší tvorí nekonečný počet a rozmanitosť sentientných entít v ľudských i nie ľudských podobách, ktorým Najvyšším poskytuje primerané prostredia vo forme duchovných, intermediárnych a fyzických či materiálnych dimenzií. Forma, štruktúra a povaha týchto dimenzií pochádza z formy, štruktúry a povahy Sentientnej Mysle; táto sentientná myseľ je presnou kópiou Absolútnej Sentientnej Mysle. Je tu teda Absolútna Sentientia, ktorá neustále a nepretržite tvorí k Nej relatívne sentience, ktoré sa v relatívnom zmysle stávajú procesom a predĺžením Absolútneho Najvyššieho.

Z tohto pramení štruktúra a povaha všetkých sentientných entít, bez ohľadu na ich vonkajšie formy. Každá jedna sentientná entita odzrkadľuje v jedinečnom, relatívnom stave, procese a kondícii Absolútnu Povahu a Štruktúru Najvyššieho. Inými slovami, každá sentientná entita je podobou a obrazom Najvyššieho v jednej Jeho/Jej absolútne jedinečnej predstave, ideji, myšlienke, kategórii či podobe, ktorá je predĺžená do procesu bytia a existencie jednej sentientnej entity; táto sentientná entita v tejto konotácii v sebe odzrkadľuje štruktúru a povahu celého Stvorenia.

Nakoľko Najvyšší pozostáva z troch hlavných Absolútnych Úrovní Jeho/Jej Absolútnej Mysle, každá sentientná entita je tvorená z troch úrovní svojej mysle: Vnútornej Mysle, prostrednej mysle a vonkajšej mysle. Nakoľko tieto tri mysle presne korešpondujú s Absolútnou Štruktúrou Absolútnej Mysle Najvyššieho, a nakoľko odvodzujú svoje bytie, existenciu, zmysel a význam z Absolútnej Mysle Najvyššieho, každá jedna sentientná entita je spojená, vo vzťahu a závislá na Absolútnom Bytí a Absolútnej Existencii Najvyššieho. Toto je jedným zo životne najdôležitejších, najrozhodujúcejších a najfundamentálnejších duchovných princípov celého Stvorenia.

Keďže však každá sentientná entita je jedinečnou, relatívnou reprezentáciou Absolútneho Najvyššieho, súhrnný súčet celého nekonečného počtu a rozmanitosti týchto jedinečných, relatívnych reprezentácií odzrkadľuje celkovú Absolútnu

Prirodzenosť a Štruktúru Absolútnej Mysle Najvyššieho. Kvôli takémuto usporiadaniu je každá sentientná entita cez svoje vlastné subjektívne centrum spojená, vo vzťahu a závislá na každej jednej ďalšej sentientnej entite, bez ohľadu na to, v ktorej dimenzii, vesmíre, slnečnej sústave, planéte, časovej línii, paračase či priestorovej línii sa taká sentientná entita momentálne nachádza.

Na druhej strane, nakoľko všetky vonkajšie formy a prostredia odvodzujú svoje bytie a existenciu z ideí, pojmov, kategórií, myšlienok, princípov a predstáv sentientnej mysle, všetky tieto formy a prostredia sú cez, prostredníctvom a z ich vlastných singulárnych objektov, ktoré sú centrálné umiestnené v ich príslušných oblastiach, spojené, vo vzťahu a závislé na sentientnej mysli.

Z tohto pramení veľmi dôležité metafyzické pravidlo: všetky zákony a princípy, ktoré riadia a ovládajú svoje príslušné dimenzie, vesmíry, galaxie, slnečné sústavy, planéty a rôzne telesá, sú podriadené kontrole, manipulácii, preusporiadaniu, zrušeniu, opätovnému nastoleniu, pretvoreniu, rekombinácii, či čomukoľvek, čo kto má, sentientnej mysle. Kvôli zopakovaniu si vyhlásenia uvedeného v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“, životné prostredia a vonkajšie formy sú tu pre sentientné entity; sentientné entity tu nie sú pre svoje príslušné životné prostredia a formy. Preto sentientné entity navrhujú, určujú a ovládajú všetky zákony a princípy, ktoré riadia a spravujú ich príslušné vesmíry.

Vyššie opísaná povaha a štruktúra Stvorenia a vzájomná vonkajšia a vnútorná spojitosť a vzťah všetkého a každého so všetkým a s každým je platná a aplikovateľná len v rámci sféry pravého Stvorenia a reality jeho bytia a existencie. Ako bolo zdôraznené vyššie, každá oblasť Stvorenia má svoje vlastné zákony a princípy, ktoré sú aplikovateľné a platné len v jej vlastnej sfére pôsobnosti. Avšak tieto sú spojené a odvodené zo všeobecnejších a univerzálnejších zákonov a princípov, ktoré prevyšujú všetky tie, ktoré sú v tejto postupnosti na nižšej úrovni.

Ako bolo uvedené predtým, žiadny z týchto zákonov, princípov, pojmov, ideí, myšlienok, predstáv a prejavov nemá žiadnu platnosť a aplikovateľnosť v Zóne Vymiestnenia. Koncepcia týchto Zón bola opísaná v prvej kapitole tejto knižky.

Všetko, čo sa objaví, postúpi a nastane v Zónach Vymiestnenia, je výsledkom skreslení, prekrútení, prevrátení, zohavení a popretí všetkých zákonov, princípov, pojmov, ideí, kategórií a predstáv, ktoré riadia a ovládajú skutočné Stvorenie. Tu ide o to uvedomiť si zas a znova, že v Zónach Vymiestnenia nie je možné žiadne prvotné, pravé a pôvodné tvorivé úsilie, pretože ich štruktúra a povaha sa skladá z odpadu a zbytkov, ktoré sú neustále vypudzované z pravého Stvorenia v dôsledku stáleho uvedomovania si alternatívy všetkých sentientných entít odmietnuť, poprieť alebo skresliť vyššie opísanú duchovnú štruktúru a povahu Stvorenia a jeho

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Stvoriteľ. Z „princípov“ a „zákonov“ odpadu a zbytkov nemožno dosiahnuť žiadny nefalšovaný a originálny tvorivý výsledok. Takže všetka snaha, námaha a úsilie týchto Zón Vymiestnenia je smerovaná k márnemu pokusu dokázať, že tento odpad a zbytky sú jedinou realitou, skutočným životom a jedinými zákonmi a princípmi vo vesmíre. Všetko ostatné je buď anomáliou, výnimkou z pravidla, alebo len ilúziou, ktorá nemá žiadnu hmatateľnú realitu. Toto sú na hlavu postavené pseudo-princípy a pseudo-zákony, ktoré ovládajú a riadia Zóny Vymiestnenia v ich aktivovaných a obývaných sférach. No tieto pseudo-zákony a pseudo-princípy, sú opakom skutočných a pravých zákonov a princípov, žijú zo a sú možné len preto, že jestvuje pravá duchovná realita Stvorenia. Akékoľvek antizákony, antiprincípy, antiduchovnosť, antiduševnosť, antihmota, antičastice, atď., sú možné len preto, že sú a existujú pravé zákony, pravé princípy, pravá duchovnosť, pravá duševnosť, pravá hmota, pravé častice, atď.. Pravá realita nie je závislá a ani odvodená zo svojej antireality. No antirealita nemôže byť či existovať, ba dokonca ani objaviť sa v žiadnej forme či modalite bez bytia a existencie pravej reality.

Negácia reality nie je skutočnou realitou. Inak by nebolo čo negovať. Negácia ničoty sa nemôže objaviť, postúpiť a stať sa. Aby bolo možné niečo negovať, je nutné najskôr postulovať skutočnú existenciu toho niečoho, predtým, než to niečo možno rozumne a logicky negovať. Negovať niečo, čo neexistuje, nedáva žiadny zmysel, pretože z neexistovania a nebytia nemôže prísť na um žiadne ponímanie alebo myšlienka negácie.

Taká situácia dostáva celú Zónu Vymiestnenia do podivného, zvráteného a prekrúteného absolútneho vzťahu, spojenia a závislosti na bytí a existencii pozitívneho stavu, pravého Stvorenia a všetkých jeho duchovných princípov. Nakoľko Zóny Vymiestnenia žijú úplne mimo skutočného Stvorenia, neexistencia a nebytie pravého Stvorenia by bolo aj neexistenciou a nebytím Zón Vymiestnenia. Zvrátené a prekrútené spojenie, vzťah a závislosť Zóny Vymiestnenia na pravom Stvorení sú len jednosmerné. Medzi Zónami Vymiestnenia a pravým Stvorením neexistuje žiadne prepojenie, vzájomný vzťah a vzájomná závislosť. Avšak existuje prepojenie, vzájomný vzťah a vzájomná závislosť medzi všetkými Zónami Vymiestnenia, rovnakým spôsobom ako v celom Stvorení, len prevráteným, zvráteným a na hlavu postaveným spôsobom.

Pravé Stvorenie nepotrebuje pre svoje prežitie, fungovanie a napredovanie nič v Zónach Vymiestnenia ani nič z nich, zatiaľ čo zachovanie akýchkoľvek životných foriem a funkcií v Zónach Vymiestnenia je úplne závislé na fakte bytia a existencie pravého Stvorenia.

Keďže toto je jednostranné spojenie a závislosť, zo Zóny Vymiestnenia nie je možný žiadny priamy prístup do pravého Stvorenia. Preto z týchto Zón nemožno

vnímať nič zo skutočného Stvorenia. Princípom je tu to, že akékoľvek uvedomenie si jedného stavu druhým a ich vzájomná komunikácia a vzťah sú možné len na základe vzájomného viacúrovňového prepojenia, vzťahu a závislosti, ktoré fungujú medzi nimi všetkými simultánne, synchronne a diskkrétne. Jeden stav potrebuje najprv súbežne uznať a byť uznaný, aby bol schopný mať vzťah, vnímať a rozpoznať bytie a existenciu toho druhého stavu. Keďže všetko v Zónach Vymiestnenia je založené na popretí, odmietnutí, skreslení, prevrátení a zvrátení zákonov, princípov a faktov pravého Stvorenia, medzi nimi nemôže byť vytvorené žiadne vzájomné prepojenie.

Takže o pravom Stvorení a z pravého Stvorenia sa nemôže nič objaviť vo svojej pravej forme alebo obsahu v Zónach Vymiestnenia. Aby sa to tam objavilo vo svojej pôvodnej forme a obsahu, najprv by to muselo byť uznané, rozpoznané a prijaté ako to, čo to skutočne je. Keďže tam však k žiadnej takej situácii nedochádza, za súčasne existujúcich podmienok nie je nijakým spôsobom možný žiadny priamy prístup zo Zóny Vymiestnenia do pravého Stvorenia.

Ďalším problémom so Zónami Vymiestnenia je to, že je v nich všetko v neustálej opozícii voči všetkému v skutočnom Stvorení. Toto platí uniformne pre všetko v tejto Zóne, vrátane jej fyzickej štruktúry. Takže napríklad to, čo vedci na Zemi považujú za život, nie je pravým životom; to, čo považujú za hmotu, nie je pravou hmotou; to čo považujú za skutočnú molekulu, atóm alebo časticu, nie je skutočnou molekulou, atómom či časticou. Namiesto toho sú to vymiestnené či vytlačené prvky, alebo odpad a zbytky skutočných prvkov a života. A tak je napríklad mŕtva antihmota považovaná za zdroj života. Také hľadisko vedie k prijatiu smrti ako života.

V pravej realite Stvorenia je všetko usporiadané v jednom univerzálnom poriadku, ktorý plynie zvnútra von; zatiaľ čo v Zóne Vymiestnenia všetko postupuje dvojakým opačným smerom — z vonkajška do vonkajška, pričom tento vonkajšok je považovaný za „vnútro“, a v smere z vonkajška do „vnútrajška“. Ale pretože vo vonkajšku nie je nič samé od seba a samé osebe, smer z vonkajška do tohto druhu „vnútra“ je ilúziou reality, a smer z vonkajška do vonkajška je skreslením pravej reality.

Takže akékoľvek vedecké závery o živote, povahe a štruktúre vesmíru, ku ktorým sa dospeje v Zónach Vymiestnenia, sú len lžami, ilúziami a skresleniami ohľadom toho, čo je pravý život a aká je pravá povaha a štruktúra Vesmíru. Keďže vedci nemajú žiadny priamy prístup k pravému Stvoreniu, je pre nich nemožné získať akékoľvek platné, pevné a spoľahlivé závery a poznatky. To, čo získavajú, sú zákony, princípy a usporiadania, ktoré riadia a ovládajú Zóny Vymiestnenia len v ich vlastných sférach pseudo-bytia a pseudo-existencie. Tieto sú potom považované za pravý obraz Vesmíru a života. Vedecký postoj v Zóne

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Vymiestnenia je možný len ako postoj z vonkajška do vonkajška alebo zvonka do vonka. Takže väčšina vedeckých záverov vychádza len z vonkajšieho pozorovania.

Tak podivné sú Zóny Vymiestnenia. Všetko je v nich zamerané externe, na vonkajšok a zovňajšok. Kvôli postaveniu sa proti princípom pravej reality Stvorenia a jeho duchovným princípom bolo nutné nastoliť po celej Zóne Vymiestnenia odlišný súbor pravidiel, zákonov a princípov, ktoré by riadili a ovládali tieto Zóny na úplne inej báze než v pravom Stvorení. Inak by nenastala žiadna opozícia proti pravému Stvoreniu. Táto nutnosť nebola obmedzená len na štrukturálne zmeny fyzických foriem tých Zón Vymiestnenia, ale aj tých, čo v tých Zónach vznikli. Pseudo-tvorcovia, ktorí tento proces začali, potrebovali reštrukturalizovať a prebudovať nielen fyzické pseudo-vesmíry, s ich singulárnymi, centrálnymi umiestnenými objektmi, ktoré neskôr vedci nazvali čiernymi dierami, ale hlavne potrebovali reštrukturalizovať, cez genetickú manipuláciu, všetky životné formy možných aktivovaných Zón Vymiestnenia. Všetko, čo je vytvorené v Zónach Vymiestnenia, musí byť prispôbené princípom a zákonom, ktoré riadia a ovládajú tieto Zóny, inak by tam nikto nemohol prežiť. Keďže všetko v týchto Zónach postupuje v smere z vonkajška do „vnútra“ do vonkajška, bolo nevyhnutné konštruovať budúcu ľudskú myseľ pre tieto Zóny takým spôsobom, aby bola v súlade so štruktúrou týchto Zón. Táto štruktúra je presným opakom štruktúry ľudskej mysle v pravom Stvorení.

V pravom Stvorení je Vnútoraná Mysle každej sentientnej entity v centre, je centrom z ktorého jedinec riadi a ovláda svoj vesmír a život postupne cez prostrednú a vonkajšiu myseľ. V Zónach Vymiestnenia je v dominantnej a riadiacej pozícii vonkajšia myseľ, a všetko ostatné je buď popierané ako neexistujúce, alebo je to v podriadenej pozícii. Takže akékoľvek vládnutie a riadenie v Zónach Vymiestnenia je z vonkajška, vonkajškom a vo vonkajšku. Toto je jednostranný smer riadenia, ktoré si vyžaduje špeciálne usporiadanie, neexistujúce v pravom Stvorení. Táto situácia si vyžaduje aj prestavanie ľudskeho mozgu. Bolo nutné rozdeliť jeden mozog na dve polovice a prekrížiť nervové dráhy vedúce do mozgu, aby bola ľavá časť tela ovládaná pravou hemisférou a pravá časť tela ovládaná ľavou hemisférou. Toto usporiadanie odzrkadľuje prevrátený a zvrátený poriadok Zón Vymiestnenia. Čo je však najdôležitejšie, umožňuje separáciu akýchkoľvek vnútorných vnemov a zážitkov od vonkajších, kladúc dôraz úplne na vonkajší spôsob života a jednostranné uprednostňovanie funkcie mozgu — dominantná hemisféra verus nedominantná. Pri tomto usporiadaní by jedna hemisféra bola preťažená a tá druhá využívaná nedostatočne. A tak by bola zaistená nerovnováha a skreslenie pravej reality dokonca aj vo vonkajšej forme života. A keďže všetko v týchto Zónach je založené na tomto type vonkajška, nebolo by akceptované nič iné než skreslenie reality.

Dobry príklad tohto špeciálneho usporiadania v Zónach Vymiestnenia možno nájsť v spôsobe, akým ľudia na Zemi spolu komunikujú. Táto komunikácia, samozrejme, môže prebiehať len zvonka dovonka, nakoľko toto je základným pravidlom a zákonom tejto Zóny. Nie je tam možná žiadna priama komunikácia zvnútra dovnútra. Aby bola taká komunikácia (zvonka dovonka) možná, bolo nutné prestavať vonkajšiu formu ľudí Zóny Vymiestnenia a vyfabrikovať hlasivky, aby sa mohla stať skutočnosťou vonkajšia reč. Takým spôsobom je ľudská vzájomná komunikácia závislá skôr plne na tejto vonkajšej schránke a obmedzená na ňu, než aby bola závislá na ich vnútorných myšlienkach, ideách, pojmoch, premietaní predstáv, atď.. Taká situácia, samozrejme, vedie k podivnému, záludnému spôsobu pseudo-bytia a pseudo-existencie (nemožnému v pravom Stvorení), kde je jedinec schopný myslieť si presný opak toho, čo hovorí. Toto je jedným z hlavných dôvodov, prečo nie sú v Zónach Vymiestnenia možné žiadne nefalšované vzťahy a pravé manželstvá.

V pravom Stvorení nikto nepotrebuje na komunikáciu hlasivky, pretože všetka komunikácia tu prebieha zvnútra dovnútra. Jedincove myšlienky, idey, pojmy, predstavy, atď., ak sú nasmerované k jednej alebo viacerým konkrétnym osobám, v mysli či myšliach tých druhých sú prijímané a znejú jasne, súbežne so smerovou projekciou. V takej situácii je nielen nemožné, ale aj úplne nepredstaviteľné, aby niekto v Stvorení vyslal niečo, čo by nebolo pôvodné, pravé a pravdivé. Tu nemožno vysielat' a/alebo prijímat' nič klamlivé.

Ďalší príklad prevrátených koncepcií Zón Vymiestnenia a ich vedcov možno nájsť v spôsoboch, akými vedci vnímajú, chápu a opisujú život. Opäť, opisujú ho z vonkajška do vonkajška. Pozorujú vonkajšiu formu života, v tomto konkrétnom prípade ľudské telo. Podľa fungovania tejto vonkajšej formy života usudzujú, že životom sú funkcie toho tela. Žiadne iné faktory nie sú brané do úvahy. Nemôžu ich brať do úvahy, pretože by to bolo porušením zákonov a princípov, ktoré riadia a ovládajú Zóny Vymiestnenia. Aby mohli vziať do úvahy iné než vonkajšie faktory, vedci by museli porušiť tieto zákony a vyvinúť metodológiu, ktorá by im umožnila ísť zvnútra dovnútra.

Teda, z takej vonkajšej pozície a pozorovania je učený zničujúco falošný záver, že život je produktom a že je možný a obmedzený len na bielkovinovo-uhlíkato-kyslíkaté-atď., typy prvkov, ktoré svojim rôznym spájaním sa dávajú popud k spusteniu evolúcie rôznych životných foriem a druhov. Keďže takéto je v skutočnosti usporiadanie vonkajších foriem života na Zemi, podľa vedcov žiadny iný život než telesný neexistuje. Preto žiadne iné podmienky či prostredie vo Vesmíre, než aké možno nájsť na Zemi, nemôžu udržať žiadny život. Toto je nevyhnutný záver, ku ktorému sa dospeje z hľadiska vonkajška. No v skutočnosti v telesnej forme neexistuje sám osebe a samostatne žiadny život. Skutočný život nie je ani závislý, ani nepochádza zo žiadneho spojenia žiadnych prvkov žiadneho

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

vonkajšieho prostredia či z vonkajších podmienok. Jedinec môže žiť vo svojej duchovnej esencii a substancii na hociktorom mieste, podmienkach a situácii v celom bytí a existencii, bez ohľadu na štruktúru a povahu takej situácie, bez akejkoľvek závislosti na svojom vonkajšom prostredí a tele. Pravdou je, že sentientný život si buduje svoje vonkajšie formy manifestácie z hocijakých prvkov Stvorenia, aké si len želá — svojou slobodnou voľbou.

Sentientný život vezme do úvahy rôzne prvky, vyberie si tie, ktoré najviac vyhovujú jeho slobodnej voľbe a skombinuje ich takým spôsobom, ktorý vyhovuje jeho premietnutiu sa do fyzickej formy. Takže v tomto jednotlivom prípade život nevznikol z kombinácie bielkovinovo-uhlíkato-kyslíkato-atd., prvkov, ale život vyvinul tieto prvky z ideí svojej Vnútornej Mysle a vybudoval si vonkajšiu fyzickú formu pre svoje vonkajšie vnemy a prejavy a za účelom dôležitého univerzálneho poučenia. Keď naplní svoj účel, súc v tej jednotlivéj forme, život sa jednoducho oddelí od tejto jednotlivéj formy a vybudoje si ďalšiu vonkajšiu formu **niekde inde** a v **nejakej inej dobe**, kde a kedy je to najpotrebnejšie a najvhodnejšie pre každú jednotlivú situáciu, ktorá sa vyskytne v hierarchii duchovnej organizácie Najvyššieho.

Ďalším príkladom obmedzenosti prístupu zvonka dovonka, ktorý riadi a ovláda Zóny Vymiestnenia, je to, ako vedci ponímajú pohyb alebo rýchlosť. Limitujú svoj vesmír na rýchlosť svetla, na jednej strane neschopní predstaviť si alebo koncipovať čokoľvek prevyšujúce rýchlosť svetla, a na strane druhej nepovažujú za rýchlosť nič, čo je za bodom, ktorý považujú za nulový pohyb alebo za nulovú rýchlosť. No v realite skutočného Stvorenia takáto situácia neexistuje. Takto to môže byť ponímané len v Zónach Vymiestnenia, kde sú ľudia kvôli svojej vonkajšej štruktúre limitovaní určitými hranicami, neumožňujúcimi im merať alebo pochopiť nič, čo je mimo týchto nanútených hraníc. Nanútenie týchto hraníc pochádza z negatívneho stavu. Je to aj ochrana zvyšku Stvorenia pred kontamináciou alebo vplyvom negatívneho stavu.

Moderní teoretickí fyzici začínajú meniť tento falošný koncept (pod vplyvom duchovného znovuprebudenia). Nedávno postulovali možnosť existencie teoretickej subčastice zvanej „tachyón“, ktorá sa podľa všetkého nachádza v oblasti nadsvetelných rýchlostí. Nuž, nevedia s istotou, či taká subčastica existuje alebo nie, no niektorí z nich múdro šípia, že existuje. Tento „hypotetický“ tachyón sa pohybuje rýchlejšie než svetlo. V skutočnosti rýchlosť svetla je pre túto subčasticu najnižšou možnou rýchlosťou, takmer klúdom. Pri rýchlosti svetla sa takpovediac len začína zahrievať a pohybovať k svojej vlastnej maximálnej rýchlosti alebo k svojej vlastnej „rýchlosti niečoho...“, ktorá je limitom jej vlastného vesmíru.

Možno teda s istotou a správne koncipovať a postulovať existenciu a bytie sentientných entít a ich vesmírov, galaxií, slnečných sústav, planét a iných

nebeských telies, ktoré sú umiestnené a situované v položení, ktoré prevyšuje rýchlosť svetla, ako ju chápu a opisujú pozemskí vedci. To isté ale platí aj druhým smerom. To, čo je pre ľudí na Zemi zastavením, alebo nijakým pohybom vôbec, môže byť medznou „rýchlosťou svetla“ pre vesmíry, ktoré ležia pod tým, čo je pre ľudí na Zemi nulovým pohybom. Toto, samozrejme, pokračuje donekonečna v oboch smeroch, aby sa odzrkadlila Absolútna Prirodzenosť Najvyššieho, ktorého povaha nie je ničím obmedzená v nijakom zmysle.

Také predstavy, ako sú napríklad „rýchlosť svetla“, „nulová rýchlosť“ a podobné myšlienky, sú aplikovateľné a platné len v krajnom vonkajšku bytia a existencie. Všetko v Zónach Vymiestnenia je riadené a ovládané takým vonkajším vnímaním — zvonka dovonka — a pre ľudí v tých Zónach je veľmi ťažké, ak nie nemožné ponímať niečo iné, než čo vidia, počujú, cítia a vnímajú svojim vonkajškom. Vo vnútorných procesoch, kde sa nachádza skutočný a pravý vesmír a Stvorenie, žiadne také zákony, pojmy, princípy ako „rýchlosť svetla“, atď., nie sú ani platné, ani aplikovateľné. Tu je jedinou rýchlosťou „rýchlosť“ myšlienky alebo idey, ktorá nie je obmedzená žiadnou fyzickou rýchlosťou alebo bariérami, ale stupňom chápanosti a vnímavosti prijímateľa takých myšlienok a ich vysielateľom. Čím jasnejšia, logickejšia, pochopiteľnejšia alebo intenzívnejšia je premietnutá myšlienka, predstava, pocit, či zážitok, tým okamžitejšie je vnímanie, prijímanie, chápanie, asimilácia a spätná väzba, za predpokladu, že prijímateľ takého niečoho je úplne a kompletne naladený na toto prijímanie a vytvára preň v sebe priaznivé podmienky.

Toto sú zákony a princípy, ktoré riadia a ovládajú skutočné Stvorenie. Sú založené na vnútorných stavoch, procesoch a podmienkach, ktoré sú viacsmerné, zvnútra dovnútra a zvnútra dovonka, so stálou spätnou väzbou ohľadom skúseností v smere zvonka dovnútra.

Z hľadiska vyššie opísaných metafyzických pojmov by bolo vhodné sformulovať a zosumarizovať nasledovné princípy duchovnej metafyziky.

1. Jestvuje Jeden Absolútny Singulárny Objekt v absolútnom stave, procese a kondícii, ktorý je Absolútnym Centrom všetkého v bytí a existencii.

Tento Absolútny Singulárny Objekt sa nachádza mimo časového a priestorového kontinua, ale je stále prítomný na každom mieste a v každom čase bez toho, aby bol závislý vo Svojom bytí a existencii na čomkoľvek priestorovo-časovej povahy. Tento Absolútny Singulárny Objekt je Absolútnym Zdrojom všetkých bytí a existencií od večnosti do večnosti. Svojou Absolútnou Povahou je tento Absolútny Zdroj čistým Absolútnym Vedomím a Absolútnym Uvedomením, ktoré je v stave a procese nepretržitého tvorenia zo svojich Absolútnych Princípov Lásky a Múdrosti a ich absolútnych derivátov. Celé Stvorenie, od

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

najvnútornejšieho po najvonkajšie a od najvyššieho po najnižšie, je odzrkadlením Prirodzenosti Absolútne Uvedomelého Absolútneho Zdroja a je relatívne k tejto Absolútnej kondícii.

Preto možno celé Stvorenie ponímať v konečnom zmysle ako čisté vedomie a myšlienkový proces. Takže všetko, čo existuje, existuje ako dôsledok a výsledok takého vedomia a myšlienkového procesu, a je preto výsledkom aktivít prvkov tohto vedomia a myšlienkových procesov.

Tento princíp platí bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia niečoho v celom Stvorení, vrátane fyzickej dimenzie.

Takže všetka fyzická hmota, atomárne a subatomárne častice, nie sú ničím iným než koncentrovanými energiami, ktoré sú vyžarované a ktoré sálajú z nepretržitých a súvislých aktivít vedomia a myšlienkových procesov.

Vedci na Zemi si správne všimli určité zvláštnosti elektrónov a iných častíc, ktoré ich priviedli k presvedčeniu, že elektróny sa správajú spôsobom, ktorý naznačuje, že každý elektrón má slobodnú vôľu. Mať slobodnú vôľu znamená byť uvedomelý. Žiadna slobodná vôľa nie je možná bez vedomia a uvedomenia.

Samozrejme, to nie elektrón či nejaká iná častica má slobodnú vôľu a je uvedomelá sama od seba a sama osebe, ale namiesto toho je to obsah takej častice, čo je slobodný a uvedomelý. Ide o to, že každá častica je špeciálnym nosičom a reflektorom špecifických subelementov vedomia a myšlienkových procesov, ktoré sú obalené vo vonkajšej forme konkrétnej častice. Taký subelement so svojim formálnym nosičom je presnou a dokonalou súvzťažnosťou Absolútneho subelementu a jeho Absolútneho Nosiča v Absolútnom Zdroji, z ktorého v konečnom zmysle odvodzuje svoje bytie a existenciu. Keďže tento Absolútny Zdroj je čistým Absolútnym Vedomím a Absolútnym Myšlienkovým Procesom, všetko, čo je odvodené z takého stavu, musí a môže pozostávať len z čistého vedomia, myšlienkového procesu a príslušných energií vedomia a uvedomenia. Odtiaľ majú teda elektróny „slobodnú vôľu“.

Pretože v Absolútnom Zdroji je Absolútny Počet nekonečného množstva a rozmanitosti prvkov, subelementov, častíc, subčastíc, stavov a procesov Absolútneho Čistého Vedomia a Absolútnych Čistých Myšlienkových Procesov, jestvuje nekonečný počet a rozmanitosť častíc a subčastíc v Stvorení, ktoré sú v súvzťažnom postavení k ich konečnému Absolútnemu Zdroju.

Ako dochádza k nepretržitej produkcii a tvoreniu rôznych ideí, pojmov, myšlienok, kategórií, princípov, predstáv, atď., v Absolútnom Zdroji a Jeho Absolútnom Vedomí, uskutočňuje sa nepretržité preusporiadavanie, interakcie,

kombinovanie, dopĺňanie, atď., všetkých prvkov a subelementov tohto Absolútneho Vedomia. Vo všetkých energiách, ktoré sú uvoľnené v dôsledku týchto Absolútnych Aktivít, dochádza k činnostiam súvzťahiacim s touto situáciou, a z nich pramenia korešpondujúce aktivity, prebiehajúce vo všetkých časticiach a subčasticiach, ktoré si uvedomelé energie stavajú pre seba ako svoje vlastné nosiče a vonkajšie formy.

Pretože sú v presnej a dokonalej súvzťažnosti k ich Absolútnym Večným Aktivitám v Absolútnom Zdroji a jeho Absolútnom Vedomí a Myšlienkovom Procese, majú tendenciu usporiadať sa, interagovať, spájať sa, pridávať sa, vymazávať sa alebo preusporadúvať sa, atď., do rôznych, s ich Zdrojom súvzťahiacich zoskupení, čo má za následok objavenie sa rôznych dimenzií a ich príslušného nekonečného počtu a rozmanitosti vesmírov, galaxií, slnečných sústav, planét a iných nebeských telies, ktoré pozostávajú z takých častíc a subčastíc. Vo svojej celistvosti a vo svojich jednotlivostiach sú tieto častice a subčastice korešpondenciami svojich Absolútnych náprotivkov.

Keďže Absolútny Zdroj je Absolútnou celistvosťou, jednotou, jednosťou a harmóniou všetkých Absolútnych Prvkov a Subelementov svojho Absolútneho Čistého Vedomia a Absolútneho Myšlienkového Procesu, všetky častice, prvky, subelementy a subčastice sú prepojené, vo vzájomnom vzťahu a vzájomné závislé tak v Absolútnom Zdroji, ako aj v celom Stvorení, a tiež spojené, vo vzťahu a závislé na ich Absolútnom Zdroji.

Takže celé Stvorenie je jednotou, jednosťou a harmóniou celku ako presná kópia Absolútnej jednoty, jednosti a harmónie Absolútneho Zdroja, Ktorý je Absolútnym Centrom celého Stvorenia, z Ktorého sa toto Stvorenie nepretržite a neustále objavuje, postupuje a nastáva.

2. Singulárne objekty sú v centre každej dimenzie ako celku; v centre každého vesmíru ako celku; v centre každej galaxie ako celku; v centre každej slnečnej sústavy ako celku; a v centre každej planéty ako celku. Tieto singulárne objekty sú vzájomne prepojené, vo vzájomnom vzťahu a vzájomne na sebe závislé, a sú spojené, vo vzťahu a závislé na Absolútnom Singulárnom Objekte, ktorý je Absolútnym Centrom a Zdrojom celého Stvorenia v súhrne jeho bytia a existencie.

Tieto singulárne objekty cez ich vzájomné vonkajšie a vnútorné spojenie a vzťah a cez ich spojenie, vzťah a závislosť na ich Absolútnom Zdroji udržiavajú celé Stvorenie v stave a procese neustálej vyváženosti a rovnováhy, pomocou a prostredníctvom neustáleho prerozdelenia, preusporiadania, pretvárania, dopĺňania, atď., duchovných energií a ich vonkajších foriem a nosičov. Formy a nosiče týchto duchovných vedomých energií môžu mať duchovnú povahu, duševnú povahu, alebo fyzickú povahu. Bez ohľadu na to, akej sú povahy, ich obsah je vždy

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

duchovný, pretože je vedomý a sebauvedomelý, pochádzajúci z Absolútneho Stavu a Procesu Absolútneho Vedomia. Žiadne iné vedomie než duchovné nemôže byť a existovať. Nech sa v každom danom čase a/alebo mieste prejavujú akékoľvek ďalšie aspekty či prvky vedomia, vždy pochádzajú a sú závislé na ich centrálnom celkovom vedomí, ktoré je vždy duchovné.

Vonkajšia forma a nosič vedomia môže mať akúkoľvek povahu. Vnútorňý stav a proces vedomia však môže byť len duchovný, nakoľko všetko v Stvorení postupuje zvnútra von, čiže z duchovného cez duševné do fyzického či prírodného. Toto je poriadok Stvorenia.

V tomto zmysle možno ponímať akúkoľvek dimenziu, vesmír, galaxiu, slnečnú sústavu, planétu a teleso ako duchovné, uvedomelé a vedomé entity, prejavujúce sa, aktualizujúce sa a realizujúce sa v odlišných vonkajších formách. Tieto vonkajšie formy sú premenlivé, modifikovateľné, fluidné a nahraditeľné, ako je potrebné, kedy je potrebné a ak je potrebné. Zákony a princípy vedomia prevyšujú akékoľvek zákony a princípy vo vonkajšku sa ukazujúcich externých foriem. Preto je preusporiadanie akýchkoľvek vonkajších foriem možné podľa ľubovôle duchovného vedomia.

3. Absolútne Centrum celého Stvorenia, súc Absolútnym Čistým Vedomím a Absolútnym Myšlienkovým Procesom, je správne ponímané ako Jedna Absolútna Sentientná Entita, ktorá je Absolútne Sebauvedomelá, Sebaopímajúca, Sebavnímajúca, Sebaopredstavujúca a Sebaopoznávajúca. Táto Absolútne Jedna Absolútna Sentientná Entita je jedinou Absolútnou Realitou. Všetky ostatné reality a ich rôzne nekonečné počty a variácie foriem pochádzajú z tejto Absolútnej Reality. Pre účely tejto rozpravy je Táto nazývaná Najvyšším. Keďže Najvyšší je jedinou Absolútnou Entitou, ktorá má reálnosť Sama Osebe a Sama od Seba, každá sentientná entita môže byť a je reálna len z Absolútnej Reality Najvyššieho.

Realita bytia a existencie každej sentientnej entity je vo vzťahu, je spojená a je závislá na Absolútnej Realite Absolútneho Bytia a Existencie Najvyššieho.

Keďže každá sentientná entita je relatívna k Absolútnej Sentientnej Entite — Najvyššiemu — je predĺžením a procesom určitého jedinečného prvku, častice alebo subčastice či subelementu Absolútnej Sentientnej Prírodzenosti Najvyššieho. Celkový súhrnný súčet celého nekonečného počtu a rozmanitosti sentientných entít v bytí a existencii, od večnosti do večnosti, nesie v relatívnom stave celý Absolútny Počet a Rozmanitosť Prvkov Absolútnej Prírodzenosti Najvyššieho a súvzťahuje s ním.

Kvôli tomuto postaveniu všetky sentientné entity v bytí a existencii, bez akejkol'vek výnimky či výhrady, sú nositeľmi, predĺženiami a procesmi jedinečných a odlišných atribútov Absolútnej Povahy Najvyššieho v relatívnom stave, musia byť a sú vzájomne prepojené, vo vzájomnom vzťahu a vzájomne závislé, tvoriace jedného ducha, jednu duševnosť a jedno telo Stvorenia, ktoré sú presnou replikou a súvzťažnosťou Absolútnej Povahy Najvyššieho v relatívnom stave.

Nuž, keďže Absolútna Realita Bytia a Existencie Najvyššieho, ako Absolútnej Sentientnej Entity, je jedinou realitou v bytí a existencii, a keďže všetky sentientné entity sú podobou a obrazom Absolútneho Najvyššieho v relatívnom stave, všetky ostatné reality, ktoré obklopujú sentientné entity, pochádzajú z reality bytia a existencie sentientných entít.

Inak povedané, všetko, čo existuje, existuje len preto, že je a existuje vedomie a myšlienkový proces sentientných myslí. V tomto zmysle len sentientná myseľ je reálna, pretože pochádza z Absolútnej Reality Absolútnej Sentientnej Mysle Najvyššieho. Všetko ostatné odvodzuje svoju reálnosť zo sentientnej mysle.

Ak by teda niekto mal odčerpať všetky myšlienky, idey, vedomie alebo sentientnosť vo všeobecnosti z nejakej dimenzie, vesmíru, galaxie, slnečnej sústavy, planéty, hmoty, častice, atď., tieto by okamžite ukončili svoj výskyt a prestali by byť a existovať. Dôvodom je, že neustále myšlienkové procesy a aktivity sentientných myslí vyžarujú a sálajú vedomé energie, ktoré sa obaľujú do vonkajších foriem častíc, prvkov, atď.; tieto prvky a častice pochádzajú z ich ideí v sentientnej mysli. Ak by mali náhle tieto aktivity sentientných myslí prestať, všetko vyžarovanie a sálanie duchovných a iných energií by prestalo. Keďže vonkajšie formy takých energií pochádzajú z ich obsahu a sú tým obsahom udržiavané pokope, nedošlo by k žiadnemu dobitiu toho obsahu, ktorý je čistou myšlienkovou energiou, a zvyšná energia by sa vybila do svojej pôvodnej esencie v Najvyššom. V momente takého vybitia by vonkajšia forma vesmíru alebo akejkol'vek častice okamžite prestala existovať.

Ako bolo spomenuté predtým, bytie a existencia sentientnej mysle nie sú nijakým spôsobom závislé od času, priestoru, miesta, vzdialenosti, povrchovej vonkajšej formy, atď. Preto je pre fyzické častice a hmotu jedno, kde alebo v akom čase sú a existujú sentientné mysle. Na čom záleží, sú neustále aktivity sentientných myslí na akomkoľvek mieste alebo v akomkoľvek čase, aktivity, ktoré produkujú dostatok duchovných energií pre dobitie obsahu takých častíc hmoty a pre zachovanie ich bytia a existencie.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Tento princíp a zákon je platný a aplikovateľný pre jednu singulárnu časticu rovnako ako pre celý singulárny objekt, planétu, slnečnú sústavu, galaxiu, vesmír alebo celú dimenziu. A pretože všetky sentientné mysle v bytí a existencii odvodzujú svoju realitu z Absolútnej Reality bytia a existencie Najvyššieho, všetky bytia a existencie v konečnom zmysle pochádzajú z Najvyššieho a môžu byť a existovať len preto, lebo Je a Existuje Najvyšší.

Akékoľvek iné ponímanie štruktúry a povahy Stvorenia a Života je totálnou márnosťou a veľkolepým podvodom a sebaklamom.

4. Vyššie formulované tri princípy duchovnej metafyziky jasne naznačujú, že všetko v Stvorení je riadené a ovládané z centra k obvodu alebo zvnútra von. Naznačujú tiež, že v Stvorení jestvujú singulárne, centrálné umiestnené objekty tak v globálnom zmysle, ako aj v regionálnom či lokálnom zmysle.

Štruktúra vonkajšej formy Stvorenia je odvodená z vnútornej povahy sentientnej mysle. Preto je tento princíp a zákon riadenia a vládnutia zvnútra von aplikovateľný a platný pre každú sentientnú entitu rovnako ako pre každú spoločnosť, národ či všetko obyvateľstvo jednej planéty, jednej slnečnej sústavy, jednej galaxie, jedného vesmíru, jednej dimenzie či celý ich súhrn ako jedno Stvorenie.

Takže každá sentientná entita má vo svojej sentientnej mysli singulárne centrum. Toto centrum možno považovať za najvnútornejšie vnútro každej sentientnej entity, z ktorého jedinec riadi a ovláda svoj vlastný, privátny vesmír podľa zákonov a princípov, formulovaných, stanovených a aktivovaných v tom najvnútornejšom vnútri. Toto singulárne konečné centrum každej sentientnej entity je nazývané jej Vnútornou Mysľou. Najvnútornejšie vnútro tejto Vnútornej Mysle sa nazýva Vyššie-Ja. Vnútorná Mysel' každej sentientnej entity je prostredníctvom svojej pozície spojená a vo vzťahu s Vnútornou Mysľou všetkých ostatných sentientných entít, a najvnútornejšie vnútro Vnútornej Mysle — Vyššie-Ja, je v spojení a vo vzťahu priamo so svojím Absolútnym Zdrojom — Najvyšším. Pretože toto Vyššie-Ja každej sentientnej entity pochádza priamo z Absolútneho „JA SOM“ Najvyššieho, je sídlom Najvyššieho v každej sentientnej entite. V ňom je Najvyšší večne prítomný. Z tejto prítomnosti má každá sentientná entita život a z nej žije.

Vnútorná Mysel' každej sentientnej entity je tiež spojená priamo so všetkými ostatnými singulárnymi objektmi, ktoré sú v centrách ich lokalít a sfér vplyvu. Cez takú spojitosť duchovné zákony a princípy Vnútornej Mysle nastoľujú prírodné zákony a princípy, ktoré riadia a ovládajú ich príslušné lokality, alebo ich celky, nech už tak či onak. V prípade celku globálna Vnútorná Mysel' všetkých

sentientných entít je v spojení a vo vzťahu s globálnym či celkovým singulárnym objektom, ktorý má na starosti jednu konkrétnu dimenziu alebo celé Stvorenie.

Takže všetko v Stvorení je prepojené, vo vzájomnom vzťahu a vzájomne závislé na všetkom ostatnom, cez také centrá a najvnútornejšie vnútra a prostredníctvom nich a z nich. V konečnom zmysle sú všetky tieto centrá spojené s Absolútnym Centrom a Jeho Absolútnym Najvnútornejším Vnútrom — s Najvyšším — tvoriac jednotu, jedinosť a harmóniu celého Stvorenia.

5. Štruktúru celého Stvorenia možno ponímať nasledovným spôsobom:

V zásade jestvujú tri globálne dimenzie. Tieto súvzťahia a pochádzajú z troch úrovní Absolútneho Zdroja alebo Absolútnej Sentientnej Mysle.

Prvou dimenziou je vnútorná alebo duchovná dimenzia, ktorá pochádza a súvzťahuje s Absolútnym Duchovným Vnútrom Najvyššieho. Táto dimenzia pozostáva z nekonečného počtu a rozmanitosti duchovných vesmírov a ich nekonečného počtu a rozmanitosti galaxií, slnečných sústav, planét a nebeských telies.

Druhou dimenziou je intermediárna alebo duševná dimenzia, ktorá pochádza a súvzťahuje s Absolútnym Duševným-Intermediárnym Najvyššieho. Táto dimenzia tiež pozostáva z nekonečného počtu a rozmanitosti intermediárnych vesmírov a ich nekonečného počtu a rozmanitosti intermediárnych galaxií, slnečných sústav, planét a ostatných nebeských telies.

Treťou dimenziou je vonkajšia alebo fyzická/prírodná dimenzia, ktorá pochádza a súvzťahuje s Absolútnym Fyzickým-Vonkajším Najvyššieho. Táto dimenzia pozostáva tiež z nekonečného počtu a rozmanitosti vesmírov a ich príslušného nekonečného počtu a rozmanitosti galaxií, slnečných sústav, planét a nebeských telies.

Spolu tieto tri dimenzie tvoria jedno celé Stvorenie, ktoré sa javí vo forme jednej sentientnej entity, relatívnej k Jednej Absolútnej Sentientnej Entite — Najvyššiemu, z Ktorého/Ktorej táto sentientná entita odvodzuje svoju štruktúru a povahu a s Ktorým/Ktorou súvzťahuje vo všetkých aspektoch.

Takže z tejto štruktúry a povahy možno vidieť zas a znova, ako je všetko v celom Stvorení vzájomne prepojené, vo vzájomnom vzťahu a vzájomne závislé.

Každá z týchto troch dimenzií je štruktúrovaná zas do svojich vlastných troch poddimenzií — vnútornej, intermediárnej a vonkajšej. Každá z týchto troch

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

poddimenzií je zas štruktúrovaná do svojich vlastných troch stupňov — vnútorného, prostredného a vonkajšieho. Každý z týchto troch stupňov je zas štruktúrovaný do svojich vlastných troch podstupňov — vnútorného, prostredného a vonkajšieho; a takto to pokračuje stále dokola vo všetkých dimenziách ad infinitum.

Teda každý vnútorný stupeň je centrom svojej vlastnej sféry a je spojený, vo vzťahu a pochádza z vnútorného stupňa svojej predchádzajúcej úrovne, v celom rozsahu smerom dovnútra až po globálnu vnútornú-duchovnú dimenziu.

Každý intermediárny stupeň (medzistupeň) je spojený, vo vzťahu a pochádza z intermediárneho stupňa svojej predchádzajúcej intermediárnej úrovne, a cez svoje vlastné vnútorné centrum je spojený a vo vzťahu so všetkými ostatnými vnútornými centrami, v celom rozsahu až po globálnu intermediárnu-duševnú dimenziu a vnútornú-duchovnú dimenziu.

Podobne každý vonkajší stupeň je spojený, vo vzťahu a pochádza z vonkajšieho stupňa svojej predchádzajúcej vonkajšej úrovne, a cez svoje vlastné vnútorné a intermediárne centrá je spojený a vo vzťahu so všetkými ostatnými vnútornými a intermediárnymi centrami, v celom rozsahu až po globálne centrá vonkajšej-fyzickej dimenzie, intermediárnej-duševnej dimenzie a vnútornej-duchovnej dimenzie.

A tak je celý kruh Stvorenia zavŕšený a stojí ako dokonalá replika Absolútneho Zdroja — Najvyššieho, z Ktorého/Ktorej odvodzuje túto štruktúru a vzájomnú prepojenosť a s Ktorým/Ktorou súvzťazi vo všetkých ohľadoch.

6. Medzidimenzionálna prepojenosť a vzťah sú určené princípmi a zákonmi súvzťažností. Tieto zákony a princípy hovoria, že všetky javy vznikajú a sú iniciované v najvnútornejšej-duchovnej dimenzii a majú okamžitý synchronný a simultánný dopad, dôsledky a výsledky v postupovaní intermediárnej-duševnej dimenzie a v nastávaní vonkajšej-fyzickej či prírodnej dimenzie. Súčasne také javy prúdia do kruhu vnútri každej dimenzie spojitým a postupným spôsobom dovtedy, kým ich neprijmú a nekonajú podľa nich všetky úrovne, stupne, kroky a aspekty vo vnútri každej dimenzie. Singulárnymi centrami a cez singulárne centrá dimenzionálnych oblastí je neustále poskytovaná spätná väzba ohľadom toho, ako také javy postupujú a nastávajú a ako sú prijímané, ako sa podľa nich koná, ako sú zažívané a ako sú ďalej rozvíjané. Táto spätná väzba zo všetkých existujúcich centier singularít, bez ohľadu na to, nakoľko sú lokálne či globálne, je synchronným a simultánnym javom a súčasne je cirkulárna a spojitá vo vnútri každej dimenzionálnej globálnosti a medzi všetkými jej singulárnymi lokalitami.

Jestvuje teda spojitý tok a jestvuje diskretný výskyt informácií ohľadom toho, ako sa majú veci v každom danom stave a procese synchronnosti a v každom danom momente spojitosti, do najmenších detailov všetkých zážitkov, reakcií a správání zo všetkých globalít, lokalít a singularít.

Také informácie sú prijaté, vnímané a včlenené okamžite konečným centrom celého Stvorenia, ktoré je priamo spojené s Absolútnym Centrom alebo Absolútnym Zdrojom úplne všetkého — Najvyšším. Majúc také priame a okamžité spojenie a vzťah s Najvyšším, konečné centrum celého Stvorenia uvoľňuje Najvyššiemu v momente nie-času a nie-priestoru všetky informácie, zážitky a stavy záležitostí, ktoré sa objavujú, postupujú a nastávajú vo všetkých časoch, vo všetkých priestoroch, vo všetkých synchronnostiach, vo všetkých simultánnostiach, ako aj vo všetkých globálnostiach, lokálnostiach a singularitách, až po každú jednotlivú subčasticu. Takže Najvyšší pozná prakticky súčasne každý jeden detail, ktorý sa udeje každému a všetkému v celom Stvorení, nech je to akokoľvek globálne, lokálne, či singularne alebo individuálne — v celom rozsahu až po jednoduchú subčasticu a jej obsah.

Cez taký proces Najvyšší riadi a ovláda celé Stvorenie, ako aj každú jednotlivú entitu **všade** a **v hociktorom čase** v bytí a existencii. Tento proces riadenia a ovládania celého Stvorenia Najvyšším možno ponímať ako Absolútnu Božskú Prozreteľnosť Najvyššieho. A keďže Božská Prozreteľnosť pôsobí z bezčasového a bezpriestorového polozenia, predvída všetky udalosti a javy **všade** a **v hociktorom čase** a adekvátne poskytuje nevyhnutné opatrenia a podmienky pre ich realizáciu a uskutočnenie v časopriestorovom kontinuu i vo všetkých bezčasových a bezpriestorových stavoch a procesoch.

7. Každá jednotlivá sentientná entita si je svojou vlastnou dimenziou. Súc si svojou vlastnou dimenziou, sentientná entita je v presnej a dokonalej súvzťažnosti s globálnou dimenziou. Zákony a princípy súvzťažností, ako boli formulované v princípe číslo 6, sú preto plne platné a aplikovateľné pre každú sentientnú entitu a jej vzťah so všetkým ostatným v celom Stvorení. Cez jej vlastné konečné singularne centrum — Vnútornú Mysel' — je táto sentientná entita kontinuálnym a kruhovým spôsobom spojená s každou ďalšou sentientnou entitou vo svojej vlastnej dimenzii a s jej náprotivkom, a cez samotné tie náprotivky so všetkými ostatnými v tých dvoch ďalších dimenziách, v celom rozsahu až po konečné centrum — konečnú Vnútornú Mysel' celého Stvorenia, a v konečnom zmysle s Najvyšším. Pretože Vnútorná Mysel' každej sentientnej entity je vybudovaná z prvkov Absolútneho Zdroja — Najvyššieho — Najvyšší je večne prítomný v každej jednotlivéj Vnútornej Mysli alebo každej sentientnej entite ako vo Svojom vlastnom Bytí. Princípom tu je, že každý jeden prvok je časťou celistvosti. Celistvosť je prítomná vo svojej úplnosti v každom jednom zo svojich prvkov.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Preto je Najvyšší prítomný vo Svojej plnosti v každom jednom prvku, bez ohľadu na to, v akom konglomeráte je taký prvok zahrnutý.

A tak každá sentientná entita má v sebe nepretržitý a trvalý priamy prístup k Najvyššiemu. V skutočnosti by bez takého priameho prístupu žiadna sentientná entita nemohla byť a existovať, bez ohľadu na to, či taká sentientná entita využíva alebo nevyužíva taký priamy kontakt na komunikáciu či na čokoľvek iné. Dôvodom tohto je, že akýkoľvek tok života je možný len z Absolútneho Zdroja Života — z Najvyššieho, Ktorý/Ktorá je Živom Sám/Sama Osebe a Sám/Sama od Seba. Preto nikto nemôže vyprodukovať život sám od seba alebo sám v sebe, ale len z Najvyššieho, prostredníctvom Neho/Nej a cez Neho/Ňu. Odtiaľ teda logická nutnosť večnej prítomnosti Najvyššieho vo Vnútornej Mysli každého.

Kvôli takémuto typu usporiadania a štruktúry každá sentientná entita má vo svojej Vnútornej Mysli, z prítomnosti Najvyššieho v tej Vnútornej Mysli, všetky informácie o celom Stvorení, bez ohľadu na čas a priestor. A tak každá sentientná entita potenciálne vie, čo sa deje na akomkoľvek mieste, časovej línii, priestorovej línii, kondícii, stave, oblasti, atď., v celom Stvorení.

Je povedané, že každá sentientná entita vie „potenciálne“. Toto vyhlásenie znamená, že také poznanie v skutočnosti nie je dostupné pre sentientnú entitu, pretože žiadna sentientná entita nie je absolútna. Len Absolútna Sentientná Entita má naozajstné plné poznanie o všetkom a o každom. Relatívne položenie každej sentientnej entity voči Absolútnemu Najvyššiemu dostáva takú sentientnú entitu do pozície dostupnosti akéhokoľvek poznania, ktoré je potrebné a nutné mať pre každú konkrétnu sentientnú entitu v každom jednotlivom momente jej bytia a existencie. Keď vyvstane potreba takého poznania, sentientná entita sa obráti priamo na Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli a obdrží potrebné a nutné poznanie a informácie. Čo sa tu deje, je to, že v prítomnosti Najvyššieho vnútri Vnútornej Mysle každej sentientnej entity je všetko poznanie a informácie vždy prítomné a dostupné v ich celistvosti a do ich najmenších podrobností. Ale tieto sú uvoľňované do vedomia každej sentientnej entity len keď sú potrebné, len tam, kde sú potrebné a len v rozsahu, v akom sú potrebné. Ak by všetko absolútne poznanie a informácie boli uvoľnené v ich celistvosti pre akúkoľvek sentientnú entitu jednom časovom okamihu, taká sentientná entita by okamžite zahynula kvôli jej relatívnej povahe. Dať absolútne poznanie niekomu relatívnemu znamená zabiť ho. Z toho dôvodu všetky informácie a poznanie, ktoré sú v jedincovej Vnútornej Mysli k dispozícii v ich celistvosti z prítomnosti Najvyššieho, sú uvoľňované postupne, v progresívnych krokoch, v súlade s každého zvoleným osudom a tempom jeho duchovného pokroku.

V každého Vnútornej Mysli je trvalá, stála a večná prítomnosť Najvyššieho. Cez túto prítomnosť, ňou a z nej je každý spojený, vo vzťahu a komunikuje so

všetkými ostatnými v celom Stvorení. Každý si môže ale aj nemusí byť vedomý tohto faktu z pozície svojej vonkajšej mysle. (Toto vyhlásenie je platné prevažne pre obyvateľov Zóny Vymiestnenia, ktorí vyvinuli nevedomé procesy a väčšina ich životov je kvôli aktivácii negatívneho stavu nevedomá a odohráva sa v ignorancii.)

8. Jestvuje viacsmeraná, a jestvuje jednosmerná úroveň a stupeň prepojenia, vzájomného vzťahu a vzájomnej komunikatívnosti úplne všetkého v Stvorení.

Viacsmeraná modalita je vždy diskretná, synchronná, simultánna a trojaká. Táto modalita je možná len pomocou nasledovných súvzťažností: po prvé, procesom objavenia sa, ktorý je stavom a položením duchovnej-vnútornej dimenzie; po druhé, procesom postúpenia takého objavenia sa, ktorý je stavom a položením intermediárnej-duševnej dimenzie; a po tretie, procesom nastatia postúpenia takého objavenia sa, ktorý je stavom a položením vonkajšej-fyzickej dimenzie; a vrátane všetkých spätných väzieb ohľadom prijímania, vnímania, reakcií a zážitkov. Tento typ vzájomného prepojenia, vzájomného vzťahu a vzájomnej komunikatívnosti nie je závislý na časopriestorovom kontinuu, ale je bezčasovej a bezpriestorovej povahy. Obchádza akékoľvek lokálne zákony a princípy, ktoré riadia a ovládajú každý región. Toto sú takzvané nelokálne spojenia.

Na druhej strane, jednosmerná modalita je vždy spojitá, nediskretná, postupná a lokálna, a podlieha lokálnym zákonom a princípom. Plynie od najvyššieho k najnižšiemu, od väčšieho množstva k menšiemu, od všeobecného k jednotlivému a od najhrubšieho k nekonečne jemnému. Vzájomná prepojenosť a vzájomný vzťah takého plynutia sú jasné, a preto nepotrebujú žiadny komentár. Táto modalita je závislá na priestorovo-časových kategóriách Stvorenia.

9. Všetky dimenzie, jednotlivo i celkovo, možno ponímať tak, že majú svoje vlastné stupne. Takže duchovná dimenzia má svoj vlastný duchovno-duchovný stupeň, duchovno-duševný stupeň a duchovno-fyzický stupeň. Intermediárna dimenzia má svoj vlastný intermediárno-duchovný stupeň, intermediárno-intermediárny stupeň a intermediárno-fyzický stupeň. Fyzická dimenzia má svoj vlastný externe-duchovný stupeň, externe-intermediárny stupeň a externe-fyzický stupeň.

Každá dimenzia a každý stupeň vnútri dimenzie je riadený a ovládaný súborom zákonov a princípov, ktoré sú platné a aplikovateľné len lokálne, vnútri každého stupňa a vnútri každej dimenzie. Nie je možné žiadne zasahovanie alebo prenos lokálnych zákonov z jednej dimenzie do druhej. Ak sa tieto dimenzie budú na seba pozeráť cez lokálne zákony a princípy, nezbadajú sa a nepochopia sa navzájom.

Avšak jestvuje súbor zákonov a princípov, ktoré prevyšujú všetky lokálne a dimenzionálne zákony a princípy. Tento súbor premostuje a zjednocuje všetky

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

dimenzie a ich stupne. Tento súbor je umiestnený vnútri centrálne sa nachádzajúcich singulárnych objektov, cez ktoré, ktorými a z ktorých môže jedinec komunikovať so všetkými ostatnými a všetci ostatní môžu komunikovať s tým jedincom všetkými spôsobmi komunikácie v bytí a existencii, bez ohľadu na čas a priestor.

Aby jedinec aktivoval tie typy zákonov a princípov, musí byť schopný disociovať sa pre daný moment a opustiť všetky zákony a princípy, ktorými je riadený a ovládaný vo svojej lokalite. Taká schopnosť urobiť to je obsiahnutá vo všetkých singularitách cez vlastnenie individualizovaného, centrálne umiestneného objektu, ktorý je spojený so všetkými ostatnými centrálnymi objektmi, alebo v prípade sentientných entít cez vlastnenie Vnútornej Mysle v nich, ktorá je spojená so všetkými ostatnými Vnútornými Mysľami v bytí a existencii. Vnútorná Mysel' žiadneho jedinca nepodlieha zákonom a princípom žiadnej lokality. Namiesto toho podlieha zákonom a princípom, ktoré riadia a ovládajú Stvorenie ako celok, ako súhrn jeho bytia a existencie. Tento druh zákonov a princípov prevyšuje všetky ostatné zákony a princípy v bytí a existencii.

10. Jestvuje nepretržitý pohyb celého Stvorenia smerom k jeho nekonečnej expanzii súbežne dovnútra aj von. Tento princíp pochádza z Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Pretože Stvorenie bolo stvorené z tejto Absolútnej Prirodzenosti do relatívneho postavenia k Nej, svojím bytím a existenciou je motivované byť ako jeho Stvoriteľ. Ale pretože pochádza z Absolútneho Stavu a Kondície, nemôže byť absolútne alebo svojím vlastným stvoriteľom. Chýbanie takého stavu je kompenzované procesom nepretržitého väčšieho a väčšieho približovania sa takému absolútnemu stavu. Tento princíp Stvorenia je princípom nepretržitej expanzie dovnútra i von. Nekonečná expanzia Stvorenia vždy pokračuje v postupných krokoch, a nie v spojitej modalite. Takže keď je dosiahnutý jeden krok, zostáva dovedy, kým nevyčerpá svoju užitočnosť a účel. Proces využitia a vyčerpania užitočnosti každého kroku sa odohráva v spojitej modalite. To znamená, že vnútri každého jednotlivého kroku sa odohráva spojitý progres od menšieho poznania a chápania obsahu toho kroku k väčšiemu poznaniu a chápaniu obsahu toho kroku. Keď je z toho kroku získané všetko poznanie a chápanie, ten krok sa končí a do svojho bytia a existencie vchádza nový krok, postavený na tom predchádzajúcom.

Tento princíp je platný vo všetkých dimenziách a vo všetkých ich stupňoch. V najexternejšom stupni Stvorenia, na konci predošlého kroku a na začiatku nasledujúceho kroku, celý vonkajší stupeň skolabuje a zrúti sa do seba, kde je pripravený na nasledujúci progresívny krok svojho bytia a existencie.

Taký proces krokov možno ponímať ako postupujúci cyklicky od jedného cyklu nie-času i času a nie-priestoru i priestoru k ďalšiemu cyklu času a priestoru a nie-času a nie-priestoru.

V diskkrétnej modalite bytia a existencie možno taký proces krokov ponímať ako postupujúci cyklicky od jedného cyklu stavu a položenia k ďalšiemu cyklu stavu a položenia. Toto je jeho nie-časový a nie-priestorový cyklus.

Každý kontinuálny či spojitý a diskrétny či nespojitý cyklus prevyšuje vo všetkých aspektoch predchádzajúci cyklus.

Medzi cyklami jestvuje prechodný stav, počas ktorého dochádza k totálnemu zhodnoteniu všetkých vedomostí a zážitkov, získaných v rámci a počas jedného cyklu. Tento proces je niekedy ponímaný ľuďmi na Zemi ako Posledný Súd a Koniec Sveta. Keď je toto zhodnocovanie kompletne, všetko v Stvorení je pripravené zahájiť nasledovný transcendentný cyklus. Vo fyzických vesmíroch fyzickej dimenzie je hmote, ktorá predtým skolabovala do prechodného stavu, uštedrené Najvyšším nové postrčenie, ktoré dáva zrod novým vesmírom, ktoré prevýšia všetko, čo bolo v bytí a existencii predtým.

Vo všetkých ostatných dimenziách (nehmotných) sú ich príslušné vesmíry vtiahnuté dovnútra na prehodnotenie, modifikovanie a doplnenie. Následne sú uvoľnené s novým obsahom a formou, zodpovedajúcou transcendentnému chápaniu a poznaniu, relevantnému pre nasledovný cyklus duchovného pokroku, ktorý prichádza do svojho bytia a existencie.

Tento proces pokračuje donekonečna. Expanzia Stvorenia sa naplno uskutočňuje a realizuje týmto procesom. Žiadny iný spôsob expanzie nie je možný. Týmto spôsobom sa Stvorenie pohybuje v ústrety väčšiemu a väčšiemu približovaniu sa Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Tento proces je vždy zahájený vo vnútri a smerom k vnútru, smerom k väčšiemu stupňu vnútra, kde sídli Najvyšší, Ktorý/Ktorá je Absolútnym Vnútrom. Z neho je odvodený proces expanzie do vonkajška, vo všetkých vonkajších a formálnych kontajneroch ako reflexia a súvzťažnosť tohto vnútorného duchovného pokroku. Ide tu o to uvedomiť si, že „vonku“ možno byť len „zvnútra“. Takže akékoľvek zmeny vnútri sú sprevádzané súbežnými zmenami vonku; vonkajšok je prispôsobovaný vnútrajškom na svoje zmeny. Týmto spôsobom je vonkajšok vždy rozširovaný v súlade s dosiahnutým stupňom duchovného pokroku svojho vnútra, z ktorého odvodzuje celé svoje bytie a existenciu.

11. Proces, opísaný vyššie v princípe číslo 10, je výsledkom aktivít sentientných myslí. Dimenzionálne podmienky, stavy a procesy, so všetkými ich singularitami, lokalitami a globalitami odzrkadľujú aktivity sentientných myslí,

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

reagujú na ne a podliehajú im. Takže čokoľvek, čo sa deje v sentientných mysliach, formuje, ovplyvňuje, ovláda, riadi, modifikuje a určuje, čo sa udeje v ich vonkajších prostrediach.

Z toho dôvodu všetky cykly progresie, odzrkadľujúce sa v celom Stvorení, sú cyklami progresie sentientných myslí. Ony sú tými, kto je večne motivovaný približovať sa svojmu Stvoriteľovi.

Tento princíp cyklov a ich progresie platí, samozrejme, plne pre jednu jednotlivú myseľ, pre sentientné mysle jednej spoločnosti, jedného pokolenia, jedného národa, jednej planéty, jednej slnečnej sústavy, jednej galaxie, jedného vesmíru, jednej dimenzie, a napokon jedného celého Stvorenia v jeho celistvosti.

Takže keď je jedna jednotlivá sentientná entita pripravená presiahnuť ňou zvolený krok alebo zosobnený a individualizovaný cyklus, stiahne sa dovnútra na prehodnotenie, preskúmanie, rozhodnutie a súd. V momente takého stiahnutia sa vonkajšia forma vonkajšieho stupňa (ako napríklad fyzické telo ľudí) kolabuje a odumiera, zmeniac sa na svoje počiatkové prvky, načo je spätne vstrebaná do svojho elementárneho štádia. Počas tohto obdobia prehodnocovania alebo súdu sa sentientná entita nachádza v prechodnom stave, v ktorom si, po svojom vlastnom vnútornom súde, zvolí najvhodnejší vyšší či transcendentný cyklus pre svoju individualizovanú a zosobnenú duchovnú progresiu. Len čo je voľba vykonaná, sentientná entita zaujme svoje miesto a postavenie vo vnútri zvoleného cyklu; z toho miesta a postavenia získava novú vonkajšiu formu, relevantnú pre tento jednotlivý cyklus. Takú formu si ponechá dovtedy, kým táto sentientná entita nie je pripravená urobiť ďalší krok vo svojej vlastnej duchovnej progresii. V prechodnom stave má tá sentientná entita vonkajšiu formu, ktorá je relevantná pre stav súdu a prehodnocovania.

K rovnakému procesu dochádza presne tým istým spôsobom u všetkých sentientných entít, ktoré tvoria jeden národ, jeden štát, jednu planétu, jednu slnečnú sústavu, jednu galaxiu, jeden vesmír, alebo u všetkých sentientných entít vnútri jednej dimenzie, alebo u všetkých sentientných entít vnútri celého Stvorenia.

Možno teda rozlišovať také cykly progresie či pokroku vnútri jedného globálneho cyklu, ktorý sa týka všetkých sentientných entít v celom Stvorení, alebo ktorý sa týka sentientných entít jednej dimenzie, alebo jedného vesmíru, alebo jednej galaxie, alebo jednej slnečnej sústavy, alebo jednej planéty, alebo napokon jednej jednotlivéj sentientnej entity. Keby sa meralo trvanie takých cyklov v zmysle časových prvkov, používaných ľuďmi na Zemi, trvanie jedného cyklu, týkajúceho sa sentientných entít celého Stvorenia, by bolo zhruba jeden trilión rokov alebo menej, alebo to, s čím duchovne súvzťahuje termín „jeden trilión rokov“.

(Chápanie tohto termínu je tu pozmenené v porovnaní s tým istým termínom, použitým v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“. V čase písania tej knihy sa tento termín týkal života jedného vesmíru. V duchovnom zmysle by celé Stvorenie mohlo byť ponímané ako jeden Vesmír. Avšak počas písania tej knihy ešte nedozrel čas pre hlbšie chápanie tohto pojmu.) Na druhej strane, jeden cyklus, týkajúci sa jednej dimenzie, trvá asi jednu biliardu rokov alebo menej, alebo toľko, s čím duchovne súvzťaží termín „jedna biliarda rokov“. Jeden cyklus, týkajúci sa jedného vesmíru, trvá približne 50 miliárd rokov, alebo toľko, s čím duchovne súvzťaží to číslo. Jeden cyklus, týkajúci sa jednej galaxie, trvá približne 30 miliárd rokov alebo viac, alebo toľko, s čím duchovne súvzťaží to číslo. Jeden cyklus pre jednu slnečnú sústavu trvá približne 10 miliárd rokov alebo viac, alebo toľko, s čím duchovne súvzťaží to číslo. Jeden cyklus, týkajúci sa jednej planéty, trvá približne pár miliárd rokov, alebo toľko, s čím duchovne súvzťaží to číslo. Jeden cyklus, týkajúci sa jedného ľudstva na planéte, trvá približne niekoľko miliónov rokov, alebo toľko, s čím duchovne súvzťaží to číslo. Jeden cyklus, týkajúci sa jedného národa, trvá približne niekoľko tisíc rokov, alebo toľko, s čím duchovne súvzťaží to číslo. Jeden cyklus, týkajúci sa jednej spoločnosti, trvá približne niekoľko storočí, alebo toľko, s čím duchovne súvzťaží to číslo. A napokon, jeden cyklus, týkajúci sa jednej jednotlivkej sentientnej entity, trvá približne niekoľko desaťročí alebo viac, alebo toľko, s čím duchovne súvzťaží to číslo.

Nuž tieto časové miery sú veľmi hrubé a približné a od jedného cyklu k druhému značne variujú. Fakticky môžu byť oveľa dlhšie alebo oveľa kratšie, v závislosti od kvality obsahu každého aktuálneho cyklu. Niektoré idey, ktoré sa manifestujú vo vnútri každého jednotlivého cyklu, si vyžadujú oveľa dlhší čas pre plné vyčerpanie a využitie ich účelnosti a znalosti. Iné si nevyžadujú toľko času. Avšak pri zaoberaní sa časovými prvkami si treba pamätať, že časové kategórie sú aplikovateľné len vo fyzickej-vonkajšej dimenzii. Nikde inde neexistuje žiaden objektívny čas, ale skôr podmienky stavov, procesov a duchovné a duševné náklonnosti. Z toho dôvodu je čas subjektívny takým spôsobom, že to, čo sa jednému zdá byť a čo pociťuje ako milióny rokov, inému by sa zdalo a pociťoval by to ako pár hodín.

Opäť opakujúc, tieto fyzické časové prvky sú veľmi nepresné, sú len hrubým a nepresným priblížením stavov a procesov každého cyklu, bez ohľadu na to, či sa taký cyklus týka celého Stvorenia, alebo jednej jednotlivkej sentientnej entity. Tu sú dôležité nie časové prvky, ale podmienky každého stavu a procesu, ku ktorým dochádza vo vnútri každého cyklu. Taký cyklus teda trvá dovtedy, kým nevyčerpá svoju užitočnosť na každom stupni svojho výskytu. Súčasný cyklus však bude trvať porovnateľne oveľa kratšie, kvôli aktivácii negatívneho stavu počas tohto cyklu. Najvyšší dal účastníkom súčasného cyklu sľub, že značne skrátí jeho dĺžku.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Teda, ak sú napríklad sentientné entity celej planéty, alebo celej galaxie, alebo celého vesmíru, alebo celej dimenzie, alebo celého Stvorenia pripravené prevýšiť predtým zaujímavé cykly, stiahnu sa dovnútra k svojmu Poslednému Súdu. Počas tohto prechodného obdobia sa všetky ich príslušné vonkajšie prostredia zrútiť, keďže sú udržiavané neporušené a v neustálom pohybe prítomnosťou sentientnej mysle v nich. Keď je prechodné obdobie ukončené a sú vykonané nové voľby, skolabované vonkajšie prostredie, ktoré sa zvyklo javiť vo forme dimenzií, vesmírov, galaxií, slnečných sústav, planét a telies, je preusporiadané, prestavané, prekombinované, prebudované a prerobené do vyššieho poriadku. Tento vyšší poriadok bude kompletne odzrkadľovať a bude v súlade s vyšším cyklom duchovného pokroku, ktorý príde do bytia a existencie. Potom, ako všetky sentientné mysle dokončia tento proces, skolabovaným vonkajším prostrediam, v ich novej, preusporiadanej, prestavanej, prebudovanej, prekombinovanej a prerobenej forme Najvyšší uštedrí nové postrčenie. Pre také postrčenie Najvyšší využíva všetky spojené energie všetkých sentientných entít v kombinácii so Svojou Absolútnou Energiou, a dochádza k uskutočneniu sa nového cyklu Stvorenia, ktorý prevyšuje všetko, čo bolo a existovalo predtým.

Pozemskí vedci tento proces označujú za zrod a smrť vesmíru. Avšak nie sú schopní vidieť, čo sa dialo pred zrodom takého vesmíru, ani nevidia či nevedia, čo sa bude diať po tej takzvanej „smrti“ vesmíru.

V skutočnosti sa všetko odohráva a bude odohrávať od večnosti do večnosti podľa vyššie opísaného procesu.

12. Vyššie opísané princípy duchovnej metafyziky tvoria stav vecí v skutočnom a pravom Stvorení. Približne takýmto spôsobom sa tu všetko odohráva.

Avšak možno koncipovať či ponímať nejaké iné, dočasné a pomíňajúce sa anti-bytia a anti-existencie, ktoré sú úplne vytlačené či vymiestnené z pravého a skutočného Stvorenia a z jeho bytia a existencie. Genéza objavenia sa takej situácie bola opísaná v prvej kapitole tejto knihy.

Pre účely duchovnej metafyziky možno predpokladať, že Stvorenie je sprevádzané Vymiestnenými Zónami, ktoré sú súbežné so všetkými dimenziami a ich príslušnými vesmírmi, galaxiami, slnečnými sústavami a planétami.

Ako bolo uvedené predtým, tieto Zóny sú výsledkom uvedomovania si sentientných entít v celom Stvorení, že existuje slobodná voľba odmietnuť, poprieť alebo skresliť všetky duchovné princípy pozitívneho stavu a Najvyššieho. Pozitívny stav je pravým Stvorením. Také uvedomenie je dostatočné na to, aby dalo vznik objaveniu sa týchto Zón Vymiestnenia, kam vedľajšie produkty energií, ktoré sú neustále vytvárané zo stáleho uvedomovania si opozičnej alternatívy, ktorú

majú všetky sentientné entity, vypadávajú a zhlukujú sa do foriem anti-bytia a anti-existencie. Ich účelom je oponovať pravému bytiu a existencii. Tieto Zóny Vymiestnenia sú vo väčšine prípadov neobývané a bez akéhokoľvek sentientného života. Len ich veľmi malé oblasti sú aktivované v nich bývajúcimi pseudo-sentientnými entitami, ktoré bývali plne sentientné, no rozhodli sa experimentovať s tými Zónami sprítomnením a uskutočnením opozičnej alternatívy. V momente zahájenia tohto experimentu vypadli do týchto Zón Vymiestnenia a zorganizovali sa do pseudo-spoločností, ktoré si odvodzujú svoje „zákony“ a „princípy“, riadiace a ovládajúce toto anti-bytie a anti-existenciu.

Len obmedzený počet a rozmanitosť sentientných entít, v porovnaní s ich nekonečným počtom a rozmanitosťou, sa rozhodol svojou slobodnou voľbou a slobodnou vôľou stať sa súčasťou takého projektu.

Takže aj keď Zóny Vymiestnenia jestvujú súbežne s akýmkoľvek bytím a existenciou, vo väčšine prípadov sú neaktívne a neobývané. Len ich malá oblasť sa stáva aktívnym zvečňovateľom anti-bytia, anti-existencie a anti-života. Tieto aktivované Zóny Vymiestnenia možno nazvať negatívnym stavom, skladajúcim sa z anti-bytia a anti-existencie, ktoré sa stali skutočnými, pretože boli donútené stať sa skutočnými z vôle určitých sentientných entít.

Aktivované Zóny Vymiestnenia nemajú život samé od seba a samé osebe, ale žijú zo života ukradnutého z pravého Stvorenia a z jeho odpadkov. V tomto ohľade obyvateľov týchto Zón, ktorí oživujú tieto Zóny, možno plným právom nazvať parazitmi pravého života a jeho odpadkov, parazitmi situácie, ktorá im dodáva určité zdanie života, racionálnosti a sentiencie.

Ale pretože účelom týchto Zón je odporovať všetkému, čo je pravým životom a z pravého života, všetko, čo sa v týchto Zónach ukuje, má deštruktívnu, negatívnu, zlú a kataklizmatickú povahu. Využívajú život na to, aby ho zničili. Bytie a existenciu využívajú na to, aby bytie a existenciu zničili. Takže fakticky vlastnia len anti-život, anti-bytie a anti-existenciu a žijú z odpadkov pravého života, pravého bytia a existencie a z týchto odpadkov odvodzujú svoj pôvod. Ak by sa také odpadky neobjavili, nemali by žiadnu potravu a nápoje pre svoje prežitie.

13. Zóny Vymiestnenia sú pôvodcami všetkých negatívnych javov, udalostí a diania od momentu ich objavenia sa až po moment ich vymiznutia. Vnútri pravého Stvorenia nemôže nikdy vzniknúť nič negatívne či škodlivé. Z toho dôvodu nič negatívne, špatné, zlé či škodlivé nemá žiadny vplyv, dopad či význam pre pravé a skutočné Stvorenie. Všetko, čo sa udeje v týchto Zónach Vymiestnenia, sa ako echo rozlieha po všetkých Zónach, prostredníctvom a pomocou ich čiernych dier, ktoré možno považovať za ich negatívne centrá, cez ktoré sú vzájomne prepojené,

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

vo vzájomnom vzťahu a vzájomne závislé. Komunikácia prebieha podľa zákonov a princípov negatívnych súvzťažností: všetko pozitívne, čo je vyčítané z odpadkov pravého Stvorenia (pomocou princípu odmietnutia: odpadky a ich obsah sú odmietnuté v pravom Stvorení. A tak všetko, čo nie je v tom odmietnutom odpadkovom stave, je pozitívne a dobré, pretože je to ponechané a tvorivo včlenené do Stvorenia, a teda negatívny stav môže tomu oponovať), je okamžite zmenené na svoj opak a prehlásené za pravý princíp života. Takže všetko haraburdie, odpadky, smeti, zbytky a bezcennosti sú hodnotené ako ten najlepší tovar zo všetkého, pričom je to bezcenné a zbytočné pre zachovanie a funkciu skutočného života.

O tomto je vlastne obrátená či na hlavu postavená pozícia.

14. Pretože aktivované a obývané Zóny Vymiestnenia vznikli z relativistických podmienok, stavov a procesov stvorených sentientných entít, nemôžu mať večné trvanie v ich aktívnej a obývanej modalite. Aby jestvoval aktívny negatívny stav naveky, musí pochádzať z Absolútneho Zdroja — z Najvyššieho. Taká situácia nemôže nastať. Preto je stav a proces aktivácie a obývania Zón Vymiestnenia možný len v rámci jedného špecifického cyklu bytia a existencie. Keď už tento špecifický cyklus dospeje do svojho konca a nový cyklus bude pripravený k zahájeniu ako nástupca predchádzajúceho, všetky aktivované a obývané Zóny Vymiestnenia budú deaktivované a vyľudnené a negatívny stav bude vyplavený z mysli tých, ktorí ho predtým aktivovali.

V prechodnom stave Posledného Súdu budú všetci účastníci a zvečňovatelia negatívneho stavu — z ich slobodnej vôle a slobodnej voľby — oslobodení od a zbavení neznalosti, obmedzení, šialenstva, slepoty, patológie, nevedomých procesov a nereálnosti negatívneho stavu a budú im predstavené nové možnosti voľby z pravej reality a pravého života Stvorenia. Pretože v prechodnom stave je jedinec slobodný a nemôže byť kvôli objektívnosti ovplyvňovaný ničím negatívnym, čo je neslobodou, nikto si nebude chcieť zvoliť opäť aktiváciu negatívneho stavu.

Toto je jedným z dôvodov, prečo môže mať negatívny stav len obmedzené trvanie počas jedného špecifického cyklu bytia a existencie v Stvorení. Počas tohto cyklu negatívny stav splní účel svojej existencie, vyčerpá kompletne svoju užitočnosť a umožní zažitie života bez duchovnosti. Okrem toho, počas tohto cyklu negatívny stav odníma akúkoľvek slobodu a nezávislosť pri rozhodovanom procese všetkým tým, ktorí dobrovoľne súhlasili, že sa ho zúčastnia.

Významné, životne dôležité a rozhodujúce je uvedomiť si, že keď sentientné entity súhlasili, že sa slobodne budú podieľať na aktivácii negatívneho stavu v Zónach Vymiestnenia, súhlasili aj s tým a zvolili si svojou slobodnou vôľou aj

dve podstatné podmienky takej voľby: po prvé, že všetky spomienky na takú voľbu budú vymazané, ak bude nutné, tak po dobu trvania celého cyklu Stvorenia; po druhé, že budú oslobodení a zbavení negatívneho stavu niekedy počas trvania toho špecifického cyklu — cyklu, ktorý umožnil, aby bol z nejakých dôležitých duchovných dôvodov aktivovaný negatívny stav — alebo potom, ako tento špecifický cyklus naplní svoj úžitok a bude nahradený novým, vyšším cyklom.

Používajúc hrubé a nepresné pojmy ľudských časových kategórií, nikto v Stvorení a zo Stvorenia nesúhlasil alebo sa nepodujal dobrovoľne, že bude účastníkom v negatívnom stave dlhšie než jeden trilión rokov, čo je približne trvanie jedného cyklu Stvorenia. Samozrejme, to neznamená, že negatívny stav musí byť aktivovaný počas celého trvania tohto cyklu. Znamená to, že môže, ak si tak zvolia jeho účastníci. Keďže čas nemá v diskkrétnej modalite bytia a existencie žiadny význam, jeden trilión rokov môže byť subjektívne zhustený do jedného dňa alebo sa pocitovo rozťahnuť na večnosť, pokiaľ to bude nutné. (Na základe takej schopnosti a pocitu ľudia veria, že niekto musí byť v Peklách naveky, ako to naznačuje doslovný zmysel Biblie.) Avšak v objektívnej modalite bytia a existencie nikto nesúhlasil svojou slobodnou vôľou a slobodnou voľbou, že jeho pobyt v negatívnom stave prekročí jeden cyklus Stvorenia.

Keďže toto bolo pôvodnou voľbou, dohodou a vyhlásením všetkých účastníkov toho riskantného činu, je jasné, že negatívny stav nemôže existovať naveky, navždy. Jeho večné bytie a existencia, naveky, by boli porušením pôvodnej dohody, voľby a vyhlásenia. Najvyšší nemôže porušiť Svoju vlastnú zmluvu.

Samozrejme, kým nebolo poskytnuté toto zjavenie, nikto v Zónach Vymiestnenia nevedel o tejto situácii. Avšak aktivácia Zón Vymiestnenia dospieva teraz do svojho konca a nedávno bol zahájený proces postupnej totálnej likvidácie akýchkoľvek aktivít a osídlení týchto Zón. Toto je v súlade so sľubom, ktorý dal Najvyšší v počiatočnom kroku ich aktivácie.

Ako súčasť tohto procesu eliminácie sú Najvyšším poskytnuté zjavenia ohľadom rôznych záležitostí, týkajúcich sa tejto situácie, spolu s týmto zjavením o štruktúre a povahe Stvorenia, o pominuteľnosti aktivácie a obývania Zón Vymiestnenia a o princípoch pravej duchovnej metafyziky.

Na záver je nutné opätovne formulovať jeden z najdôležitejších a najzákladnejších princípov zo všetkých: všetko, čo je tu zjavené, je zjavené pre ľudí ako nasledovný krok vo vývoji Zeme. Je to ako prvý krok Nového Veku, ktorý je v procese zahájenia. Preto sú obsah a výklad tohto zjavenia obmedzené podľa stupňa chápania, aký je k dispozícii v rámci toho kroku. To znamená, že jestvuje vyššie chápanie tohto všetkého, ktoré nie je v tejto dobe alebo v tomto kroku k dispozícii. To bude zjavené na konci tohto kroku, pre nasledovný, vyšší krok,

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

keď budú ľudia schopní a pripravení pochopiť ho tým vyšším spôsobom. Avšak pre súčasnú dobu je momentálne zjavené poznanie dostatočné, správne, primerané a vyčerpávajúce. Čokoľvek navyše, než čo bolo doposiaľ zjavené, by bolo za súčasných podmienok duchovného stavu záležitosť ľudí mimo ich chápania, a preto by im to nedávalo žiadny zmysel.

To je všetko.

KAPITOLA ŠTVRTÁ

ĽUDSKÁ VÔĽA A ÚMYSLY A ICH VIACNÁSOBNÁ REINKARNÁCIA

10-11 október 1982

Dnes bolo prijaté nasledovné zjavenie o tejto záležitosti.

Je čas trochu rozvinúť koncept ľudskej vôle, úmyslov a ich viacnásobnej reinkarnácie. Súčasný duchovný stav a proces niektorých ľudí je taký, že umožňuje, aby boli zjavené a vysvetlené isté detaily tejto záležitosti.

Do tohto momentu bolo zjavené, že to, čo ľudia na Zemi považujú za doslovnú alebo fyzickú reinkarnáciu, je fakticky reinkarnáciou ich vôle a úmyslov, a nie fyzickou reinkarnáciou ich ducha a individualizovanej osobnosti.

Proces takej reinkarnácie je zložitý. Pre niekoho, kto je inkarnovaný do Zóny Vymiestnenia, ktorá je riadená negatívnym stavom a nevedomosťou, nie je jednoduché pochopiť ho.

Ale v súčasnosti možno na túto záležitosť vrhnúť trochu svetla kvôli faktu, že určití ľudia na Zemi sú duchovne pripravení prijať a inkorporovať toto poznanie do svojho života v záujme ich duchovného prospechu.

Kvôli správne pochopeniu tohto procesu je najskôr nutné pojednať o pojmoch ľudská vôľa a úmysly.

Každý, kto je sentientný, bez ohľadu na jeho stav a položenie, pozostáva z istých aspektov, ktoré ho robia tým, čím je. Prvým krokom pri získavaní akéhokoľvek takého aspektu je objavenie sa idey špecifického a konkrétneho jedinca, jedinečnej sentientnej entity, v tomto prípade ľudskej bytosti, v Univerzálnom Myšlienkovom Procese. Univerzálny Myšlienkový Proces je neustálym a nepretržitým stavom generovania tvorivých ideí, myšlienok, konceptov, predstáv, kategórií, a nosičov rôznych prvkov a ich konglomerátov — nadeľujúc ich životom, aby mohli niesť a odzrkadľovať určité jedinečné aspekty Absolútnej Povahy Najvyššieho. Keďže účelom Stvorenia (ako bolo konštatované v kapitole „Princípy duchovnej metafyziky“) je viac a viac sa približovať Absolútnej Povahe Najvyššieho, spôsob, ako možno tento účel večne aktualizovať a uskutočňovať, je produkovanie nekonečného počtu a rozmanitosti ideí konkrétnych nositeľov každého aspektu Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho a obdarenie ich vedomým, jedinečným a individuálnym životom. Tento vedomý, jedinečný a individualizovaný život sa stáva sebauvedomelým odzrkadľovateľom

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

a nositeľom toho špecifického a jedinečného aspektu Absolútnej Prirodzenosti či Povahy Najvyššieho.

Z toho dôvodu Univerzálny Myšlienkový Proces pochádza z Absolútneho Myšlienkového Procesu Najvyššieho a je s ním priamo spojený. Najvyšší pozvoľna a postupne obdarúva a uvoľňuje do Univerzálného Myšlienkového Procesu poznanie obsahu rôznych aspektov Svojej Absolútnej Prirodzenosti. Také poznanie je následne využité Univerzálnym Myšlienkovým Procesom na produkciu ideí a predstáv konkrétnej manifestácie, aktualizácie, uskutočnenia a zhutňovania tohto poznania do veľmi špecifického a jedinečného kontajnera alebo nádoby. Pretože taký kontajner alebo nádoba je obdarená sebauvedomením a sentienciou, stáva sa jedinečnou sentientnou entitou alebo ľudskou bytosťou.

Poznanie obsahu a povahy každého jednotlivého aspektu Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho odzrkadľuje a obsahuje v sebe všetky princípy, zákony a kategórie celej Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Jedným z princíпов tejto Prirodzenosti je, že Absolútny Stav a Kondícia Bytia a Existencie Najvyššieho nemôžu byť na nič a na nikoho obmedzené alebo ohraničené. Význam a obsah slova „absolútny“ znamená, medziiným, totálnu a kompletnú slobodu a nezávislosť každej situácie, stavu, procesu a kondície. V skutočnosti znamená, jednoducho a zrejme, že každá existujúca situácia, stav, proces, kondícia či čokoľvek, čo kto má, sa môže objaviť len kvôli tomuto Absolútne Slobodnému a Nezávislému Bytiu a Existencii, ktoré nie sú nijakým spôsobom ohraničené alebo obmedzené žiadnou takou situáciou, kondíciou, stavom a procesom. Akékoľvek ohraničenie a obmedzenie by jednoducho znamenalo, že nie sú absolútne.

Takže keď je Univerzálnemu Myšlienkovému Procesu uvoľnené a nadelené akékoľvek poznanie obsahu špecifického a jedinečného aspektu Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, je uvoľnené s obsahovaním samého prvého a najdôležitejšieho princípu jeho slobody a nezávislosti od akejkoľvek situácie, stavu, kondície a procesu. Z toho dôvodu Univerzálny Myšlienkový Proces, vo svojom tvorivom úsilí, môže pôsobiť len na tomto princípe slobody a nezávislosti. V praktickom zmysle to znamená, že keď Univerzálny Myšlienkový Proces generuje ideu nádoby pre obsiahnutie poznania obsahu ktoréhokoľvek aspektu Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, musí tak robiť v slobode a nezávislosti, s dotazom na každú vygenerovanú ideu, cez ideu takého dotazu, či si tá idea slobodne a nezávisle volí byť a existovať alebo byť vygenerovaná. Stav tohto procesu možno ponímať ako najprvší dôležitý krok k získaniu vôle a úmyslu. Pred objavením sa nejakej idey nejakého špecifického a jedinečného aspektu, pre jej obdarenie špecifickým a jedinečným životom a vonkajšou formou, je táto idea dotázaná zo slobodného a nezávislého bytia a existencie Absolútneho Myšlienkového Procesu Najvyššieho, či chce byť slobodne a nezávisle vygenerovaná do bytia a existencie. Idea odpovede tej idey je prvým, centrálnym

zárodkom jej slobodnej vôle. Zvažovanie — tou ideou — účelu svojho generovania, z jej vlastnej slobody a nezávislosti, znamená jej prvý úmyselný akt, cez ideu úmyslu z jej idey slobodnej vôle. Predtým, než dôjde k akémukoľvek zvažovaniu, slobodná vôľa musí nadobudnúť úmysel pre také zvažovanie. Bez úmyslu zvažovať by nedošlo k žiadnemu zvažovaniu.

Či už idea generovania do jej bytia a existencie, vo forme špecifickej a jedinečnej sentientnej entity alebo ľudskej bytosti, súhlasí alebo nesúhlasí so svojím generovaním za takým účelom, takým aktom táto idea potvrdzuje svoju vlastnú slobodnú vôľu, nezávislosť, slobodu a úmysel. V momente takého potvrdenia táto idea získa sebauvedomenie ako idea svojej slobodnej vôle. Tak sa tá idea objaví vo svojom bytí a existencii. Len čo sa objaví, je jej predstavená idea jej postúpenia. V tomto stave je idea postúpenia slobodne a nezávisle zvážená predtým sa objaviacou ideou. Proces zvažovania v tomto štádiu dáva ďalej impulz k ustanoveniu úmyslu postúpiť alebo nepostúpiť. Ak je nejakou náhodou úmyslom nepostúpiť, táto idea zostáva v Absolútnom Myšlienkovom Procese Najvyššieho ako potencialita pre bytie a existenciu. Všeobecná energia jej objavenia sa je Najvyšším využitá na všeobecné tvorivé účely. Ak je úmyslom postúpiť, do stredu záujmu sa dostáva nasledovné štádium tohto procesu — stať sa konkrétnou manifestáciou tej idey. Toto státie sa nemôže začať, kým nie je zo slobodnej vôle bytia a existencie idey učená vedomá voľba postúpiť do svojho nastatia.

Takže od úplne prvého kroku objavenia sa akejkolvek idey až po poslednú fázu jej manifestácie v konkrétnej, jedinečnej a špecifickej sentientnej entite alebo ľudskej bytosti tá idea pôsobí na báze svojej slobodnej vôle a slobodnej voľby. Schopnosť robiť to je samotným životom tej idey. Keďže konečným zdrojom akejkolvek takej idey je Absolútny Myšlienkový Proces Najvyššieho, Ktorého/Ktorej Absolútna Prirodzenosť je Absolútne Slobodná a Nezávislá, tá idea v sebe nesie všetky vlastnosti svojho Pôvodcu a nijakým spôsobom sa nemôže od Neho /Nej líšiť. Takže každá idea je v akejkolvek svojej forme a obsahu slobodná a nezávislá.

Z tejto úvodnej podmienky možno dospieť k nasledovnej definícii ľudskej vôle a úmyslu.

Ľudská vôľa je centrálnym zárodkom alebo jadrom jedinečne odlišenej a individualizovanej sentientnej životnej formy z Najvyššieho, jadrom, ktoré stále a nepretržite generuje uvedomenie si slobody nezávislého vykonávania volieb a ktoré dáva impulz k transformácii takého uvedomenia na slobodné akty.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Úmysly sú motivačnými faktormi ľudskej vôle, z Najvyššieho, pre premenu uvedomenia si slobody nezávislého vykonávania volieb na slobodné akty.

Keďže vôľa je centrálnym jadrom obsahu všetkého sentientného života a všetkých jeho foriem, je jasné, že akýkoľvek život vôbec je udržiavaný a možný len slobodnou vôľou. Vôľa byť a existovať činí bytie a existenciu skutočnými. Takže život v akejkolvek forme, kondícii, stave, situácii a procese môže byť udržaný len slobodnou vôľou sentientných entít byť a existovať. Na druhej strane, slobodná vôľa sentientných entít, ktorá je samotným ich životom, môže byť zachovaná len Absolútnou Slobodnou Vôľou Najvyššieho byť a existovať absolútne. Toto je vlastnou povahou života a toto je Absolútnou Povahou Absolútneho Života — Najvyššieho.

Obsahom a povahou vôle samotnej je jej úmysel byť a existovať vždy mimo akejkolvek situácie, kondície, stavu, procesu, času a miesta. Z toho dôvodu životom vôle je jej úmysel byť a existovať na celú večnosť. Bytie a existencia večnosti pochádza z tohto úmyslu vôle. Bez takého úmyslu by žiadna vôľa nemohla byť aktivovaná.

Toto sú všeobecné princípy vôle a jej úmyslov. Z nich vychádzajú a z nich sú generované všetky jednotlivosti a špecifiká akejkolvek sentientnej vôle a jej úmyslov.

Keďže vôľa a úmysly sentencie hrajú takú ústrednú rolu v štruktúre a povahe života, možno usúdiť, že celé Stvorenie a všetky jeho formy, stupne a kroky sú držané pospolu vo funkčnom celku, vo všetkých jeho častiach takou sentientnou vôľou a jej úmyslami robiť to. Všetky dimenzie a ich príslušné vesmíry, galaxie, slnečné sústavy, planéty a telesá sú udržiavané vo funkčnej súdržnosti, vyváženosti a rovnováhe vôľou sentientných myslí a ich úmyslami, z Absolútnej Sentientnej Mysle a Jej Absolútnych Úmyslov.

V metafyzickom zmysle možno koncipovať existenciu a bytie Absolútnej Slobodnej Vôle a jej Absolútnych Úmyslov v Najvyššom ako stav, z ktorého pochádzajú všetky slobodné vôle a úmysly všetkých sentientných entít v bytí a existencii. Takže možno postulovať bytie a existenciu — z tohto Absolútneho Zdroja — globálnej slobodnej vôle a jej úmyslov pre celé Stvorenie ako jednu kompletnú sentientnú entitu; pre jednu dimenziu; pre jeden vesmír, pre jednu galaxiu; pre jednu slnečnú sústavu; pre jedno ľudstvo; pre jeden národ; pre jednu spoločnosť; pre jednu skupinu a pre jednu jediná sentientnú entitu. V jednotlivostiach, jedinečnostiach a špecifikách, ako aj v ich jednote, držia celé Stvorenie a všetky jeho časti vo funkčnej, vyváženej a súdržnej modalite.

Pretože každá jedna sentientná entita je predĺžením a procesom jedného špecifického a jedinečného aspektu Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, vôľa a úmysly takej sentientnej entity majú podstatný a životne dôležitý význam pre správne fungovanie celého Stvorenia a všetkých jeho častí. Ide tu o to, že nikto iný nemôže či nesmie byť nositeľom a odzrkadľovateľom takého špecifického a jedinečného aspektu Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, ale len tá špecifická sentientná entita, ktorá svojou slobodnou voľou a voľbou — a s takým úmyslom — súhlasila, že bude večným nositeľom a odzrkadľovateľom takého aspektu.

Život Stvorenia a všetkých jeho častí a jednotlivostí je závislý od všetkých aspektov Prirodzenosti Najvyššieho v ich celistvosti. Takže je závislý od vôle a úmyslu každej sentientnej entity byť reprezentantom a konkrétnym zobrazovateľom každého špecifického aspektu za účelom udržiavania a stáleho a nepretržitého rozvíjania života celého Stvorenia a všetkých jeho častí a jednotlivostí.

Takže vôľa byť a existovať, s úmyslom tej vôle nieť a manifestovať taký aspekt Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, je bázou a základom, na ktorom stojí celé Stvorenie so všetkými jeho globálnosťami, všeobecnosťami, lokálnosťami a jednotlivosťami.

Len čo sa akákoľvek sentientná entita vo svojom počiatocnom štádiu ako idea rozhodne zo svojej slobodnej vôle mať taký úmysel, je po prvýkrát inkarnovaná do špecifického stavu, polozenia, miesta či času v Stvorení. Z tej pozície tá sentientná entita zo svojej slobodnej vôle a z jej úmyslu byť a existovať participuje svojou špecifickosťou a jedinečnosťou na udržiavaní a vytváraní životného podporného systému v oblasti, ku ktorej sa priradila. Tá oblasť, v tomto konkrétnom prípade tá planéta a všetky sentientné entity, ktoré obývajú tú planétu, sú večne závislé od ich vzájomnej vôle a úmyslu byť a existovať. Nikto nevlastní špecifickosť a jedinečnosť funkcie iných. Špecifická vôľa a úmysel každého jednotlivca, ktorá podporuje život vo všetkých všeobecných vôľach a úmysloch, musí byť takým či onakým spôsobom neustále prítomná v tej pozícii až do konca jedného cyklu Stvorenia.

Prítomnosť takej špecifickej vôle a úmyslu nejakej sentientnej entity nijakým spôsobom neznamená alebo si nevyžaduje, aby tá sentientná entita bola v celistvosti svojho bytia a existencie neustále prítomná aj fyzicky v tej jednej pozícii až do konca jedného cyklu Stvorenia. Táto situácia by bola porušením slobodnej vôle a úmyslu tej sentientnej entity nieť konkrétne a reprezentovať daný aspekt Absolútnej Prirodzenosti všetkým stavom, podmienkam, miestam, časom a situáciám.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Dôležitým princípom je tu uvedomiť si, že tá sentientná entita prijíma svojou slobodnou vôľou, že splní určité poslanie na určitom mieste či v určitom stave. V momente prijatia takého poslania všetky úmysly sentientných entít sú zameriavané na splnenie toho poslania. Vo všeobecnom zmysle poslaním každej sentientnej entity je manifestovať plne a kompletne ten jeden aspekt Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho na jednom určitom mieste či stave. Po tom, ako je tento aspekt plne a kompletne manifestovaný, takou prítomnosťou tej sentientnej entity na tom mieste či stave, tá sentientná entita postúpi na ďalšie miesto či do ďalšieho stavu, aby sa uskutočnila manifestácia toho aspektu **inde** či **v inom čase** v Stvorení.

Ďalším dôležitým dôvodom, prečo sentientná entita musí postúpiť z jedného miesta na iné, z jedného stavu do iného, je individualizovaný večný duchovný pokrok. Súc v relatívnom položení, sentientná entita nemôže manifestovať jeden aspekt Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho v absolútnom zmysle. Sentientná entita je v tomto ohľade limitovaná svojou vlastnou relativitou a obmedzeniami miesta či stavu, v ktorom je inkarnovaná v každom danom momente svojho večného trvania. To miesto či stav by nedovolili uviesť do činnosti žiadny obsah neseného aspektu, ktorý by bol väčší či hlbší, než sú schopné to miesto či stav zvládnuť alebo než na aký sú vybavené. Každý stav, miesto, situácia, stupeň, krok a položení v Stvorení sú vybavené tak, aby pojali a umožňovali aktivovať toľko, na koľko bol konkrétny aspekt konštruovaný a koľko potrebuje z hľadiska svojej vitálnej funkcie. Nemôžu pojať alebo uviesť do činnosti viac než to. Avšak bolo by nefunkčné a kontraproduktívne, ak by mali menej, než sú ich potenciály.

Preto keď sentientná entita manifestuje nejaký špecifický prvok aspektu tej Absolútnej Prirodzenosti, vzťahujúci sa na podmienky tej situácie, musí prejsť na vyššiu úroveň manifestácie toho aspektu v súlade so zákonmi a princípmi večného duchovného pokroku. Keďže predošlé miesto alebo stav manifestácie tej sentientnej entity nie sú schopné svojou povahou a funkciou spustiť alebo pojať žiadne vyššie manifestácie takého aspektu, než na aké sú vybavené, žiadna sentientná entita nemôže mať žiadnu túžbu alebo úmysel zo svojej slobodnej vôle sa fyzicky reinkarnovať na to isté miesto, do toho istého stavu, situácie či stupňa. Ak by také niečo bolo možné, znamenalo by to okamžitú večnú smrť takej sentientnej entity. Akýkoľvek život je v sentientnej entite udržiavaný vôľou a úmyslom večne duchovne napredovať a manifestovať taký aspekt, ktorý je reprezentáciou Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Život plynie do tej sentientnej entity z Najvyššieho pomocou a prostredníctvom procesu vyčerpania jedného prvku takého reprezentatívneho aspektu. Len čo ten prvok vyčerpá svoje životné energie, týkajúce sa miesta alebo stavu jednej špecifickej inkarnácie, nemôže už poskytnúť viac života tej sentientnej entite v tej konkrétnej vonkajšej forme a mieste. Z toho dôvodu musí tá sentientná entita aktivovať iný prvok toho aspektu, ktorý by jej poskytol nepretržitý tok života. Ak by sa tá sentientná entita pokúsila reinkarnovať sa plne a kompletne vo svojej celistvosti do svojej predošlej

inkarnácie, nebola by schopná nájsť žiadne spúšťacie prostriedky pre tento proces, pretože tie by boli kompletne vyčerpané v predošlej inkarnácii. Preto by sa tam nedokázala uchytiť. Opakované pokusy urobiť to by v tej sentientnej entite udusili akýkoľvek život, a ten špecifický život by musel byť odčerpaný do svojho Absolútneho Zdroja bez manifestácie jeho formy.

Z toho dôvodu nie je možná žiadna fyzická, osobná, totálna a kompletná reinkarnácia jednej sentientnej entity v jej duchu, duši a tele do toho istého stupňa.

Hlavnou dilemou tu však je, že žiadne miesto, stav, polozenie, situácia, atď., nemôže prežiť bez neustálej vnútornej prítomnosti toho špecifického reprezentatívneho aspektu, ktorým je tá konkrétna sentientná entita a ktorý predstavuje. Na druhej strane, ani tá sentientná entita by nemohla prežiť neustálu prítomnosť v tej jednej situácii, mieste či stave, ak by mala byť nútená zas a znova sa tam vracat'.

Táto dilema či paradox sú zdanlivé. Javia sa tak len z hľadiska vonkajšej mysle. Vonkajšia myseľ je obmedzená vo svojom ponímaní všetkého priestorovo-časovými kategóriami fyzického kontinua, z ktorých je vybudovaná. Správne chápanie akýchkoľvek pojmov je ešte viac obmedzené a ohraničené u tých, ktorí sú momentálne polapení zo svojej slobodnej vôle a voľby v Zónach Vymiestnenia, kde je aktivovaný negatívny stav a kde vládne pomocou princípov neznalosti a skreslenia. Z tejto ohraničujúcej, obmedzujúcej, ignorujúcej a skresľujúcej pozície pochádzajú niektoré klamné predstavy doslovnej, fyzickej a konkrétnej reinkarnácie celej sentientnej entity.

V realite pravého Stvorenia sentientná myseľ, čo sa týka jej vôle a úmyslu, nie je ohraničená, obmedzená či podriadená zákonom a princípom priestorovo-časového kontinua. Preto môže byť každá sentientná entita prítomná simultánne a synchronne na každom mieste, stave, položení či situácii v Stvorení, svojou vôľou a úmyslom, bez nutnosti byť tam prítomná vo svojej fyzickej celistvosti. Keďže vôľa a jej úmysly obsahujú a odzrkadľujú celistvosť tej sentientnej entity, tou vôľou a jej úmyslom je tam tá sentientná entita prítomná vo svojej celistvosti.

Reprezentatívny aspekt Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, ktorý sa nesie a odzrkadľuje vo vôli a úmysloch tej konkrétnej sentientnej entity a jej špecifických prvkoch, ktoré sú potrebné pre udržanie a zachovanie života na nejakom konkrétnom mieste, stave, položení či situácii v Stvorení, zostáva a je tam ponechaný. Tento špecifický obsah vôle a jej úmyslu tá sentientná entita po sebe zanechá. Ten konkrétny, špecifický obsah jej vôle sa týka špecifickosti reprezentatívneho aspektu, týkajúceho sa špecifickosti tej situácie, miesta, stavu či polozenia. Pre tú konkrétnu sentientnú entitu ten špecifický aspekt obsahu reprezentácie v tej konkrétnej situácii z hľadiska tej sentientnej entity naplnil svoj

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

úžitok. Tá sentientná entita slobodne a úmyselne zanecháva po sebe ten špecifický aspekt, aby si s ním zachovala spojenie za účelom udržania vzájomného prepojenia všetkých v celom Stvorení.

Z hľadiska tej situácie, miesta, stavu či podmienok, situácie, ktorá má svoju vlastnú globálnu a špecifickú vôľu a úmysel, zanechaný špecifický aspekt vôle a úmyslu tej sentientnej entity je dostatočný na to, aby bola ponímaná tak, akoby tá sentientná entita nikdy neodišla.

Keďže princíp celistvosti hovorí, že každá časť celku obsahuje v sebe celok v jeho súhrne, aspekt vôle a úmyslu, ktorý po sebe zanechala tá sentientná entita, obsahuje celistvú prítomnosť tej sentientnej entity, ktorá (tá entita) nie je nijakým spôsobom viazaná priestorovo-časovými zákonmi a princípmi.

Kvôli lepšiemu pochopeniu tohto procesu a všetkého, čo sa ho týka, by bolo užitočné pozrieť sa naň v nasledovných bodoch:

1. Ľudská vôľa je jadrom sentientného života ako jeho hnacia sila a motivácia pre bytie a existenciu. Všetky úmysly tejto vôle sú zameriavané na bytie a existenciu života vo všeobecnosti, a zvlášť života jednotlivca. Toto je zjednocujúcim princípom všetkých jednotlivých vôlí a ich úmyslov byť a existovať. Takýto zjednocujúci princíp udržiava kontakt, spojenie a vzťah všetkých takých vôlí a úmyslov. Preto všetky vôle v Stvorení a ich úmysly sú navzájom prepojené, vo vzájomnom vzťahu a vzájomne závislé. Takým obsahom a úmyslom sú prítomné v sebe navzájom bez nutnosti byť prítomné na každom mieste či stave vo fyzickej-vonkajšej forme. V tomto ohľade to možno ponímať tak, že vôľa a jej úmysly každej jednotlivcej sentientnej entity byť a existovať je priamo spojená s vôľou a úmyslom jednej skupiny, jedného národa, sentientných entít celej planéty, celej slnečnej sústavy, celej galaxie, celého vesmíru, celej dimenzie, a s vôľou celého Stvorenia.

Cez takú vzájomne prepojenú a vzájomne súvisiacu prirodzenosť je špecifický obsah jedincovej vôle a jej úmyslov prítomný **všade** a **v každom čase**, bez ohľadu na jeho momentálnu fyzickú-vonkajšiu prítomnosť na každom jednotlivom mieste, čase či stave.

Takže pre každého by bolo nadbytočné a kontraproduktívne, aby bol fyzicky-navonok prítomný dvakrát či viackrát na tom istom mieste, stupni či situácii. Taká možnosť je v rozpore s pravým obsahom slobodnej vôle a jej úmyslu byť a existovať.

Obsah a význam termínov „byť“ a „existovať“ je dynamický, znamenajúc nepretržité progresívne plynutie. Akýkoľvek opakovaný spôsob, nech by bol hocijaký, znamená regresiu, a preto nie je z pravého bytia a existencie.

2. Globálna vôľa a jej úmysly, pokiaľ ide o celé Stvorenie, vzniká, pochádza, je vo vzťahu a je priamo spojená s Absolútnou Vôľou Najvyššieho a jej Absolútnymi Úmyslami. Z dôvodu vzájomnej a priamej prepojenosti, vzájomného vzťahu a vzájomnej závislosti všetkých singulárnych, lokálnych a globálnych vôlí a ich úmyslov, vo vzťahu k jednej centrálnej vôli a jej úmyslom, týkajúcej sa celého Stvorenia, každý je vo svojej vôli a úmysloch spojený, vo vzťahu a závislý na Absolútnej Vôli Najvyššieho a jej Absolútnych Úmysloch.

V takom vzťahu a spojení je večná prítomnosť Najvyššieho, keďže všetky vôle byť a existovať, so všetkými ich úmyslami udržiavať bytia a existencie, pramena z Absolútnej Vôle a Úmyslov Najvyššieho udržiavať bytia a existencie do večnosti. Takže Najvyšší je večne prítomný v jedincovej vôli a úmysloch byť a existovať ako vo Svojom vlastnom Bytí.

Keďže Najvyšší je rovnaký vo všetkých vôľach a úmysloch, vôľa byť a existovať a úmysel udržiavať to bytie a existenciu do večnosti sú vo svojej esencii a substancii pozitívne a dobré.

Dobrota a pozitívnosť takej situácie sa tiahne celým nekonečným počtom a rozmanitosťou sentientných aktivít, ktoré predstavujú každý jednotlivý prvok takej vôle a jej úmyslov.

Absolútna Povaha prvku, reprezentovaného sentientnou entitou a v sentientnej entite, je uvoľňovaná v postupných krokoch. Každý postupný krok si vyžaduje odpovedajúcu priaznivú situáciu pre svoje uskutočnenie sa. Keď sa uskutoční, do bytia a existencie prichádza nasledovný krok, uvoľňujúc iný aspekt obsahu toho prvku. Tento krok si zas vyžaduje vo všetkých ohľadoch výlučne a vo svojej celistvosti iný stupeň a úroveň manifestácie. Preto by bolo nemožné, aby sa ten krok uskutočnil, ak by došlo k fyzickej-vonkajšej reinkarnácii tej istej sentientnej entity do toho istého stupňa bytia a existencie.

Avšak predošlý krok aspektu toho prvku zostáva obsiahnutý v globálnej vôli toho stupňa a v jej úmysloch udržiavať v tom stupni všetky aspekty všetkých prvkov v ich bytí a existencii. Keďže v takej globálnej prítomnosti je tiež prítomnosť všetkých singularít a Najvyššieho, pre zachovanie tej prítomnosti v tom konkrétnom stupni až do konca jeho progresívneho cyklu nie je nutná potreba fyzickej reinkarnácie.

3. Jestvuje stála vzájomná prepojenosť a vzájomný vzťah všetkých postupných krokov takých prvkov a ich príslušných aspektov, takže každý predošlý krok je bázou a základom, na ktorom je vybudovaný nasledovný krok. Keďže táto báza a základ je aktívnym procesom, musí byť neustále udržiavaný prítomnosťou sentientných entít. Ako zdôraznili princípy duchovnej metafyziky,

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

bytie a existencia celého Stvorenia sú závislé na bytí a existencii sentientných myslí. Preto sú bytie a existencia bázy a základu každého postupného kroku závislé na prítomnosti sentientných entít.

Z toho dôvodu sú z Absolútneho Myšlienkového Procesu Najvyššieho, cez Univerzálny Myšlienkový proces, za týmto špeciálnym účelom nepretržite generované špecifické idey. Také špeciálne idey sa stávajú sentientnými entitami, ktoré sa zo svojej vlastnej slobodnej vôle a úmyslov inkarnujú do tej bázy a základu, aby udržiavali jeho funkciu, aby mohol večne trvať duchovný pokrok. Ale pretože každá idea v Absolútnom Myšlienkovom Procese je sama osebe a ako taká progresívneho charakteru, nemôže zostať v tom položení naveky. Taká situácia je v Stvorení nemysliteľná. Z toho dôvodu po tom, ako tá idea odslúžila svoj čas v tej konkrétnej funkcii, postupuje k nasledovnému kroku, a tak to pokračuje stále až do večnosti. Počas svojej prítomnosti v takej situácii alebo mieste každá sentientná entita po sebe zanecháva kompletne stopy svojej vôle a úmyslov, aby udržala funkčnými bytie a existenciu každého postupného kroku. Tento krok slúži ako báza a základ pre nasledovný postupný krok. Toto pokračuje až do konca jedného cyklu Stvorenia.

Sentientná entita, ktorá strieda predošlú sentientnú entitu, zo svojej slobodnej vôle a úmyslov dedí za tým istým univerzálnym účelom všetky vôle a úmysly všetkých sentientných entít, ktoré sa zúčastnili fyzicky toho kroku.

Čím viac sa dediacia sentientná entita stotožní svojou vlastnou vôľou a úmyslom s vôľou a úmyslami všetkých ostatných, tým viac sa im bude podobať. Stupeň, rámec, rozsah a intenzita takého stotožnenia sa určuje kompletnosť a plnosť takého podobania sa.

Dobрым príkladom takého stotožnenia sa je rozhodnutie riadiť sa vôľou Božou na Zemi. Vôľou Ježiša Krista je priniesť spásu každému, kto je v negatívnom stave. S takým úmyslom Jeho/Jej poslania na Zemi zanechal za Sebou Svoju vôľu a úmysel spasiť každého z negatívneho stavu. Teda každý, kto sa následne inkarnuje do línie založenej Ježišom Kristom, zo svojej vlastnej vôle a úmyslu zdedí Vôľu a Úmysel Ježiša Krista spasiť každého z negatívneho stavu. Samozrejme, v takej vôli a úmysle je Ježiš Kristus večne prítomný. Preto ľudia tejto povahy sú zaslúžene nazývaní synmi/dcérami Božími, ako je Sám Ježiš Kristus príležitostne nazývaný takými menami ako Syn Boží, alebo Syn Človeka (medzi mnohým iným, za účelom ilustrácie tohto princípu).

Intenzita, rámec, rozsah a stupeň stotožnenia sa týchto ľudí s vôľou a úmyslom Ježiša Krista určuje, nakoľko sú **ako a podobní** Ježišovi Kristovi. Čím intenzívnejšie, rozsiahlejšie a hlbšie stotožnenie sa s takou vôľou a úmyslom, tým

viac sú ako a podobní Ježišovi Kristovi a tým väčšia je prítomnosť Ježiša Krista v nich.

Určení ľudia sú schopní dosiahnuť takmer totálne stotožnenie sa s takou vôľou a úmyslom Ježiša Krista, umožniac tak Ježišovi Kristovi, aby bol v nich prítomný viac než v niekom inom, kto je menej stotožnený s takou situáciou. Takí ľudia sa stávajú svojim životným štýlom, vôľou, úmyslom, skúsenosťou, postojom, správaním, a dokonca svojim zjavom skutočne podobnými Ježišovi Kristovi, takže si niekto myslí, že je to Sám/Sama reinkarnovaný Ježiš Kristus. V duchovnom zmysle, tou vôľou a úmyslom, je to Ježiš Kristus. To však neznamená, že sa Ježiš Kristus reinkaroval fyzicky, ako si to myslia mnohí ľudia. Progresívna modalita vôle a úmyslu Ježiša Krista spasit' každého z negatívneho stavu nemôže obsahovať mnohopočetnú, ohraničujúcu a obmedzujúcu fyzickú reinkarnáciu do toho istého stupňa, pretože by to porušovalo základný princíp slobody a nezávislosti každého napredovať v krokoch. Znamenalo by to tiež, že Ježiš Kristus nebol schopný dosiahnuť, čo sa od Neho/Nej očakávalo, keď bol fyzicky na Zemi. To je totálnou nemožnosťou. Preto by návrat k tomu istému kroku a stupňu zrušil účinok predošlej inkarnácie a duchovne by uvrhol celé Stvorenie späť do doby kamennej, obrazne povedané. Toto by nebolo spasením, ale ďalším, hlbším uvrhnutím do otroctva negatívneho stavu. Vôľa a Úmysel Ježiša Krista zostávajú a sú funkčné v každom, kto prijme Jeho/Jej dedičstvo a Jeho/Jej Vôľu a Úmysel. To neznamená, že Ježiš Kristus sa nemôže objaviť osobne na tejto Zemi. Avšak také objavenie sa si už viac nevyžaduje Jeho/Jej fyzické narodenie sa, nakoľko fyzické narodenia sa už bolo raz zažitá a už splnilo svoj účel. To by bolo opakujúce sa, kontraproduktívne, ohraničujúce, obmedzujúce a spiatočnicke. Taká situácia je v rozpore s Prirodzenosťou a Vôľou Najvyššieho.

Tento príklad teda možno považovať za analógiu toho, ako sa ľudia inkarnujú do vôle a úmyslu niekoho iného a ako sa stávajú jemu podobnými do takej miery, stupňa, rámca a intenzity, do akej stotožnia svoju vôľu a úmysel s vôľou a úmyslom osoby, ktorá sa inkarovala do toho kroku predtým. Cez takú vzájomnú prepojenosť a vzájomný vzťah vôlí a ich úmyslov je každý vždy prítomný v tej príslušnej situácii bez regresívnej nutnosti byť tam opäť inkarnovaný ohraničujúcim a obmedzujúcim fyzickým spôsobom cez fyzické opätovné narodenie sa.

4. Vzájomná prepojenosť a vzájomný vzťah všetkých vôlí a ich úmyslov sleduje určitú priamu a kruhovo-špirálovú líniu na spôsob Poriadku Stvorenia — od najvnútornejšieho po najvonkajšie a od najvyššieho po najnižšie. Toto je hierarchia duchovného usporiadania.

V praktickom zmysle to znamená, že každá jednotlivá sentientná entita, ktorá zaujíma svojou vôľou a úmyslom najvonkajšiu oblasť Stvorenia a najposlednejšiu

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

úroveň jeho poznania a obsahu, je priamo spojená so všetkými svojimi náprotivkami postupne v intermediárnej úrovni; cez intermediárnu úroveň v duchovnej úrovni; a cez duchovnú úroveň s Najvyšším. Sú na tej istej línii určitého aspektu vôle a úmyslu, ktorý je nimi manifestovaný, aktualizovaný a realizovaný týmto postupným spôsobom.

V konkrétnej situácii možno toto usporiadanie ponímať ako existenciu duchovných radcov. Duchovní radcovia a tí, ktorým títo radia, majú tie isté náklonnosti vo svojich vôľach a úmysloch v celom rozsahu až po konečný, rýdži a Absolútny Zdroj v Najvyššom. Z toho dôvodu je každému pridelených mnoho duchovných radcov, s jedným najvyšším radcom, ktorým je Samotný/Samotná Najvyšší, aby udržiavali tok všetkých úrovní a stupňov Absolútneho Aspektu Vôle a Úmyslov, v ich jednote, jednotnosti a harmónii, spolu s jednotou, jednotnosťou a harmóniou všetkých vôlí a úmyslov a súhrnov všetkých ich aspektov. Pretože všetci duchovní radcovia sú prítomní v jedincovom bytí a existencii, zdieľajú všetky svoje vôle, úmysly a náklonnosti s jedincom, ktorému radia. Rozsah, stupeň, intenzita a stotožnenie sa toho, komu sa radí, s vôľou, úmyslami a náklonnosťami jeho radcov, činí dotyčného akoby jedným z nich. Takým spôsobom spojenia sú všetci duchovní radcovia neustále prítomní v stupni, v ktorom je ten, komu radia, momentálne inkarnovaný, bez toho, aby sa potrebovali inkarnovať osobne do ohraničujúceho a obmedzujúceho fyzického prostredia. Keď ten, komu sú radcami, splní svoju rolu v tom stupni, pripojí sa k svojim radcom, zanechajúc po sebe svoju vlastnú vôľu a úmysel, cez ktorú je spolu so svojimi bývalými duchovnými radcami stále prítomný v tom stupni až do konca cyklu toho stupňa. Ten, komu sa radilo, sa po svojom fyzickom odchode z toho stupňa stáva duchovným radcom niekomu inému, kto sa zo svojej slobodnej vôle a úmyslu inkaroval do toho aspektu vôle a úmyslu, ktorý tam zanechali jeho predchodcovia. Takto jedinec zostáva v tom stupni tým, že sa stáva duchovným radcom svojho nástupcu. Tak sa línia nikdy nepreruší, zachová sa báza a základ nasledovného progresívneho kroku a jedinec nemusí nikdy klesnúť do modalít fyzickej reinkarnácie svojho bytia a existencie cez ohraničujúce a obmedzujúce neduchovné fyzické opätovné narodenie sa.

Avšak niektorí nasledovníci sa zo svojej slobodnej vôle a úmyslu stotožnia s vôľou a úmyslom svojich predchodcov do tak veľkej a intenzívnej miery, až sa vytvorí falošný dojem a pocit, akoby sa ten dotyčný fyzicky reinkaroval mnohokrát do toho istého stupňa. Tento falošný úsudok je možný len z pozície Zón Vymiestnenia, kde je aktivovaný a kde dominuje negatívny stav cez nevedomosť, ohraničenia, obmedzenia, definitívnosť, alebo kde sa všetko berie doslovne, fyzicky, a nie duchovne.

5. Z takej vzájomnej prepojenosti, vzájomného vzťahu a vzájomnej komunikatívnosti, aké boli opísané v predošlých bodoch a v princípoch duchovnej

metafyziky, je vybudované každého univerzálne vedomie a transpersonálna mentalita. V nich sú obsiahnuté a inkorporované všetky zážitky, spomienky, udalosti, diania, aspekty, prvky a častice všetkých ostatných a všetkého ostatného. Tieto sú stále k dispozícii na uvoľnenie, opätovné zakúsenie, znovuzožitie a opätovné nastolenie na akomkoľvek mieste, v akomkoľvek čase, ako je potrebné. Také uvoľnenie, opätovné zakúsenie, atď., sa dosiahne tak, že sa ich nositeľ prechodne prostredníctvom vôle a úmyslu totálne s takým obsahom za takým účelom stotožní. Preto sa dotyčný jedinec v tomto procese takého prechodného stotožnenia sa stáva tým zážitkom alebo tou osobou, ktorá ho zažila, bez toho, aby sa vzdal svojej rýdzej a jedinečnej identity.

Týmto spôsobom je každý prítomný v každej dimenzii, vesmíre, galaxii, slnečnej sústave, planéte, národe, spoločnosti, skupine a v každom jednom jednotlivcovi. Takže nie je nutná či prijateľná žiadna potreba regresívnej reinkarnácie, stále znova a znova, do toho istého stupňa. Neslúžilo by to žiadnemu úžitku. Ak sa niekto chce z toho či onoho dôvodu vrátiť, môže tak urobiť cez a prostredníctvom svojej vôle a úmyslu, ktoré po sebe zanechal, a cez toho, komu slúži ako radca, komu je pridelený zo svojej slobodnej vôle a úmyslu. Týmto spôsobom môže vyriešiť čokoľvek, čo potrebuje vyriešiť, cez tých, ktorí sú v stave stotožnenia sa s ním zanechaným aspektom jeho vôle a úmyslu, a cez svoju prítomnosť v každého univerzálnom vedomí a transpersonálnej mentalite. Táto univerzálna a večná schopnosť ho chráni pred nutnosťou vracat' sa späť do toho istého stupňa Stvorenia.

6. Ak by bolo dovolené, aby dochádzalo k fyzickej reinkarnácii, viedlo by to k zničujúcemu stavu vzájomného vymazania sa a vyhladenia. Ide tu o to, že reinkarnácia na to isté miesto alebo do toho istého stupňa Stvorenia je reinkarnáciou do jedincom zanechaného špecifického aspektu jeho vôle a úmyslu. Paradoxom tu je, že miesto alebo stupeň, do ktorého sa pokúša fyzicky niekto reinkarnovať, je už obsadené aspektom vôle a úmyslu, ktoré tam zanechal daný jedinec, a všetkými tými, ktorí ten aspekt zdedili a inkorporovali do svojej vôle a úmyslu. Keďže jedinec vždy nasleduje svoju vlastnú individualizovanú líniu pokroku, je nemožné zmeniť tú líniu vnútri jedného cyklu Stvorenia. Počiatočnou voľbou, zo svojej slobodnej vôle a úmyslu, v momente, keď jedinec prichádzal do bytia a existencie, bolo nasledovať tú líniu progresívnym spôsobom až do konca jedného cyklu Stvorenia. Preto by násilná zmena línie bola porušením jedincovej slobody voľby, slobodnej vôle a pôvodného úmyslu. Toto porušenie by viedlo k jeho okamžitému zničeniu. Porušiť čiusi slobodnú vôľu a úmysel znamená zabiť ho.

Takže v tomto ohľade by bolo možné fyzicky sa reinkarnovať len do tej istej a v tej istej línii. Keďže toto by bolo regresiou do predošlého stavu toho stupňa, jedinec by bol reinkarnovaný do fyzicky, duševne a duchovne obsadeného

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

položenia a stavu. Aby jedinec takú reinkarnáciu dokončil, musel by zničiť každého iného v tej línii, vrátane aspektu vôle a úmyslu, ktorý tam sám zanechal. A keďže jedinec je obsiahnutý v tom aspekte vo svojej celistvosti, zničil by súčasne aj seba. Takže procesom takej fyzickej reinkarnácie by došlo nielen k vymazaniu bytia a existencie toho jedinca, ale aj k vymazaniu všetkých ostatných, ktorí by momentálne obývali tú líniu. Takým spôsobom by každého vôľa a úmysel byť a existovať prestali byť a existovať. A keďže vôľa a úmysel všetkých sú vzájomne prepojené a vo vzájomnom vzťahu, taká možnosť by viedla ku konečnému vyhladeniu všetkých vôlí a úmyslov byť a existovať. V takom prípade by celé Stvorenie prestalo byť a existovať.

Z tohto bodu možno jasne vidieť, ak sa chce, aké zničujúce dôsledky by akákoľvek fyzická, doslovná a osobná reinkarnácia mala pre celé Stvorenie. Akékoľvek duchovné pojmy by sa mali zvažovať podľa ich univerzálnych dôsledkov pre celé Stvorenie, a nie len zo svojho ohraničeného a obmedzeného lokálneho a individuálneho pohľadu.

7. Ako bolo uvedené predtým, každý je zo svojej slobodnej vôle a úmyslu jedinečným nositeľom a odzrkadľovateľom jedinečného aspektu Absolútnej Vôle a Úmyslu Najvyššieho. To znamená, že každý je neopakovateľný vo svojej esencii a substancii a v špecifickom a jedinečnom obsahu svojej vôle a úmyslu.

Vonkajšie formy Stvorenia a všetky ich životné prostredia sú prispôbené tejto podmienke, pretože svoju štruktúru a povahu odvodzujú zo sentientných myslí.

Kvôli tomuto usporiadaniu je každá situácia do všetkých svojich najmenších podrobností jedinečná a neopakovateľná v každom danom momente svojho stavu, položenia, času, situácie, miesta, atď.. V tomto ohľade sa nemôžu u toho istého jedinca nikdy vyskytnúť žiadne dve presne dokonale rovnaké situácie a položenia. Fyzická reinkarnácia toho istého jedinca do toho istého stupňa alebo miesta Stvorenia by bola opakovaním toho istého stupňa. Taká situácia by sama seba vymazala z bytia a existencie, lebo by sa usilovala o svoje miesto alebo stav, **ktoré už má** prostredníctvom svojej predošlej pozície v tom stupni. Táto situácia by viedla k takej spúšti a zmätku v celom Stvorení, že každý by skončil v totálnom šialenstve, ktoré by zas viedlo k vesmírnej samovražde.

Túžba po fyzickej reinkarnácii do toho istého stupňa je proti vôli a proti úmyslu. Pravým obsahom vôle a jej úmyslu je vždy jedinečná manifestácia, reprezentácia a zažitie bytia a existencie. Tento princíp je aplikovateľný vo všetkých ohľadoch, bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia niečoho. Preto túžba opakovať ten istý stupeň, v ohraničujúcej a obmedzujúcej fyzickej forme, sa prieči každého pravej vôle a úmyslu. Čokoľvek, čo sa prieči vôli a jej úmyslu, prieči sa samotnému životu, a preto to vymazáva akýkoľvek život.

8. Ďalší aspekt slobodnej vôle a jej úmyslu byť a existovať možno nájsť v jej potrebe neustáleho večného pokroku. Preto je bytie a existencia v stave neustáleho plynutia, zmeny, premenlivosti, pohyblivosti, diverzity a univerzálnosti.

Tento princíp je aplikovateľný a platný v celom Stvorení a v akejkol'vek situácii, bez akejkol'vek výnimky a vylúčenia niečoho. Nejestvuje žiadne iné možné ponímanie slobodnej vôle a jej úmyslov. Akékoľvek iné ponímanie by vymazalo esenciu a substanciu bytia a existencie, ktorá pochádza zo slobodnej vôle a úmyslu sentientnej mysle byť a existovať.

Avšak túžba po regresívnom spôsobe života, reinkarnujúc sa fyzicky do jedného stupňa, opakujúcim sa spôsobom, vymazáva tento večný tok života smerom dopredu a ďalej a núti život ísť späť do polozenia alebo stupňa, ktorý už raz zažil. Je úplne jedno, či fyzicky reinkarnovaná osoba prichádza do iného času alebo okolností. Aj keď taká osoba prichádza do iného času a okolností, prichádza do toho istého stupňa Stvorenia. Prísť do toho istého stupňa Stvorenia znamená ísť späť, čo je porušením všetkých princípov a zákonov bytia a existencie. Toto by bola stagnujúca a regresívna situácia, ktorá by udusila všetku vôľu a úmysel žiť, byť a existovať.

9. Esenciou a substanciou bytia a existencie, nakoľko pochádza z Absolútnej Esencie a Substancie Najvyššieho, je jej kreativita a neustála novosť. Vôľa byť a existovať je vo svojej podstate a obsahu tvorivým stavom a procesom, a všetky úmysly takej vôle sú zamerané na vlastnú produktivnosť, tvorivosť, konštruktivnosť, invenčnosť a neustále prinášanie čohosi nového do bytia.

Toto je motivačným faktorom bytia a existencie, ktorý pramení a pochádza zo slobodnej vôle a jej úmyslu byť a existovať. A znovu, tento princíp je platný a aplikovateľný **všade a v každom čase** v Stvorení, bez ohľadu na akýkoľvek stav, polozenie, proces, situáciu, čas, miesto, aspekt či skúsenosť.

Tvorivý proces je vždy novým procesom. V ňom nemožno nájsť nič opakujúceho sa charakteru, nech je to čokoľvek a nech je to akékoľvek.

Fyzická reinkarnácia do toho istého stupňa je kontraproduktívna, netvorivá a je opakovaním starého stavu, polozenia a situácie. Nemožno v nej nájsť nič nové, bez ohľadu na rozdiel v časových prvkoch. Rozdiel vo fyzických časových prvkoch je ilúziou, keďže v oblasti ducha a jeho vôle a úmyslu niet žiadneho času.

Keďže v bytí a existencii vo vnútri, kde sa to počíta, niet žiadneho času, je úplne jedno, či dôjde k takej reinkarnácii v inom čase alebo v rozdielnej spoločenskej, ekonomickej, politickej či inej situácii. Tieto podmienky sú všetky časopriestorovo viazané. Preto je všetko poznanie o nich k dispozícii v jedincovej Vnútornej Mysli a v jej slobodnej vôli a úmysle, mimo ich priestorovo-časovej

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

realizácie. Z toho dôvodu takzvaná novosť tej situácie je veľkolepým podvodom a sebaklamom, ktorý ničí pravú vôľu a jej úmysel byť večne tvorivý a vždy prísť s novými vecami a situáciami.

10. Aby boli slobodná vôľa a jej úmysly produktívne, tvorivé, konštruktívne a aby pokročili, rozvíjali sa, vyvíjali sa a prišli s novými, vyššími zážitkami, poznatkami a ideami, Najvyšší im k tomu poskytuje neustále príležitosti, podnety a šance. Toto je Absolútnou Vôľou a jej Absolútnymi Úmyslami Najvyššieho, poskytovať všetkým také nepretržité a stále zaopatrenia.

Tá istá šanca, tá istá príležitosť, ten istý podnet, ktorý vyčerpá svoju užitočnosť a ktorý bol plne využitý v nejakom predošlom stave jedincovho duchovného pokroku, nie je žiadnou šancou, žiadnou príležitosťou a žiadnym podnetom pre jedincovu vôľu a jej úmysel byť tvorivou, produktívnou a progresívnou.

A opäť, tento princíp je totálne a kompletne platný a aplikovateľný na akúkoľvek situáciu, položenie, stav, stupeň a krok.

Ak sa teda má niekto fyzicky reinkarnovať do jedného ohraničujúceho a obmedzujúceho stupňa, akým je napríklad prírodný stupeň, bol by olúpený o skutočné príležitosti, podnety a šance na svoj tvorivý a produktívny duchovný pokrok. Keďže jedinec už zažil taký stupeň pri predošlej príležitosti, taká osoba nemôže zažiť nič hodnotné, tvorivé a nové v nejakej následnej reinkarnácii.

Len čo sa niekto inkarnuje do určitého stupňa, je v tom stupni ponechaný dovtedy, dokedy tam potrebuje byť, aby vyčerpá všetky príležitosti, možnosti a šance, ktoré taký stupeň ponúka. V momente, ako svojou vôľou a úmyslom vyčerpá a využije všetky príležitosti, atď., odchádza z toho stupňa, aby sa tam už nikdy fyzicky-navonok nevrátil. Taká osoba už nemôže získať alebo nájsť v tom stupni žiadne nové príležitosti, šance a možnosti, nezáleží, koľkokrát by sa tam tá osoba fyzicky-navonok vrátila.

Skutočne nezáleží na tom, či taký jedinec zostane v jednom určitom stupni Stvorenia jednu sekundu fyzického času, alebo sto rokov, alebo akokoľvek dlho, podľa dĺžky jeho života v tom jednotlivom stupni. Akýkoľvek čas, strávený v tom stupni, či už jedna sekunda, alebo sto rokov, znamená, že toto je presne doba, ktorú potrebuje na zrealizovanie naplánovaného a na využitie všetkých príležitostí, možností a šancí, ktoré by ním mohli byť využité a vyčerpané v tom stupni. Čokoľvek mimo rámca tej doby by bolo mrhaním jeho časom a prekážkou v jeho duchovnom pokroku a tvorivom úsilí a bolo by to v rozpore s jeho vôľou a úmyslom.

11. Ako bolo uvedené mnohokrát predtým, celé bytie a existencia sú štruktúrované takým spôsobom, aby boli vo vzájomnom synchronnom, simultánnom a diskretnom vzťahu a spojitosti. Byť a existovať takýmto spôsobom je vôľou a úmyslom celého Stvorenia. Také usporiadanie plní dve hlavné veci.

Po prvé, dáva každej situácii, každému aspektu a každej sentientnej entite, ktoré majú byť a existovať, slobodu a nezávislosť ako sebestačným, sebasmerujúcim, samoriadiacim sa a sebarealizujúcim sa jednotkám. Táto schopnosť je životom jedincovej vôle a jej úmyslu. Po druhé, akýkoľvek akt vôle a jej úmyslov má okamžitý dopad, okamžite sa šíri a má neustálu spätnú väzbu po celom Stvorení, bez akejkoľvek nutnosti, aby bol ktokoľvek či čokoľvek rozčlenený alebo rozdelený, alebo fyzicky prítomný ako svoj vlastný nosič a manifestátor takého aktu vôle.

Kvôli tomuto usporiadaniu vo všetkých záležitostiach Stvorenia nikto nepotrebuje v žiadnom ohľade stále koldokola opakovať taký akt, ale namiesto toho sa môže sústrediť na iniciovanie a manifestáciu ďalšieho aktu vôle, ktorý nasleduje v poradí. Fyzická reinkarnácia do toho istého stupňa by bola opakovaním toho istého aktu vôle (napríklad fyzického narodenia sa, ktoré už bolo raz zažitú). Keďže štruktúra a povaha akejkoľvek vôle je progresívna a neustále plynúca, nemôže opakovať ten istý akt, s presne tým istým obsahom, bez ohľadu na povahu alebo aspekt takého aktu. Ak by také opakovanie bolo možné, vymazalo by pravú povahu vôle a jej úmyslu neustále napredovať. Takže by prestala byť slobodnou a funkčnou.

12. Súc nositeľom jedného Absolútneho Prvku Absolútnej Vôle Najvyššieho, vôľa každej sentientnej entity, spolu s jej úmyslom, má nekonečný počet a rozmanitosť aspektov, prvkov a rysov. Táto situácia umožňuje, aby jedinec neustále, do večnosti napredoval. Každý jeden aspekt alebo prvok tejto vôle odzrkadľuje vo svojom obsahu vôľu všetkých porovnateľných aspektov všetkých ostatných vôlí v bytí a existencii. Stvorenie je usporiadané v súlade s hierarchiou duchovnej organizácie. Každý jeden aspekt vôle, ako aj celá vôľa a jej úmysel, sú esenciálnymi a substanciálnymi sprievodnými javmi pre prežitie a správnu funkciu toho aspektu, ktorý korešponduje s týmito situáciami, stavmi, položeniami, krokmi, miestami a stupňami. Preto si každá taká situácia vyžaduje neustálu prítomnosť tohto korešpondujúceho špecifického aspektu jedincovej vôle a jej úmyslov, aby udržiaval jej bytie a existenciu. Toto usporiadanie sa v podstate dosahuje dvoma spôsobmi: po prvé, táto prítomnosť je zaujímaná pomocou a prostredníctvom vzájomnej prepojenosti a vzájomného vzťahu všetkých vôlí v bytí a existencii, od singularít až po globality, na základe princípov opísaných vyššie. Po druhé, a to je najdôležitejšie, dosahuje sa cez spojenie so špecifickou líniou života, ktorej každá jednotlivá vôľa slúži v každom danom momente. Každý, kto je fyzicky prítomný v tej línii, je priamo spojený so všetkými ostatnými v celom Stvorení, ktorí majú na

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

starosti tú líniu, od najvnútornejšej duchovnej dimenzie a jej svetov a ľudí, až po najvonkajšiu externú-fyzickú dimenziu a všetky jej svety a ľudí. Tento proces bol opísaný vyššie ako funkcia duchovných radcov vo vzájomnej službe z pozície rôznych aspektov jedincovho momentálneho umiestnenia.

Tu si treba uvedomiť dôležitý fakt, že každý radí každému smerom nadol po tej línii, takže každý je z momentálnej pozície a umiestnenia tak radcom niekomu inému na tej línii, ako aj súčasne tým, komu radí niekto ďalší, kto je spojený s tou líniiou.

Vždy, keď jedinec evokuje niekoho v postavení radcu alebo toho, komu sa radí, okamžite je evokovaný prítomný s celou svojou vôľou a so všetkými svojimi úmyslami na tom mieste a v postavení, kde k takej evokácii dochádza, cez toho a prostredníctvom toho, kto uskutočňuje takú evokáciu. Hromadná evokácia znamená hromadnú prítomnosť. Takže touto metódou a spôsobom sa evokovaný neustále reinkarnuje na to isté miesto alebo do toho istého stupňa. V procese takej evokácie každý radca a ten, komu sa radí, môžu zdieľať svoje zážitky a spomienky s ich zvláštnosťami a jedinečnosťami do najmenších podrobností, vytvárajúc jeden v druhom dojem, že sú navzájom jeden druhým. Táto evokácia, samozrejme, nemusí byť vedomá z hľadiska jedincovej vonkajšej mysle (v prípade ľudí, ktorí dočasne obývajú Zónu Vymiestnenia).

Toto je vlastne skutočná reinkarnácia. Toto je samotný princíp viacnásobnej reinkarnácie jedincovej vôle a úmyslov do toho istého stupňa a na to isté miesto. Takže k žiadnej fyzickej alebo doslovnej reinkarnácii celej osoby nemôže dôjsť. Namiesto toho je neustále reinkarnovaná jedincova vôľa a úmysly, princípom evokácie. Svojou vôľou a úmyslom jedinec evokuje všetky vôle a úmysly tých, ktorí sa podieľajú zaradom po celom Stvorení na udržiavaní jednej špecifickej línie života.

Nuž, veľa ľudí na Zemi nesprávne interpretuje taký akt a dospieva k falošnému záveru, že sa treba veľakrát fyzicky reinkarnovať na to isté miesto, aby sa završil tento akt spojenia a vzťahu všetkých so všetkými.

13. Vyššie uvedený princíp viacnásobnej reinkarnácie jedincovej vôle a úmyslov je umocnený princípom neustáleho vzájomného uvedomenia si všetkých. Základnou povahou akejkoľvek vôle a úmyslu je byť si vedomý všetkých ostatných a aby si všetci ostatní boli vedomí toho dotyčného. Nikoho vôľa nemôže mať správny vzťah bez neustáleho uvedomovania si toho, ku komu má vzťah. Žiadny vzťah nemožno nadviazať bez uvedomenia si toho vzťahu.

No jedným z hlavných intencných aktov jedincovej vôle a jej túžbou je mať vzťah so všetkými v Stvorení, aby sa stal plnosťou svojho bytia a existencie. Toto je jedným z konečných účelov vlastnej vôle a jej úmyslov.

Cez univerzálne vedomie a transpersonálnu duševnosť si jedinec simultánnym spôsobom vnútorne uvedomuje všetkých ostatných v Stvorení, ako aj všetci ostatní si uvedomujú neho. Aktom takého uvedomenia je každý prítomný v každého uvedomení a môže byť aktivovaný svojou vôľou a úmyslom v každom čase a na každom mieste v Stvorení, v okamžiku ak je to potrebné a náležité. Takže vždy, keď jedinec zamiera svoju sústredenú pozornosť vo svojom vedomí na všetkých v Stvorení ako celok, alebo na ktorúkoľvek špecifickú časť toho celku, tomu celku, alebo tej časti je umožnené, aby boli prítomné vo svojej celistvosti, ich slobodnou vôľou a úmyslom, na tom mieste alebo v tej situácii prostredníctvom a pomocou vedomia tej jednotlivkej osoby, ktorá tak učiní aktom svojej slobodnej vôle a úmyslu.

Týmto usporiadaním je každého vôľa a úmysel v celom Stvorení prítomná kdekoľvek bez času a priestoru, umožňujúc správnu funkciu a udržiavanie každej časti Stvorenia, ako aj celého Stvorenia. Táto časť a celé Stvorenie potrebujú pre svoje prežitie prítomnosť a prejavenie vôle a úmyslu každého byť a existovať.

14. V oveľa širšom zmysle, celé bytie a existencia Stvorenia závisia od neustáleho a neutíchajúceho procesu duševnej činnosti všetkých sentientných myslí. Tento proces generuje ohromné energie, ktoré udržiavajú neustály pohyb všetkých telies v Stvorení a ich gravitačné sféry. Proces tejto neutíchajúcej duševnej činnosti je výsledkom a dôsledkom univerzálnej a singularných vôlí a ich úmyslov byť a existovať. Žiadna duševná činnosť nie je možná bez vôle byť duševne činný.

Takže prežitie celého Stvorenia závisí od vôle a jej intencných faktorov. Sentientná duševná činnosť pozostáva z nekonečného počtu a rozmanitosti jedinečných a neopakovateľných špecifických duševných činností jednej jedinečnej a neopakovateľnej sentientnej entity. A celá sentientná duševná činnosť zas vo svojej celistvosti pochádza a pramení z Absolútnej Sentientnej Duševnej Činnosti Najvyššieho. Najvyšší sa prejavuje v každom špecifickom a nepatrnom detaile všetkých častí a singularít vo Svojom Stvorení, týmto a cez tento jedinečný a neopakovateľný proces duševnej činnosti jednej jednotlivkej sentientnej entity. Na druhej strane, týmto spojením a vzťahom k svojmu Absolútnemu Zdroju je proces duševnej činnosti každého spojený so všetkými ostatnými procesmi duševnej činnosti v bytí a existencii. Takže v celistvosti bytia a existencie celkový súčet všetkých duševných činností od všetkých vôlí a ich úmyslov sa javí ako jedna sumárna, celistvá duševná činnosť, ktorá je replikou Absolútnej Duševnej Činnosti Najvyššieho. V takej sumárnej jedinej duševnej činnosti špecifická a jedinečná

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

duševná činnosť každého predstavuje bunku so špecifickou funkciou a úlohou. Táto funkcia a úloha je vykonávaná vôľou a úmyslom tej bunky konať tak. Pretože každá bunka má inú úlohu, jej prežitie závisí od pokračovania každej ďalšej bunky v jej špecifickej úlohe. Zlyhanie v tomto smere ohrozuje funkciu všetkých buniek. Takže každá bunka sa musí držať, svojou slobodnou vôľou a úmyslom, procesu svojej vlastnej jedinečnej a špecifickej duševnej činnosti, poskytujúc sebe a všetkým ostatným príležitosť splniť vlastnú úlohu a účel každého jedného v tomto procese duševnej činnosti. Cez takú vzájomnú závislosť sa každá bunka zúčastňuje na procese duševnej činnosti všetkých ostatných buniek a je prítomná **kdekoľvek a kedykoľvek** v celom tele — Stvorení — bez nutnosti prevziať fyzicky funkciu niekoho iného. Keďže proces duševnej činnosti je neustálym progresívnym tokom, v žiadnom danom momente nie je možná žiadna opakujúca sa, identická duševná činnosť. Tá istá opakujúca sa duševná činnosť by vymazala proces duševnej činnosti.

Povahou jedincovej vôle a úmyslu je byť duševne činný neustálym progresívnym prúdom. Žiadna regresia, v žiadnej forme, modalite či stave, nemôže zaistiť progresívny tok duševnej činnosti z jej vôle a úmyslu. No fyzická reinkarnácia by robila presne to, podkopávajúc tento proces opakovaným prejavovaním sa v tom istom stupni.

15. Akýkoľvek význam, zmysel či účel akéhokoľvek aktu vôle a jej úmyslu je predstaviteľný len ak je jeho výsledkom nejaký úžitok a ak prináša vzájomný prospech cez proces vzájomného zdieľania. Samoučelné akty vôle, bez akéhokoľvek osohu vôbec, neprinášajú žiadny úžitok, a preto v konečnom zmysle nemôžu udržať bytie a existenciu vôle. Z toho dôvodu je v intenčných faktoroch vôle neodmysliteľne obsiahnutá nutnosť konať alebo vytvárať aktivity, ktorých účelom je vzájomný osoh, spoločné dobro, zdieľanie a úžitok pre všetkých v Stvorení.

Tento účel Univerzálnej Vôle a jej jednotlivých vôlí pochádza z Povahy Absolútnej Vôle Najvyššieho, Ktorý/Ktorá chce a zamýšľa zdieľať Svoje aktivity so všetkými ostatnými vo Svojom Stvorení. V skutočnosti všetky také aktivity Najvyššieho sú vytvárané za účelom osohu, spoločného dobra, úžitku a zdieľania pre všetkých v Stvorení.

Intenčné faktory vôle, ktoré udržiavajú jej život a funkciu, určujú štruktúru a povahu vzájomnej prepojenosti a vzájomného vzťahu všetkých v Stvorení. Aby bolo v celom Stvorení neustále zaistené také zdieľanie za účelom vzájomného prospechu, spoločného dobra a úžitku, vo vôli a úmysle ľudí je zavedený princíp neustálej a synchronnej spätnej väzby ohľadom všetkých aktivít a ich výsledkov. Táto pochádza z Absolútnej Vôle a Absolútneho Úmyslu Najvyššieho. Bez tejto spätnej väzby by boli motivačné faktory pre konanie vôle a úmyslov udusené

a nedošlo by k žiadnemu podnetu byť vzájomne prospešný, konať spoločné dobro a zdieľať.

Cez proces takej neustálej spätnej väzby sa každý v Stvorení zúčastňuje na aktivitách všetkých ostatných, bez nutnosti vzdať sa svojej vôle a úmyslu alebo svojho momentálneho miesta, stavu, položenia, kroku či stupňa.

Toto zúčastňovanie sa cez spätnú väzbu ohľadom vzájomných zážitkov a aktivít je umožnené procesom podobností v sklonoch k činnostiam. Jedinčova vôľa a úmysel rozvíjajú sklon k zdieľaniu, vzájomnému prospechu, spoločnému dobru a úžitku. Aktivity rozličných vôlí sa líšia v nekonečnom počte a rozmanitosti spôsobov, prispievajúc k nádhere a kráse Stvorenia, ale sklon robiť to zo svojej vôle a svojim úmyslom je pre všetkých rovnaký. V rovnakosti týchto sklonov je prítomnosť celistvosti vôle a úmyslov jedinca. Cez takú prítomnosť je do večnosti zaistená neustála spätná väzba ohľadom obsahu, aktivít, zážitkov a reakcií.

Takže jedinec nie je nijakým spôsobom viazaný na jedno miesto, čas či stav za účelom poskytovania spätnej väzby alebo zúčastňovania sa činností a zážitkov, ktoré sa odohrávajú inde v Stvorení.

Z toho dôvodu sa jedinec nepotrebuje neustále reinkarnovať na to isté miesto a stupeň, aby poskytoval alebo prijímal takú dôležitú spätnú väzbu. Svojou vôľou a správnym úmyslom, a cez podobnosti sklonov môže byť tento jedinec na každom mieste, stupni, položení, stave či čase bez svojej fyzickej, doslovnej prítomnosti.

16. Vo vyššom zmysle vyššie uvedený princíp číslo 15 pochádza zo všeobecnejšieho a širšieho základu Absolútnej Vôle a jej Absolútnych Úmyslov Najvyššieho. Absolútnym Motivačným Faktorom takej Vôle môže byť len Absolútna Láska, ktorá je z Absolútnej Vôle, a Absolútna Múdrosť, ktorá je z Absolútneho Úmyslu.

Z tohto vyplýva, že vôľa každého je zakorenená v jeho láske a že úmysly každého sú zakorenené v jeho múdrosti.

Všetko, čo jedinec miluje, to chce. Tento fakt vedie k nastoleniu úmyslu realizovať lásku tej vôle čo najnaplňajúcim, najuspokojujúcejším, najtvorivejším, najproduktívnejším a najtrvácnejším spôsobom. Toto je múdrosťou jedincovho úmyslu chcieť svoju lásku.

Takže rozsah, stupeň a intenzita každej lásky a jej múdrosti určuje obsah jedincovej vôle a kvalitu jeho úmyslov. Ak sú všetky úmysly jeho vôle zamerané na múdre slúženie jeho láske, ak je jeho láskou produkcia a dosahovanie aktivít, ktorých cieľom je vzájomný prospech, spoločné dobro, zdieľanie a úžitok pre všetkých, potom sú taká vôľa, úmysly a láska dobré, pozitívne a múdre. Ak nie,

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

potom pravá láska, múdrosť a ich vôľa a úmysly sú vymazané a žiadny náležitý život šťastia, spokojnosti, uspokojenia, požehnaní, tvorivosti, produktívnosti a zmysluplnosti sa nemôže uskutočniť.

Pravá láska a jej múdrosť chcú a majú v úmysle produkovať a vnášať do Stvorenia vždy niečo iné, niečo nové, niečo, čo prevyšuje čokoľvek ponúkané predtým. Tento princíp lásky a múdrosti má platnosť a aplikovateľnosť vo všetkých ohľadoch, bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia niečo, vo všetkých úrovniach, stupňoch, dimenziách a krokoch Stvorenia.

Preto túžba po reinkarnácii na to isté miesto a stupeň nemôže prameniť z pravej lásky a múdrosti, ale z ich opaku. V situácii reinkarnácie by jedinec zdieľal so všetkými ten istý stupeň, ktorý už raz bol zdieľaný predtým pri prvej inkarnácii do toho stupňa. Zdieľať tú istú vec dva alebo viackrát nie je vôbec žiadnym zdieľaním, keďže k tomu zdieľaniu už došlo. Také zdieľanie je kontraproduktívne a nenesie v sebe žiadnu kreativitu a pocit pokroku. Nie je zo slobodnej vôle a pozitívneho, dobrého úmyslu, ktoré sú zakorenené v pravej láske a múdrosti progresívneho spôsobu života a žitia.

17. Každý akt vôle a jej intenčné a motivačné faktory nesú v sebe svoje dôsledky a výsledky. Čistý akt vôle je určený jej úmyslom konať zo slobodnej vôle. Žiadne aktivity nie sú možné v ich počiatočnom a originálnom stave bez slobodnej vôle a úmyslu konať. Voľba vôle s úmyslom konať predchádza akémukoľvek aktu. Takže každá vôľa musí byť úplne slobodná a nezávislá od akejkoľvek kauzality alebo od princípu príčina-následok. Takže nič nie je predurčené, ale všetko je vo svojom konaní slobodné. Avšak v momente takého rozhodnutia konať sa jedinec obmedzuje, svojou slobodnou vôľou a úmyslom uskutočniť daný akt, až do doby, než ten akt splní svoj účel a úžitok a prinesie všetky svoje dôsledky a následky. V tomto ohľade je kauzalita iniciovaná po tom, ako bolo zo slobodnej vôle rozhodnuté konať.

Takže v konečnom zmysle jedinec nikdy nie je viazaný žiadnymi zákonmi kauzality. Voľba jedincovej slobodnej vôle byť viazaný takou kauzalitou je platná len v dĺžke trvania jedného konkrétneho aktu. Ale keďže to bola slobodná vôľa, ktorá nastolila takú kauzalitu v každom danom akte, svojím úmyslom a slobodnou voľbou niesť a zažiť určité dôsledky a následky rôznych aktivít, je vždy slobodná a nikdy nie vopred určená.

Zažitie dôsledkov a následkov každého aktu nie je nikdy časopriestorovo alebo miestne-stupňovo viazané. Daný akt môže byť aktualizovaný a uskutočnený na akomkoľvek mieste či stupni, alebo stave, alebo položení, zatiaľ čo jeho dôsledky a následky sa môžu prejaviť **niekde inde** alebo **v nejakom inom čase**, alebo v úplne odlišnom stave a položení.

Takže dôsledky a následky každého aktu sú zažívané buď v rámci určitej fázy alebo obdobia jedincovho života na jednej úrovni alebo stupni, ak je to potrebné a užitočné z hľadiska univerzálneho a osobného poučenia, alebo **niekde inde a v nejakom inom čase**, ak je to vhodnejšie a užitočnejšie z nejakého univerzálneho či osobného dôvodu, známeho len slobodnej vôli a úmyslu daného jedinca.

Návrat toho jedinca na ten istý stupeň, aby niesol dôsledky a následky svojho aktu, po svojom odchode z toho stupňa, je krajne nehospodárne, kontraproduktívne a bláznivé, prameniace zvyčajne z negatívneho úmyslu zvečňovať svoj stav. Pravý život a jeho slobodná vôľa a úmysly nikdy nekonajú takým márnivým spôsobom.

18. Všetky aspekty slobodnej vôle a úmyslov majú svoj čas, miesto, stav a polozenie v Stvorení. Preto keď sa niečo, niekde a niekedy deje, je to výsledkom polohy alebo prejavu každého aspektu slobodnej vôle a jej úmyslov. Má to svoj účel, význam a zmysel, nezáleží na tom, aké nezvyčajné, kritické či nepatričné to vyzerá byť z hľadiska vonkajšej mysle.

Každé také dianie slúži konečnému účelu slobodnej vôle a jej úmyslom udržiavať jej nezávislosť. Nezáleží na tom, ako vyzerá prechodná situácia takého diania a nezáleží na tom, aká reštriktívna, obmedzujúca a mätúca sa zdá byť, slúži tomuto konečnému účelu slobody a nezávislosti a vedie jedinca od slobody a nezávislosti k väčšej, vyššej slobode a nezávislosti. Všetky prechodné stavy takej situácie sú bodmi poučenia, ktoré umožňujú jedincovi byť slobodnejším a slobodnejším, nezávislejším a nezávislejším, bez ohľadu na to, či počas určitých momentov či časových období a v určitom priestore je vo fyzickom, duševnom či duchovnom väzení, alebo je chorý, utrápený a nešťastný, atď.. (Toto platí len pre ľudí v Zónach Vymiestnenia). Všetky také poučenia a zážitky pramienia z jedincovej slobodnej vôle a zo slobodnej voľby jeho úmyslu byť slobodnejší a nezávislejší, aby došlo ku konečnému uskutočneniu sa väčšieho spoločného dobra, vzájomného prospechu a zdieľania všetkých.

Všetci v Stvorení, bez výnimky či vylúčenia niekoho, slúžia tomuto konečnému účelu.

Keďže toto je progresívny a kruhovo-špirálový tok, nech je jedinec v akomkoľvek položení či stave, či už v najvyšších nebesiach alebo v najhlbšom pekle, to polozenie slúži tomuto konečnému účelu Stvorenia. Nezáleží na tom, či je jedinec v najhlbšom pekle a nie je si vedomý tohto faktu. Tá pekelná skúsenosť je jeho spôsobom, ako dospieť ku konečnému a definitívnemu objavu cesty, ktorá vedie k jeho väčšej slobode a nezávislosti v službách všetkým v Stvorení.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia

Keďže tento proces je progresívny a kruhovo-špirálový, jedinec sa nikdy nemôže fyzicky stále znova a znova reinkarnovať do toho istého stupňa. Taký akt by porušoval tento progresívny tok Stvorenia a zastavil by ho, vracajúc ho späť do seba. Ak by niekedy k tomu došlo, celé Stvorenie by okamžite zahynulo.

19. Stav vecí v Zónach Vymiestnenia v tomto ohľade je, samozrejme, presným opakom a smerovaním toho, čo bolo povedané v tejto kapitole. V Zónach Vymiestnenia je všetko poprehadzované a hore nohami. Vládne sa tam pomocou nevedomých procesov a ignorancie, ktorá berie všetko doslovne, finalisticky, externe, fyzicky, skreslene a povrchné, bez akéhokoľvek ohľadu na skutočnú duchovnosť.

Preto obyvatelia tých Zón si volia zo svojej slobodnej vôle, že svoju vôľu a jej pozitívne úmysly byť a existovať v pravej realite zatiaľ pozastavia a uvedú do latentného stavu a nahradia ju pseudo-vôľou otroctva, negativizmu, nepriazne a zlých úmyslov. Dôvodom takého potlačenia a represie je dôležité univerzálne poučenie o pravej povahe negatívneho stavu. V tomto procese dochádza k takému poučeniu.

Keďže negatívny stav nemôže existovať bez sentientnej mysle, musí byť uvedený do bytia a existencie slobodnou vôľou, voľbou a špecifickým úmyslom zažiť jeho dôsledky a následky sentientnými entitami. Bytie a existencia negatívneho stavu môžu byť aktualizované a uskutočnené len z uvedomenia si slobody voľby, slobodnej vôle a úmyslov urobiť alebo zažiť niečo iné, než čo ponúka Najvyšší v pravom Stvorení. Slobodná voľba iniciovať takú skúsenosť zapríčiňuje negatívny stav.

Aby sa všetci v Stvorení poučili o dôsledkoch a výsledkoch negatívneho stavu, Najvyšší dovolil, aby určití ľudia na dobrovoľnej báze uskutočnili svoje uvedomenie si opačnej voľby a aby svojou slobodnou vôľou a úmyslami poslúžili tomuto procesu poučenia sa o negatívnom stave, o jeho položení, stave a procese.

Keďže všetko je závislé od sentientnej mysle, je to sentientná myseľ, kto potrebuje uviesť negatívny stav do činnosti, dostať ho do tej modality a bytia vo svojom vnútri. No keďže také bytia a existencie odporujú všetkým princípom a zákonom pravého bytia a existencie, vypadávajú a sú vytlačené alebo vymiestnené z pravého Stvorenia a pôsobia na báze zákonov a princípov, ktoré sú opakom všetkého v pravom Stvorení.

Negatívny stav je dočasným stavom ľudskej slobodnej vôle a jej úmyslu poučiť sa a zdieľať. Len čo naplní svoj účel, už ho viac nebude nutné udržiavať a zažívať dva či viackrát.

Obsah a účel negatívneho stavu je stále ten istý — zahrňujúc kontraproduktivitu, nevedomé procesy, neznalosť, slepotu, biedu, utrpenie, ničenie a šialenstvo, a nikto sa nemôže nikdy reinkarnovať na to isté miesto a stupeň Zón Vymestnenia, kde spočíva ten istý aspekt negatívneho stavu. Také opakovanie by neslúžilo žiadnemu účelu, úžitku či poučeniu, pretože k takému už došlo pri prvej inkarnácii do negatívneho stavu. Ide tu o to, že bytie v negatívnom stave, v stave, ktorý je neproduktívny a netvorivý, je ohraničujúce a obmedzujúce pre jedincovo poučenie, pretože pôsobí na princípe nevedomosti. Preto je jeho obsah uniformne rovnaký na každej jednej úrovni alebo v každom jednom stupni jeho manifestácie. Z toho dôvodu návratom späť do toho istého stupňa či úrovne jeho manifestácie (v tomto prípade na planétu Zem) sa o takom stave nemožno naučiť nič viac.

Kvôli tejto štruktúre bola medzi Najvyšším a všetkými tými, ktorí sa ho dobrovoľne zúčastnili a zúčastnia, svojou slobodnou voľou, s úmyslami poučiť sa a demonštrovať dôsledky a následky negatívneho stavu, uzavretá dohoda, že: Nikto sa nikdy nebude musieť vrátiť na ten istý stupeň a úroveň manifestácie negatívneho stavu. Týmto sa vyhne nevyhnutnej biede, utrpeniu a zlučovaniu negativity a zla, ktoré nevedú k žiadnemu novému poučeniu.

Takže reinkarnácia do negatívneho stavu na planétu Zem by bola hrubým porušením tejto dohody a zmluvy.

Na záver tejto rozpravy je nutné opätovné varovanie, že jestvuje vyššie chápanie tohto všetkého, zjavenie čoho by bolo predčasné, keďže to patrí vo všeobecnosti k nasledovnému kroku duchovného pokroku Stvorenia a konkrétne ľudí na Zemi.